

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 10
Hejmar 143
15 Sibat 1992
Buha 3.00 DM

Rojnameya 15 rojîn

CIZÎRA BOTAN'DA DİRENİŞ ve SAVAŞ

Yurtsever şoförlerin gösterisi

HABERİ 3. SAYFADA

Sömürgeci devletin halka saldırısı

HABERİ 3. SAYFADA

Şehir gerillalarının sert cevabı:

Roketlenerek tahrip edilen panzerde 6 ölü

HABERİ 3. SAYFADA

Ordumuz Cûdî'den şehre girdi:

Düşman saflarda büyük kayıplar

HABERİ 3. SAYFADA

Foto: Berxwedan

TC savaş uçaklarının bombaladığı Kürdistan dağlarında

ÇIĞ KATLİAMI

Berxwedan Haber Merkezi

Türk devletinin savaş uçaklarının Kürdistan dağlarını bombalaması sonrasında, Botan ve daha birçok alandaki yalçın Kürdistan dağlarından düşen çığlar onlarca insanımızın yaşamını yitirmesine neden oldu; Şırnex'in Bêavan (Görmeç) köyünde olduğu gibi bazı köyler tamamen, bazıları kısmen düşen çığlar altında gömülürken, yüzlerce köylümüz de evsiz kaldı.

Bilindiği üzere 7 Ocak gününden itibaren TC helikopterleri doğayı tararken savaş uçakları da tonlarca bombayı Kürdistan dağları üzerine yağdırdı. Geçen yıllar içinde de Türk sömürgecileri ormanlarımızı ya ateşe vererek yakmış ya da yüzbinlerce ağacı

Devamı 7. sayfada

ERNK Avrupa Örgütü'nün Kürdistan'da uçak bombardımanları ve çığ üzerine basına ve kamuoyuna açık mesajı

YAZISI 7. SAYFADA

KIŞ EYLEMLİLİĞİ SÜRÜYOR

- **DERSIM:** 1'i yüzbaşı, 1'i assubay olmak üzere 22 düşman askeri öldürüldü.
- **FARQÎN:** Karakol baskınında düşman gücüne 11 ölü, 20 yaralı verdirildi.
- **RIHA:** İlk şehir baskını; TC'nin kurum ve kuruluşları basıldı.
- **İSTANBUL:** Orduevi bombalandı; Türk ordusunun üst kademelerinde panik.
- **ÊLIH-ADANA:** ARGK şehir gerillaları 2 azılı ajanı ölümle cezalandırdılar.
- **WAN:** Ulusal ordulaşma sürecine gençliğin yoğun katılımı.

HABERLERLERİ 4-6. SAYFALARDA

Samanlı Karakolu baskınında esir alınan Türk askerleri ile ilgili Zagros Bağımsızlık Mahkemesi tutanaklarından

ÖZEL EK'te

SAVAŞ GÜNDEMİ

HALKIN ÖFKESİ ÇIĞ GİBİ

Türk devleti tarihindeki fırsatçılık karakterini bir kez daha konuşturdu. Kıştır, kardır demeden fırsat bu fırsattır diyerek Kürdistan dağlarını bombardımana tuttu. Ama evdeki hesabı pazardakine uymadığı için başına iş açtı. Halkı korkutup sindireyim derken daha beter öfke ve nefretini topladı. Gerillaları katledeyim derken yüzlerce askeri çığ altında kaldı. Kendisini Ortadoğu'nun en güçlü devleti olarak gördüğü halde ölülerini kar altından çıkarmak yine fedakar ve yardımsever Kürdistan halkının çabalarıyla oldu. Bombalama için onlarca uçak kaldırıp milyonları harcamayı göze alan devlet, çığ altında kalanları kurtarmak için aynı tempoyu tutturamadı ve harcamalar için yine halkın cebine el uzattı. Bu da Türk devletinin çirkin fırsatçılığını bir kez daha ortaya koydu.

Gerçekten Türk egemenleri, daha Anadolu'ya ilk geldiklerinde, sırf oradaki halklar üzerinde talan ve çapulculuğu geliştirebilsinler diye, kendi dinleri olan Şamanizm'den vazgeçip islamiyeti tek damla kan dökmeden kabullendiler, ama islamiyetin olumlu hiçbir yanına yaklaşmayıp hep onu maskeleyerek talan-çapul ve işgallere giriştiler, halklara kan kusturdular. Yine Birinci Dünya Savaşı sonrasında dağılan Osmanlı devletinin yerine TC'yi kurmak için binbir sahtekarlık ve yalan vaadlerle, "Her iki halkın kardeş devleti" diyerek Kürtleri savaşa sürüp halkımızın kanı üzerinde cumhuriyet kurdular ve bunu başardıktan sonra da ilk işleri Kürtleri inkar ve katletmek oldu.

Devamı 6. sayfada

İNSAN HAKLARI ve DEMOKRASİ DEMAGOJİSİ

- Mêrdîn'de yeni bir katliam girişimi: Qûrdisê köyünü basan sömürgeci ordu birlikleri **Seyfettin Kotçak, Ali Ölmez, Abdülselam ..., Abdülhakim ...** ve **Bedriye ...** adlı yurtseverleri katlederken, binlerce kişiden oluşan çevre köylerin halkı ayağa kalktı.
- TC devleti kirli özel savaşı sürdürüyor: Nisêbîn'de **Oktay Nobarî** ve **Necim Yarıcı**, Êlih'te **Metin Elekçi** ve Amed'te **Ahmet Beyhan** adlı yurtseverler kontr-gerilla teröristleri tarafından katledildiler.
- Keyfi saldırılar sınırsız: Qaqizman'da askerler ot yığınlarını ateşe verdi.

HABERLERİ 9-10. SAYFALARDA

Dç. Dr. Yalçın Küçük:

TÜRKİYE DÜZENİ TIKANMIŞTIR

Yazısı 14-15. sayfalarda

İÇİNDEKİLER

... Ve halkın gönlüne taht kurmuştu;

Kemal KURU

Kemal KURU (Musa) yoldaş 1963'te Dersim'in Tüllük köyüne bağlı Pirtarla mezrasında dünyaya geldi. **Kemal** yoldaş, kişiliğiyle, dürüstlüğüyle, olgun yapısıyla kendisini tanıyanların yüreğinde taht kurmuş biriydi.

Partimizin bu değerli militanı, hareketimizle Dersim'deki ilk grup çalışmaları döneminde tanıştı. Çocukluğumuz beraber geçti. Ninelerimizin, babalarımızın bize anlattıkları 1938 Dersim katliamını masal gibi dinliyorduk! Dersim'in mağaraları ve birçok yerleri halen insan iskeletleriyle doluydu, ama Kürt kelimesi dahi Türk burjuvazisinin geliştirdiği aşağılık terimlerle birlikte kullanılıyor ve "Kürtler kuyrukludur", "vahşidir" denilerek insanlık onuru ayaklar altına alınıyordu.

Ancak devrimci düşüncelerin gençlik arasına girmesiyle birlikte bu şoven ruhtan sıyrılabiliyorduk. Bu dönemde okulda devrimci düşüncelerle yeni yeni tanışıyorduk. Okulda etkin olan Türk Solu, "faşizm", "sosyalizm", "komünizm" ve "özgürlük" terimlerini sık sık vurguluyordu. Bir süre sonra "Kürtçü" diye bazı terimler işitmeye başladık. **Kemal** yoldaş, *"Kürtçü demek Kürtleri savunan demektir"* diyordu. Buna ilgi duyuyorduk, fakat kimseyi tanımıyorduk. Kısa süre sonra yoldaşları bulduk. **Kemal** yoldaş meseleleri kavramada büyük bir yeteneğe sahipti. Ben bazı konularda zor durumda kaldığımda, hemen **Kemal** yoldaşın yanına gider kendimi bilgilendirirdim. En çok tartışılan konular, "Kürtler var mı, yok mu", "Kürdistan sömürge mi, değil mi", "SSCB emperyalist mi, değil mi" gibi konulardı.

Okullarda egemen olan Türk soluydu, fakat bir Türk bile yoktu dersek en doğrusu olur. Kürdistan adına proleter bir hareket, Türk burjuva şovenizminin sol üzerindeki etkisinin yansısı sosyal-şovenizmin düşünce alanında egemen bulunduğu bir ortamda doğdu. Ve PKK bunlarla mücadele içerisinde gelişti. **Kemal** yoldaş şunu söylüyordu: *"Bunlar özellikle dar sokak olaylarına başvuruyorlar, yoksa bunların tabanları kalmaz, burası Kürdistan'dır. TC, misak-ı milli sınırları içinde Türkiye bir bütündür diyor."* Bunlar da Türkiye halkının kurtuluşunu tartışıyorlardı, fakat Kürt ve Kürdistan gerçekliği gözardı ediliyordu. **Kemal** yoldaş şu gerçekliği o dönem hep dile getiriyordu: *"Kürdistan toplumu çok karmaşık bir toplumdur. Bizim Kürtler kendi sorunlarını tartışmıyorlar. Kürdistan halkı tarihten silinmek isteniyor, onlar ucuz devrimcilikle, bırakalım Türkiye proletaryasına ve halkına önderlik yapmayı, kendilerini bile ayakta tutamazlar. Aslında bırakalım devrimi zafere götürmeyi, bunlar, bu geri konumlarıyla devrim önünde engeldirler."*

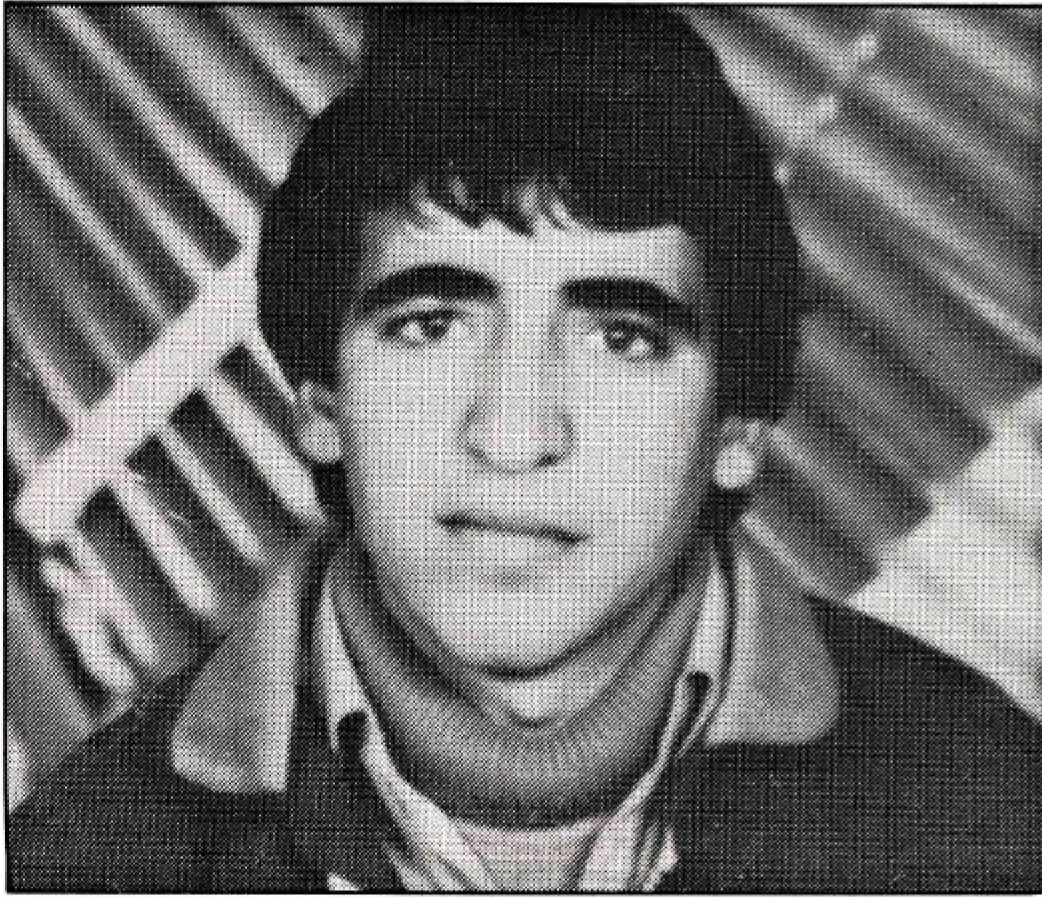
Bu değerli yoldaşımızın babası, **Kemal** ve **Haydar** yoldaşı Almanya'ya götürmek istiyordu, fakat bu yoldaşlarımızın takındıkları tavır açık ve netti; *"Biz ülkemizi terketmeyiz bu mücadeleyi bırakıp gitmek demek ihaneti kabul etmek demektir"* diyorlardı. Babasının tüm çabalarına rağmen, onlar Avrupa'nın yoz yaşamını, vatandan uzak olmanın hangi anlama geldiğini çok iyi biliyorlardı. Bu yoldaşlarda çağdaş anlamda yurt sevgisi, vatan sevgisi her şeyin üstündeydi. **Kemal** yoldaş okullardaki Türk sol güçleriyle dar sokak olaylarına gelmemek için gerek okulda ve gerekse dışarda sürekli arkadaşları uyarıyordu. Provokasyona gelinmemesini istiyor, bu tür şeylerin partiye zarar vereceğini belirtiyordu. Bir gün **Kemal** yoldaş okuldan çıkıp eve doğru giderken, takip edilir. **Kemal** yoldaş, politik uyanıklığa sahip bir devrimci militandı. Türk şovenizminin batağında yürüyen güçler arkadan saldırırlar. Yurt sevgisinden uzak bu onlarca inkarcıya karşı ne yapabilirdi ki! Bir-iki yumruklaşmadan sonra bu can yoldaş ilerideki inşaat işçilerine doğru çekilmek zorunda kalır. Onu arkadan tararlar, fakat işçilerin müdahalesi sonucu peşini bırakırlar. Çarşıda asılı bulunan "Bir Türk dünyaya bedeldir", "Ne mutlu Türküm diyene" yazılı flamalara bakarak şöyle diyordu: "Aslında bu her gün provokasyondur."

Kemal yoldaş Kürdistan'ın derinliğine inen, onu özünde, bilincinde yaşayan, PKK somutunda militan ölçülerine ulaşan biriydi. Meseleleri rahatlıkla çözebilen bir yeteneğe sahipti.

1979 yılında lise ikinci sınıfın ilk dönemindeyken, yoldaşlarımızın büyük kesimi deşifre olduğundan dolayı kırsal alanlara çekilmişlerdi. Türk şovenizmi okula hakimdi. Bize *"Ya Apocu olmaktan vazgeçeceksiniz ya da okula gelmeyeceksiniz"* diyorlardı. O dönem bir grup yoldaşla beraber **Kemal** yoldaş, şunu söyledi: *"Biz düşüncemizden asla taviz vermeyeceğiz. Okul bizim için amaç değil, bir araçtır."* Bunun üzerine okuldan ayrıldılar. **Kemal** yoldaş, bu süre içerisinde köyler arası kuryelik, bildiri dağıtımı, propaganda görevlerini yapıyordu.

12 Eylül'de faşist cuntanın işbaşına gelmesiyle beraber birkaç kez tutuklandı, işkenceye tabi tutuldu. Ama ufak bir taviz vermedi. Kararlılığın, direnişin en görkemlisini polis merkezinde sergilemesini bildi. 1983'te askerlik pusulası geldi, fakat askerliğe gitmenin vatan hainliği olduğunu söylüyordu. **Kemal** yoldaş, PKK kişiliğinin yüce erdemlerine ulaşmış biriydi. PKK tarihle çağ arasında bir köprü rolünü oynuyor, vatan sevgisi, yurt sevgisi toplumun ve bir bütün olarak halkımızın özlemini yeniden kişiliğiyle yaratıyor. **Kemal** yoldaş, 1984'te aktif olarak mücadeleye katıldı. Kısa süre içerisinde olgun kişiliği ve direnişiyle mücadele içerisinde saygınlık kazandı. ERNK Dersim bölge komitesi üyesi olarak faaliyette bulundu. III. Kongre sonrası bölge yürütme komitesi ve eyalet komitesinde aktif görevler üstlendi.

Halkımıza en çok hizmet verebileceği bir aşamaya gelen bu kahraman yoldaşımız, Dersim'in kuzeyinde bulunan ve batıdan doğuya uzanan Laç Deresi adlı vadinin hemen karşı yakasında, Munzur suyu ile birleşen **Avka Sor** (Kızılsu) vadisinde, Nizamettin Duruk (Halim) yoldaşla beraber düşmanın kurmuş olduğu bir pusu sonucu, 30 Mayıs 1988'de PKK'nin şahitler kervanına katıldı. Kemal yoldaş olgun yapısıyla, saygı ve sevgisiyle onu tanıyanların üzerinde derin etki bırakmıştı. O, PKK kişiliğiyle, engin fedakarlığıyla, kararlı tutumuyla, halkın yüreğinde taht kurmuş biriydi. Bu değerli yoldaşımızın devrimci direnişçiliği düşmanın dikkatini çekmişti. Düşman yoldaşları katlettikten sonra, cenazelerini arabaların arkasına bağlayarak yerlerde sürüklemiş ve barbarlık karakterini bir kez daha sergilemişti. Bu can yoldaşımızın ailesi cenazeyi almaya giderken düşman karşısında hiçbir duygusallığa yer vermez ve bu tutum hem düşmanın hem de çevredekilerin dikkatini çeker. Bu yoldaşlarımız büyük bir kitleyle uğruna canını feda ettiği vatan toprağına gömülür. Bu iki can yoldaş özgür bir vatan uğruna Kürdistan'ın bağrında yan yana uzanmışlardır. Bir yanda Kırmızı Dağ, diğer yandan Dündül tepesi yılların düşmana karşı birikmiş kin ve öfkesiyle nöbete dururlar.

Foto: Berxwedan

Dersim direnişi önderlerinden Dr.Nuri Dersimi gençliğe hitabında *"Dünya üzerinde bir yeri olmasını isteyen her millet çarpışmalıdır"* der. **Kemal** yoldaş, vatanı için direnmekten başka hiçbir şeyin çözüm gücü olmadığını, bu yolda ölümün de olacağını, fakat bizden sonraki neslin özgürce yaşaması için bunun gerekli olduğunu söylüyordu.

Kemal yoldaş fiziki olarak aramızdan ayrıldın, ancak sizler Kürdistan'da milyonların kalbinde yaşıyorsunuz artık. Kürdistan bağımsızlık ağacına kendi kanlarınızla hayat verdiniz. **Kemal** yoldaş uğruna savaştığın davayı sonuna kadar götürmek ve bu davayı bağımsız, özgür, birleşik bir Kürdistan'la taçlandırmak için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Vatan topraklarını faşist-işgalci ordulardan temizlemekle ancak sizin ve diğer şehitlerimizin anılarına bağlı kalabiliriz.

- Ya özgür vatan, ya ölüm!

Mücadele arkadaşları

Başkan APO'dan seçme sözler

Ordulaşma artık halkın benimsediği tarihsel bir olgudur. Halk rahatlıkla evlatlarını gerillaya gönderme fedakarlığını gösterebilmektedir. Bize düşen görev, daha iyi nizamnamelerle bunu sağlamak ve geliştirmektir. Halk ordusuna her aileden bir genç alınabilir. Halk bunu artık gönüllü yapmalıdır. Her aile ulusal ve vatani bir görev olarak bir gencini orduya sunabilmelidir. Bunu bizzat teşvik etmeli ve yardımcı olmalıdır. Askerlik yasası artık belli bir gönüllülük ve meşruluk temelinde somutlaşmaktadır. Gerillaya katılan gençler için "Aileden kaçtılar" denilmemelidir. Aileler, "Bu bir vatan görevidir, bu nedenle evladımı verdim" diyebilmelidir.

* * *

Halkın ulusal birliğini sağlayacak kurum, halkın en iyi söz söyleme, en iyi karara bağlama, denetleme alanıdır -ki, bu da halkın meclisidir, demek ki, ulusal çıkarlar ancak devrimle sağlanabilir, devrim de ancak halkın böylesine bir irade ve ulusal birliğiyle gerçekleştirilebilir. Bu açıdan parti her zamankinden daha fazla devrimci değerlere öncelik tanıyacaktır. Bu devrimin değerleri, ulusun değerleridir. Yine devrimin çıkarları da ulusun çıkarlarıdır, halkın çıkarlarıdır. Bu devrimin başarısında ülkemizin bütün çıkarları düğümleniyor. Devrimin başarısı da gelip halkın ulusal birliğine dayanıyor. Her şeyin kurtuluşu, ülkenin, halkın, onurun, emeğin ve bütün hayati çıkarların kurtuluşu bir devrimde saklıdır. Bu devrim ne kadar partiye ihtiyaç gösterirse, o kadar da halkın birliğine ihtiyaç gösterir. Bu birlik de ulusun en yüce, en bilinçli, en cesur ve en fedakar ögelerinin birleştiği bir organdır-ki, ona da işte meclis veya parlamento deniliyor.

* * *

Eğer halkımız da biraz kendini tanımışsa, biraz çıkarını görmeye başlamışsa, ona diyeceğiz ki, işte böyle adamlarını seç! Parti yine öncülük yapsın, parti yine bir organ olarak ideolojinin, politikanın, taktiğin merkezi olsun ama, onun gücü sınırlıdır, sen milyonlarcasın, milyonlar adına sana birlik lazımdır. Bu birlik olmadan devrimde başarı olmuyor, başarı olmadı mı hiçbir şey elde edemezsin. Düşmanın parlamentosunda sana ölüm fermanı, düşman ordusunda sana işgal ve imha, ağandan, reisinden sana ihanet var. Bu bir kader değil. O halde, en iyi temsilcilerini sen seç, bütün ulusu temsil edebilecek nitelikteki insanlarımızı ortaya çıkar! Veya varsa Kürdistan'da böyle bir avuç namuslu insan, biz onları bulup ortaya çıkarmalıyız. Gerekirse yaratmalıyız. Madem ki, bu kadar hayati çıkarlar ve muazzam gereksizelerle bu işin artık vazgeçilmezliğiyle karşı karşıyayız, o halde bazı namuslu insanlar da çıkar. Ölüm her zaman var, nitekim her gün herhangi bir yaratık gibi ölünüyor sokaklarda, hem de düşman için. Bir tane namuslu çıkıp da, "Ölüm zaten her zaman var, ben namuslu bir biçimde, halkımın yüce çıkarları için, ulusal çıkarları için, insanlık adına varım" demeyecek mi? Otuz milyonu aşkın insan içinden böyleleri çıkmayacak mı? İnanıyorum ki, kesin çıkar. Bizim gibi en zorda olan, bu işi en yapamaz durumda olan biri bile bu kadar konuşuyor! Söyleyeyim, ben ulus adına da, her türlü sınıf ve tabaka adına da konuşabildim. Böylece de kendimden başlattım. Ben böyle yapabiliyorum da, otuz milyonu aşkın insan içinden niye başkaları da çıkmasın? Çıkar. Daha fazla, daha güçlü çıkar. Çıkarmasını bilmemiz gerekiyor. Bu konuda halkın bütün fertlerinin zorlanması gerekiyor.

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s.
Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr.
Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl.
İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr.
İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

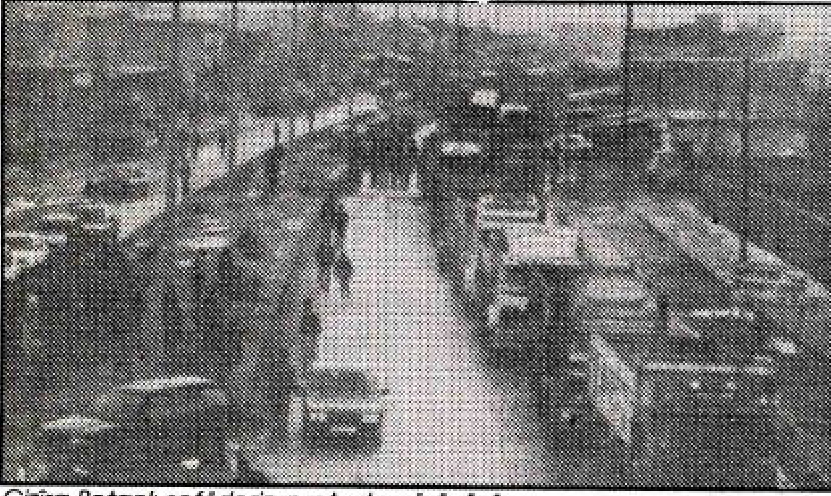
ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36.- DM	6 ay 40.- DM
12 ay 72.- DM	12 ay 80.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

CIZÎRA BOTAN'DA DİRENİŞ ve SAVAŞ

Yurtsever şoförlerin gösterisi

Cizîra Botanlı şoförlerin protesto yürüyüşü

Cizîra Botan *(Berxwedan):* Botan'daki 400 civarında kamyon sürücüsü 8 Şubat günü Cizîra Botan (Cizre)'da bir alanda toplanarak, mazot yasağını protesto etmek amacıyla Xebûr (Habur Sınır Kapısı)'a doğru bir yürüyüş başlattılar. Amaçları, Girgê Amo (Silopi) üzerinden sınır kapısına ulaşarak orada bir miting gerçekleştirmek ve TC'yi aldığı karar nedeniyle kınamaktı. TC'nin kararı ve sürücülerin direnişi Botan'da yeni tarzda bir gerginliğe yol açtı.

Hatırlanacağı gibi, Körfez savaşı döneminde emperyalistlerin oluşturduğu müttefik güçler, Irak'a ekonomik ambargo uygulamış ve bu nedenle Xebûr ulaşıma kapatılmıştı. Bölgede bu dalda çalışan insanlar başta olmak üzere, ayrıca geçim olanakları olmadığı için de hemen hemen tüm halk ekonomik açıdan olumsuz etkilenmiş ve büyük sıkıntılar içine girmişti. Bu durum esas olarak Güney Kürdistan'daki halkı ciddi düzeylerde etkilerken, Kuzey'de yaşayan halkımızı da önemli oranda etkisi altına almıştı. Daha sonraki dönemlerde, çeşitli yardım kuruluşlarının Güney Kürdistan halkına yaptığı gıda maddeleri yardımları, Kuzey'deki araç sahibi insanlarımız tarafından ücretsiz olarak Xebûr'dan sınırın karşı yakasına taşınıyordu. Ancak yakıt masrafları ile biriken borçların ve senetlerin karşılanması için şoförler dönerlerken bir miktar mazotu beraberlerinde getiriyorlardı. Böylece bu meslekteki insanlar hem yardım ve destek sunabiliyor, hem de iflastan kurtulabiliyorlardı.

Ortalama olarak günde 500'ün üzerinde araç Xebûr'dan geçerken, mazot yasağının ilanıyla bu sayı tek aracın dahi geçmemesine kadar indi. Yasağın gerekçesi, Türk sömürgecileri tarafından; *"Kaçak mazot getiren şoförler PKK'ye pay veriyor"* biçiminde gösterildi. Bu iddiayı özellikle TC Cumhurbaşkanı T. Özal ve eski devlet bakanlarından Mehmet Keçeciler ileri sürdü.

Düşmanın bu iddialarına karşı bölge halkı, *"Bunların amaçları başka. Bizleri aç bırakıp göçe zorlamak istiyorlar. Boyalı basın da her gün 'mazot PKK'ye gidiyor' diye yazıyor. Halbuki kaçak mazotu Diyarbakır'da ele geçirdiler. Bunun Botan'la ne ilgisi var? TC basını da devlet gibi bizim aç kalmamızı istiyor. Peki o zaman sormak gerekir, bu bölgede başka ne iş yapılabilir? O zaman kimse bizim dağa çıkmamamızı istemesin"* demektedir.

İşte bu durumu protesto amacıyla 400 civarında araç 8 Şubat'ta Cizîra Botan'da birikti. Oluşturulan konvoy önce merkezde bir tur attı. Ardından Girgê Amo'ya hareket edildi. Girgê Amo'ya ulaşan araçlar, buradan Xebûr'a yöneldiler. İlçe çıkışındaki jandarma taburu önünde TC askeri birlikleri barikat kurmuştu. Yurtsever sürücüler hemen karşı direnişe geçtiler. Direnişe rağmen geçişe izin verilmeyince barikatların önünde büyük bir gerginlik yaşanmaya başlandı. Olay yerine, bölge milletvekilleri, çeşitli parti temsilcileri, askeri ve idari yetkililer gelerek gerginliği yumuşatmak amacıyla pazarlıklar başlattılar. Sürdürülen pazarlıklarda sürücüler, *"Hak verilmez alınır; bu bizim yasal hakkımızdır, eylemimizden vazgeçmeyeceğiz"* diyerek, hakları verilene dek ikna olmayacaklarını belirttiler.

Daha sonra sürücüler, tekrardan Cizîra Botan'a dönerek, yaklaşık 15 dakika kadar merkezdeki yolları trafiğe kapattıktan sonra eylemlerine son verdiler.

Şimdilik, bu sorunun halledilmesi için yetkililerin hükümet nezdinde yapacakları girişimlerin sonucunun belli olmasına kadar, araç sahipleri ve şoförler, direnişlerine ara vermiş bulunuyorlar.

ERNK Cizîra Botan Komitesi konuya ilişkin olarak eylemden önce, 30 Ocak günü, bir bildiri yayınlayarak kamuoyunu bilgilendirdi. Bildiride, *"Tarih boyunca Türk sömürgecileri halkımıza karşı her türlü vahşet, barbarlık, sömürü ve talan uygulamıştır. İşte günümüzde de Türk ve Kürt halklarının itildiği açlık ve sefaletten asgari düzeyde de olsa kurtulabilmek için çalıştıkları bu koşullarda TC, 10 litre mazot alışverişini dahi darbelemeye çalışıyor. Sadece ve sadece Türk sömürgecilerinin yarar ve çıkarları doğrultusunda hareket etmeyi yeğliyor. Tekelleri koruyor ve sermayenin tekel ve holdinglere gitmesini hedefliyor"* denildi. Yine, *"Binbir dereden bahaneler uydurarak gerçek yüzünü maskeliyor. 'Mazot PKK'ye gidiyor' bahanesiyle, kamyonları durduruyor. Halkımızı bir kez daha açlık ve sefaletle karşı karşıya getirmek istiyor."* diye devam eden bildirinin şoförlere olan çağrı bölümünde de, şoförlerin uyanık olmaları, aralarındaki birliği güçlendirmeleri, TC'nin içyüzünü teşhir etmeleri, kamyonlara takılı mazot depolarını sökmemeleri ve halkın çıkarlarını her şeyin üstünde tutmaları istendi.

"Mazot parası PKK'ye gidiyor iddiası demagojidir, bahanedir. Mazot parası halkındır. TC hiçbir ayrım yapmıyor. PKK demek Kürdistan halkı demektir. Bu nedenle, Irak'tan getirilen mazotu engellemek istiyor. Çünkü tekeller, holdingler herşeyi denetimlerine almak istiyor. Bu, holdinglerin Özallara, Koçlara, Sabancılara ait olmasından dolayıdır. Ve bunun için de her türlü uygulamaya gidilmektedir" denildikten sonra, bildirinin son bölümünde kısaca, TC'nin her türlü vahşete başvurabileceği, bu nedenle şoförlerin uyanık olmaları gerektiği, savunma amacıyla şoförlerin silah bile kullanabilecekleri ve bu konuda hazırlıklarını yapılmasının zamanının geldiği çağrısı da yapılmaktadır.

Gerillalar, baharı müjdeleyen zozanlarda Foto: Berxwedan

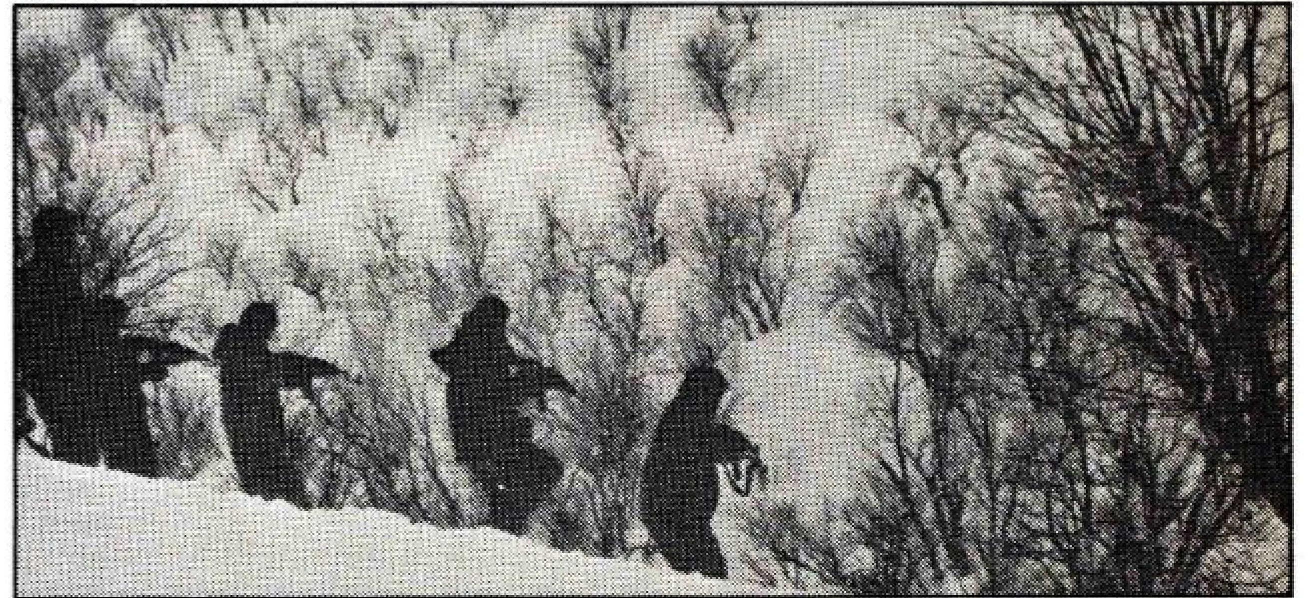
GERİLLANIN SERT CEVABI

Roketlenerek tahrip edilen panzerde çok sayıda ölü ve yaralı

Ertesi gün ARGK şehir gerillaları sömürgecilerin bu vahşi saldırısına misillemede bulundular. Halka karşı girişilen saldırganlığın hiçbir surette cevapsız kalmayacağını bir kez daha kanıtladılar.

11 Şubat günü saat 22.00 sularında bir grup ARGK şehir gerillası, Cizîra Botan'daki şehirlerarası otobüs terminali çevresinde üslendirilen polis panzerlerine baskında bulundu. Panzerleri çapraz ateşe tutan ve roketleyen gerillalar, bir panzeri attıkları roketle tamamen tahrip ettikten sonra, hızla olay yerinden uzaklaşarak üslerine çekildiler.

Olaydan sonra görgü tanıkları imha edilen panzerdeki 6 özel tim elemanının öldüğünü, ayrıca bazı özel tim elemanlarının da yaralandığını bildiriyorlar. Bu durum, olayın hemen ardından panzerlerin yanına gelen ambulanslardan ve sömürgecilerin içine girdiği telaştan da anlaşılıyor. Olay yerine yanaştırılmayan halk, ölü ve yaralıların hızla hastaneye taşındığını, hastanenin giriş ve çıkışlarının kapatıldığını belirtmektedir.

Gerillalar kar-kış dinlemiyor... Foto: Berxwedan

Ordumuz Cûdî'den şehre girdi:

DÜŞMAN SAFLARDA BÜYÜK KAYIPLAR

Cizîra Botan *(Berxwedan):* Kürdistan'ın kalbi Botan'ın direniş kalesi Cizîra Botan'da 8 Şubat'ta şoförlerin direnişiyle başlayan hareketlilik, 10 Şubat günü şehir merkezinde düşman güçlerin rastgele ateşi sonucu yaralanan onlarca yurtseverin intikamı amacıyla 11 Şubat akşamı ARGK şehir gerillalarının misilleme olarak düzenledikleri eylemde imha edilen düşman panzerinde 6 özel tim elemanı öldürüldü. Ancak eylemlilik bununla da bitmeyerek devam etti.

13 Şubat gecesi eylemliliklerin zirvesi yaşandı. Şehri basan ARGK gerillaları ile halkımız omuz omuza vererek muhteşem bir günün yaratıcısı oldular. Saat 19.50'den itibaren Cizîra Botan büyük bir savaş arenasına döndü. Roketler, otomatik silahlar gümbürdedi. Kurşunlar, bombalar peşpeşe patladı. Patlayan silahların sesi tüm kentte yankılandı.

Ağır silahlarla donanımlı ARGK gerillaları Cûdî'den inerek, halkımıza yönelik saldırganlığın intikamını almaya ve misillemede bulunmaya kararlı bir şekilde Cizîra Botan'a girdiler. Gerillaların ilk ateşiyle, tüm halk silaha sarılarak, düşmanın gerillaların saldırıya geçtiği noktaları anlamaması için havaya ateş etmeye başladılar.

ARGK gerillaları, doğrudan daha önceden tespit ettikleri düşman hedeflere sonuç alacak tarzda yöneldiler. Sömürgeci Türk devletinin askeri kışlaları, jandarma ve polis karakolları, panzerlerin konumlandırıldığı noktalar, asker ve polis lojmanları ve idari kuruluşlar gerillanın hedefleriydi.

Polis lojmanlarına isabet eden 4 gerilla roketi hedefi imha etti. Gerillanın etkin vuruşları karşısında, düşman askerleri ve polisleri çaresizlik içinde saklanmak zorunda kaldılar ve cevap bile veremediler.

Gerilla saldırıları sonucunda birçok düşman hedefi büyük hasara uğrarken, çok sayıda düşman gücü de öldü ve yaralandı. Ancak, bu haber yazıldığı sırada henüz gerginlik ve düşmanın kayıp verdiği noktalarda giriş-çıkış yasakları sürdüğünden net veriler elde edilemedi.

Fakat net olan sonuçlar da vardır. Gerillanın ateşlediği roketler icra memurluğunun bir binasını yerlebir etti. Bir başka roket de, hareket halinde olan ve içinde 3 polisin olduğu düşman panzerine çarparak panzeri imha etti. İnfilak eden panzerde bulunanlardan 3 polis anında öldü.

Çarpışmaların tüm görgü tanıkları, *"Tam bir savaştı, düşman adım atacak durumda değildi"* diyorlar.

Çarpışmaların sürdüğü anda gerillalar, işbirlikçilere de yöneldiler. Beyaz eşya (televizyon, buzdolabı vb.) tüccarlığı yapan Sait Sakin adındaki işbirlikçinin işyerine atılan bombanın patlamasıyla kendisine yaptıklarının karşılığı olarak şimdilik uyarı amacıyla büyük maddi zarar verdirildi.

Sonuç olarak; ARGK gerillalarının, sömürgeci güçlerin halka saldırısına misilleme olarak yaptıkları 13 Şubat Cizîra Botan baskınında düşmana hak ettiği büyüklükte darbe indirildi. Halkın gerillalara büyük destek sunduğu bu eylemde düşman güçlerden çok sayıda kişi öldürüldü, birçok kişi de yaralandı. Henüz bu konuda kesin sonuca ilişkin haberler elimize geçmiş değildir. Panzer içinde öldürülen 3 polisin dışında da düşmanın çok sayıda kaybı vardır.

Bu başarılı eylemden sonra ARGK gerillaları hiçbir kayıp vermeden üslerine geri çekildiler.

Sömürgeci düşmanın halka saldırısı

Cizîra Botan *(Berxwedan):* 10 Şubat günü saat 19.00 sularında Cizîra Botan (Cizre) şehir merkezinde aniden silahlar patladı. 3 saat kadar devam eden silah sesleri boyunca, ayrıca peşpeşe 8 bomba sesi yankılandı. Silah seslerinin başlamasıyla sömürgeci güçlerin halka yönelik bir provokasyon içinde olduğu ve rastgele halkı taradıkları anlaşıldı. Taramalar sonucunda çok sayıda insan yaralanırken, birçok işyeri, ev ve araç hasar gördü. 8 Şubat'ta yapılan protesto gösterisine katılan 100-150 arasında araç da hedef haline getirildi; otomatik silahlarla taranan araçların camları kırıldı, büyük maddi hasar meydana geldi.

Sömürgeci güçlerin 10 Şubat'ta halka saldırması esnasında yaralanan 10 yurtsever hastaneye kaldırılırken, yaralı birçok kişi de tedavisini evlerde yaptırdı. Yaralılar arasında çocuklar bile bulunmaktadır. Yaralıları hastaneye taşıyan araçlar da TC güçlerince yaylım ateşine tutuldu.

Cizîra Botan'da kurşun almayan ve hasar görmeyen evin kalmadığı belirtilmektedir. Evler, Keşif Taburu, Emniyet Müdürlüğü, Çarşı Polis Karakolu ve sokaklarda dolaşan polis ve jandarma panzerlerinden açılan ateşle tarandılar. Sömürgeci yetkililer bu saldırılarını, *"PKK militanlarının baskını"* biçimindeki bir yalanla gerekçelendirmeye çalıştılar. Çünkü gerçekte, ARGK gerillalarının o gün herhangi bir saldırısı söz konusu değildi.

Saldırı esnasında yaralanan **Newroz Şahman** (11 yaşında kız çocuğu) ve **Mehmet Nuri Kirok** (21 yaşında) ile isimleri henüz saptanamayan 8 yurtsever daha hastanede tedavi altına alındı. Celal Erdoğan adlı şahsın aracı, panzerlerden açılan ateşle tamamen tahrip edildi, kendisine verdirilen zararın tutarı 5 milyon lira civarındadır. Aracı tahrip edilen Emin Anlar da 5 milyon lira zarara uğratıldığını açıklıyor. Yusuf Köprülü'nün aracındaki zarar ise en az 4 milyon lira tutarındayken; tahribata uğrayan, camları kırılan araç sayısının ise 150'ye ulaştığı bildiriliyor. Araç sahipleri, *"Yaptığımız gösterinin intikamını almaya çalıştılar. Yürüyüşe katılan araçlara hemen hemen Cizîra Botanlıların tüm arabalarına saldırdılar"* açıklamasında bulundular. Kamyon sürücülerinden Mehmet Özkan, *"Panzer aracımın önünde durdu ve intikam hırsıyla taradı"* dedi.

Yine, Çatuk Oteli, Eminyet Oteli, Kadıoğlu Oteli, Ali Yığın, Fettah Dolaz ve Selim Yürük'ün evleri, Sait Sakin'in işyeri, İdil Garajı ve Ali Bey Mahallesi'nde birçok ev atılan roketlerle büyük hasara uğrarken, bazı evler de taramalar sonucu farklı düzeylerde hasar gördü.

Patlayan roket parçalarını toplayan halktan insanlar, roketlerin ABD yapımı olduğunu belirtiyorlar.

KIŞ EYLEMLİLİĞİ SÜRÜYOR

Halka zulümde sınır tanımayan sömürgeci ordu gücüne

BÜYÜK BASKIN

Farqin *(Berxwedan):* 30 Ocak gecesi saat 21.00 sularında bir ARGK birliği, Farqin (Silvan) şehir merkezindeki düşman güçlerine, kurum ve kuruluşlarına yönelik bir baskın eylemi düzenledi.

Yarım saat kadar süren ve otomatik silah ile roketlerin de kullanıldığı baskın eylemi boyunca, gerillalara karşı düşman güçleri hiçbir varlık gösteremediler. Bu baskın eylemi sonucunda 11 düşman askeri öldürülürken, 20 kadarı da yaralandı.

Olayın görgü tanıkları, ARGK birliğinin bu başarılı eylemi karşısında acizlik ve çaresizlik içine düşen sömürgeci ordu gücünün durumu üzerine şunları anlatıyor: *"Şehir merkezinde her gün sivil halka tehditler savuran ve işkence eden bu düşman güçleri, gerillaların baskını sırasında saklanacak delik aradılar. Yarım saat kadar süren eylem süresince tek bir silahı bile ateşleyemediler. Ancak, gerillalar geri çekildikten sonra dışarı çıkıp rastgele ateş ederek ve ertesi gün yine terör estirerek zavallılıklarını gizlemeye çalıştılar."*

Düşman askerleri eylem sırasında deliklerde saklanırken, ertesi gün halktan bazılarını rastgele gözaltına aldılar. Bu da, düşmanın gerillaya karşı ne denli zavallı durumda olduğunun başka bir göstergesi oluyor.

Xecê ananın sevinci

Gerillaların Farqin şehir merkezini bastıkları sırada yaşlı yurtsever Xecê Ananın evinde bulunan muhabirimiz, evdeki atmosferi ve Xecê Ananın coşkusunu şöyle anlatıyor:

"Amedê, Amedê" ezgisi sıcacık bir odanın içinde, sobanın üzerinde fokurdayan çaydanlığın sesine eşlik ediyordu. Birbirine karışan sesler, bir senfoni orkestrasının çıkardığı seslere adeta taş çıkarıyordu. Ve bu durum odaya muazzam bir güzellik katıyordu.

Ezgiyi tüm içtenliğiyle dinleyen 65 yaşındaki Xecê Ana, Pasûr (Kulp) ve Licê katliamlarının acısını da hala tüm tazeliğiyle yüreğinde tutuyordu. "Amedê, Amedê" ezgisi karşısında gözleri yaşarıyor, kendisi de derinden "of"lar çekiyordu. Çünkü Pasûr ve Licê'de 16 özge can katledilmişti, ardından düşman, bu canlara sahip çıkan halk saflarında da 12 yurtseveri katletmişti.

"Evet, biz de vurduk düşmanı. Avyan'da, Dersim'de, Mêrdin'de vurmuştuk onları" diye mırıldanıyordu Xecê Ana. *"Bir de keşke burada vursaydık. Ama bu kardo-kışta tedbirli olmak lazım..."* diyordu. Xecê Ana bunları söylerken, takvimler 30 Ocak gününü ve saat 21.00'i gösteriyordu. Ve aniden gümbürdeyen bir roket sesi, Xecê Anayı düşüncelerinden hemen sıyırdı. İlkinden sonra iki roket daha patladı. Peşisıra kalaşnikoflar keklik misali ötüşlerini yarım saat kadar sürdürdü. ARGK'nin kahraman gerillaları Silvan Jandarma Karakolu'nu çapraz ateşe almış, dövüyor da dövüyordu.

Yarım saat kadarlık silah sesleri ardından gerillalar hiçbir kayıp vermeden geri çekiliyordu. Gerilla baskını sırasında sömürgeci ordu askerleri deliklerde saklanmıştı. Tek bir el bile ateş etmemişlerdi. Eylem sonrasında düşmanın 11 askerinin öldüğü, 20 kadarının da yaralandığı belirtildi.

Sömürgeciler, bu olayı da diğer birçok olay gibi gizli tutmak istediler. Ancak cesetlerini taşımak zorunda olduklarından, halk olup bitenleri görebildi. Bu da halkta bir bayram sevincinin yaşanmasına yetti. Halkın coşkusunu sözcüklerle ifade etmek gerçekten de olanak dışıdır. Hele Xecê Ananın sevincini anlatabilmek daha da zor.

Xecê Ana, baskından haberdar olur olmaz hemen ayağa kalkıp namaza durmaya başladı. *"Ya rabbim duamı kabul ettin, oğullarımı, kızlarımı koru..."* biçiminde bildiği tüm duaları sıraladı.

KURTULUŞA YÜRÜYÜŞ

Ulusal Meclise yürürken

"Kürdistan halkı artık bir yığın olmaktan çıkıp iradeli, kararlı, bilinçli, örgütlü bir durum arzedecektir. Bu en genel anlamıyla halk meclisi dediğimiz bir oluşuma daha bir güç getirir biçimde ortaya çıkacaktır. Halkımızın sınırlı deneyimleriyle geldiği aşama ve özellikle TC parlamentosundaki son rezaletler, halkımızın kendi öz meclisine doğru yol alması gerektiğini ortaya çıkarıyor. Kendi öz meclisine yol almak demek, aslında kimliğini kazanmak, özgür yaşamaya niyet etmek, rezilliğe ve köleliğe son vermek, gurura bu temelde ulaşmak, kendisi için bir düşünce gücü, bir siyasi güç olmak demektir. Bu eğer yaşamda iddiası varsa, bu konuda 'artık kararlıyım' diyorsa şartlar ne olursa olsun, en sınırlı imkanı bile çok yerinde ve acımasızca kullanarak, hiç ertelemeksizin ulaşılması gereken bir sonuçtur.

İşte bunun için diyoruz ki; bu yıl mücadelenin de doğal bir sonucu olarak, bir gerçekleşme yılı halinde değerlendirilecektir. Yerel meclislerden bir ulusal meclise doğru yol almak, gerçekleşmesi gereken en temel bir görev oluyor."

Ulusal Kurtuluş Cephemizin Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın yukarıya aktardığımız belirlemesinden açıkça anlaşıldığı gibi halkımız bu yıl artık yıllardır verdiği mücadelenin ürünlerini toplama, yani özlemlerini gerçekleştirme aşamasına gelmiştir. Yapılması gereken önderliğin emir ve talimatlarının iyi bir uygulayıcısı olmaktır. İçine girdiğimiz bu tarihi önemdeki süreçte halkımızın üzerine düşen görevleri bilince çıkarma açısından yapılması gerekenleri şu şekilde belirtmekte yarar vardır:

Kürdistan ulusal meclisinde halkımızı temsil edecek adayların saptanması büyük bir önem ve özen gerektirir. Seçilen adaylar Kürdistan tarihinde halkın en yurtsever, en fedakar, en gözüpek ve gerçekten halkın öz bağrından çıkacak önderler olmalıdır. Bunun için hiçbir ailesel, kabilesel, aşiretsel endişeye yer vermeden seçim çok doğru temelde gerçekleştirilmeli ve bundan düşmanın hiçbir haber almaması için de çok gizli tutulmalıdır. Düşman, halkımızın kendi özgür iradesiyle bir seçim gerçekleştirip gerçek önderlerini belirlemesini ve böylelikle ulusal meclise yürümesini engellemek için her türlü komplo ve provokasyona girişecek, tüm istihbarat güçlerini harekete geçirecek ve her türlü bozgunculuğa, kışkırtmaya başvuracaktır.

Öyleyse halkımıza son derece açık, ama düşmana ve işbirlikçilerineyse ondan daha fazla kapalı ve gizli olacak tarzda kendi öz adaylarımızı belirleme yoluna gideceğiz. Bunun için büyük araştırma, zengin tartışma ve iyi karar gücü olacağız. Kararımızda kendimizi dayatmayı değil çoğunluğun yararını ve önerisini dikkate alacağız.

Bunu bir örnekle daha da açımlayalım:

A. köyünde yerel meclis adayı belirlenecek. Yurtseverler bir araya toplanarak aday olacakların isimlerini tespit ederler. Bunda herkes isim önerebileceği gibi yurtseverler kendi isimlerini de önerebilirler. Hiçbir isim önerilmiyorsa, köyün en yurtseveri önerilir ve kabul edilmesi için ikna edilir, destek sunulur. Belirlenen isimler birden fazlaysa, halk bunları kendi arasında tartışır, değerlendirir. İçlerinden partiye, halka ve devrime en çok bağlı olanı, köyünü korumada, köylülerini devrime kazandırmada ve halkına hizmet etmede en çok fedakar olanı, en çok çaba ve emek harcayanı saptanır. Düşmana karşı direnmede ve sır vermemede en gözü pek ve kararlı olanı belirlenir ve şu aileden, bu aşiretten demeden yerel meclis adaylığına önerilir, seçimleri kazanması için destek sunulur, güç verilir.

Tabii bu işler yapılırken gerilla ile bağ içinde olmayı unutmamak gerekir. Köydeki gelişmeler hakkında, önerilen adaylar hakkında, hatta yürütülen tartışmalar, adayların konumu ve niteliği hakkında gerillaya sürekli doğru ve taze bilgiler aktarılarak, gerilla ile bağ halinde olma esas alınmalıdır. Mücadelemizi bu düzeye ulaştıran ve düşmanı bu denli bozguna uğratan ARGK gerillaları halkımızın bu onurlu yürüyüşünde de düşman saldırılarına karşı gerekli koruma görevini başarıyla yürütecektir. Düşmanın komplo ve provokasyonlarına karşı halkı uyanık tutacak ve bilinçlendirecek, birlik ve beraberliğini örgütleyecektir. Onu ulusal kurtuluş yolunda siyasi-askeri ordulaşma içine alarak düşmana nihai darbeyi vurmaya hazırlayacaktır. Onun için gerilla halkımızın gözbebeğidir ve halkla en sıkı irtibatı, bağı olması gerekendir. Halkın da tanıyacağı karar organı ve başvuracağı biricik savaş kurumudur.

Eğer bu tarzda hareket edilip yürünürse başarmamak ve kazanmamak için hiçbir neden yoktur. Ve yerel meclislerden kalkarak ulusal meclise ulaşmanın imkanları doğmuştur. Yapılması gereken tüm yurtseverlik duygularıyla, düşmana karşı duyulan tüm kinle ve özgürlüğe duyulan tüm özlemin ateşiyle ayağa kalkmak, yürümek ve kazanmak için mücadele ve örgütlülüğü doruklandırmaktır. Kazanan mutlaka PKK önderliğinde yürüyen ve savaşan halkımız olacaktır.

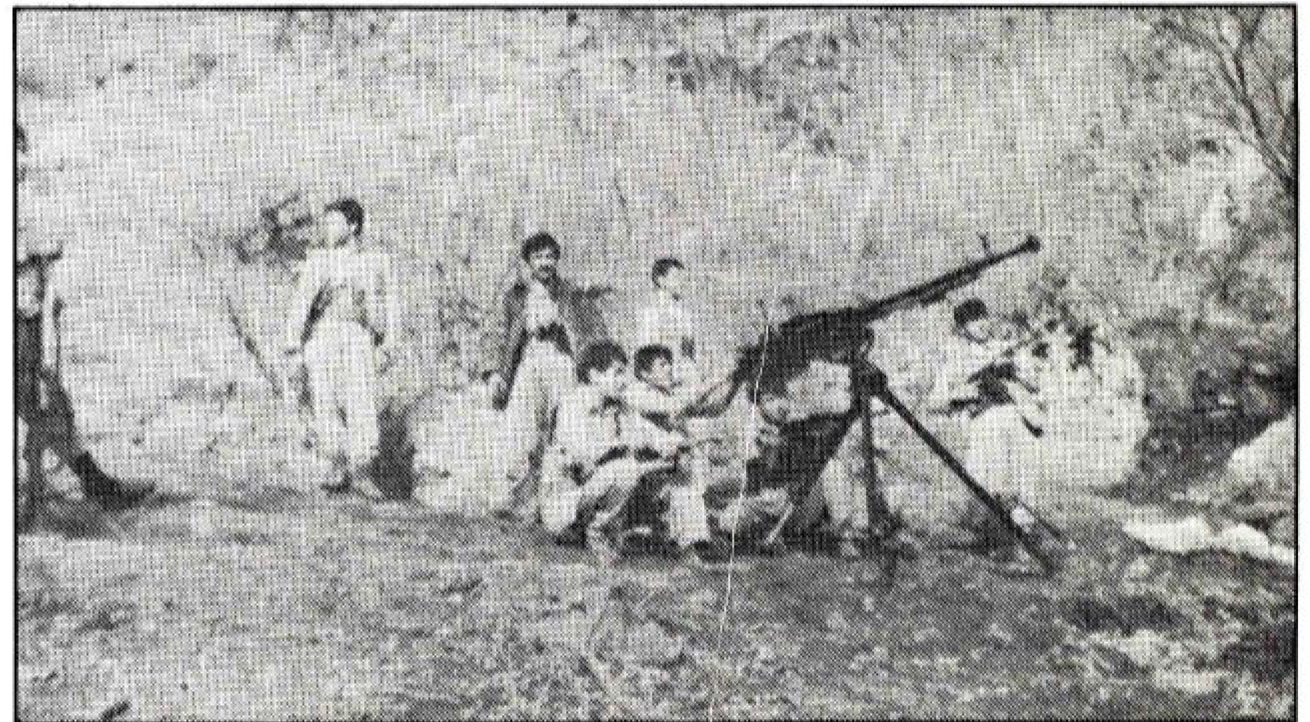
Dağlar, vadiler Mişaran halkıyla dolup taşıyor — Foto: Berxwedan

Dersim cephemizde savaş şiddetlendi

TÜRK ORDUSU PERİŞAN OLDU

Dersim Eyaletimizde 10-13 Şubat günleri arasında çıkan çarpışmalarda düşmanın 1 yüzbaşısı, 1 assubayı olmak üzere toplam 22 ordu mensubu öldürüldü

6 kahraman ARGK savaşçısı şehit düştü

Zagroslar'dan Dersim'e uzanır gerillanın mevzileri — Foto: Berxwedan

Dersim/Dep *(Berxwedan):* Kış ayları boyunca düşman Dersim Eyaletimizde yoğun operasyonlara girişti. Gerillanın bahar atılımına karşı bu cephede şimdiden, halkın şahsında bir sindirme hareketi başlattı. Fakat gerillanın muazzam vuruşlarıyla düşman, bu cephemizde de çıkmaza sokuldu. Kürdistan'ın diğer bölgelerinde olduğu gibi, bu bölgemiz de günlerce havadan bombalandı. Düşmanın sindirme operasyonlarına karşı Pilür (Ovacık) esnafı 2 gün boyunca kepenkleri düşmanın suratına indirdi. Böylece düşmanın sindirme operasyonlarına karşı ordumuzun etkin vuruşları ve halkımızın sert tepkisi onu şaşkına çevirdi.

Sömürgeci Türk devleti, son dönemlerde yoğunlaştırdığı operasyonlarla 50'ye yakın yurtseveri gözaltına alarak yoğun işkencelerden geçirdi. İşkenceler sonucu bir unsurun gerillanın konumlandığı noktayı söylemesi üzerine düşman, binlerce askerini Dep (Karakoçan)-Xozad (Hozat)-Mêzger (Mazgirt) hattına sevketti. Düşman güçleri Teman, Golanê Sadê, İsabek ve Baxîn (Dedebağ) köylerine kadar olan Çemê Peri (Peri Suyu) çevresindeki bölgeyi binlerce asker, tank ve panzerle karadan sararken, havadan da helikopterlerle alanı bombaladı.

Ordumuz ve düşman ordusu arasında ilk çarpışma 10 Şubat günü meydana geldi ve çıkan bu ilk çarpışmada düşmanın 1 assubayı öldürülür ve çok sayıda askeri yaralanırken, ARGK'nin bir savaşçısı da şehit düştü.

12 Şubat günü ise aynı alanda 13 Şubat gününe kadar süren ikinci bir çarpışma çıktı. Çarpışma boyunca düşmanın bir yüzbaşısı olmak üzere toplam 21 askeri daha öldürülürken ve düşman kayıpları böylece 22'ye yükselirken, Ordumuzun da 5 savaşçısı daha şehit düştü. Şehit savaşçıların isimleri henüz tespit edilemedi.

Çarpışma boyunca düşman havadan helikopterlerle bombalama yaparken, karadan da havan topları kullandı. Üç gün boyunca süren çarpışmada Ordumuz savaşçıları çarpışmanın inisiyatifini elde tutarak düşmana ağır darbeler indirdiler. Düşmanın ARGK birliğini tümden imha etme hedefi boşa çıkarılıp birlikteki diğer gerillalar düşman çemberini yararak kurtuldular.

Düşmanın yediği darbeyi ve gerilla birliğinin geri çekildiğini öğrenen halk, adeta bayram havası yaşadı. Olayların görgü tanıkları, düşmanın üç gün boyunca helikopterler, ambulanslar ve askeri cemseler ile ölü ve yaralılarını taşıdığını, aldığı bu ağır darbenin acısıyla bazı köylere top mermisi attığını ve çarpışma alanına yakın köyleri büyük oranda harap ettiğini, tüm imkanlarını seferber etmesine rağmen gerillalar karşısında ciddi varlık gösteremediğini, bu nedenle köylere de saldırdığını belirtiyorlar.

Dersim cephemizde savaşın şiddetlenmesiyle düşmanın, özellikle Botan'a yönelik hesapları da tamamen altüst oldu. Bu çarpışmalar, 1992 yılının baharına doğru gidilirken, her eyaletimizin birer Botan olacağının ispatı olurken, Dersim cephemizdeki ordu birliklerimiz de, Dersim'i Botanlaştırmanın mesajını halkımıza bir kez daha vermiş oldular.

ARGK namluları Riha'yı sarstı

ŞEHİR MERKEZİNE GERİLLA BASKINI

Zafer; dağların doruklarında, gerillanın namlularındadır

Foto: Berxwedan

Riha *(Berxwedan):* TC'nin son dönemlerde operasyonlarını yoğunlaştırdığı alanlardan biri olan Tolehildan (Güney-Batı) Eyaletimizde halk, işkence ve ölüm tehditleriyle sindirilmek istenmektedir. Son operasyonlarda Dilûk (Antep) ve Riha (Urfa)'da başta olmak üzere bölgede çok sayıda insanımız gözaltına alındı.

ARGK gerillaları, TC'nin sindirme operasyonları ve psikolojik savaş yöntemleriyle bölgede hakimiyet kurduğu imajını, 12 Şubat'ta Riha şehir merkezinde bulunan iki karakola yönelik düzenledikleri baskınla yerlebir ettiler.

Gece saat 24.00 sularında Eyübiye ve Şehitlik semtlerindeki polis karakolları, ARGK gerillalarının namlularına hedef oldular. Otomatik silahlarla taranan her iki karakola bombalar da atıldı. Atılan bombalar ve açılan ateş sonucu düşmana ait güçlerden çok sayıda yaralının olduğu ve ölülerin sayısının da yüksek olabileceği bildirildi.

Bu karakollar bombalanır ve taranırken aynı saatlerde Urfa İş Bankası şubesi de bombalandı. Baskın olayının gerçekleştiği gecenin sabahında, saat 08.00 sularında da Urfa Yapı Kredi Bankası şubesine bomba konuldu.

Her ne kadar sömürgeci Türk devleti bu baskın ve gerçekleşen diğer eylemlerde *"kaybımız 1 ölü ve 4 yaralı"* diye demeç verdiyse de, görgü tanıkları, gerillaların açtığı ateş sonucunda TC güçlerinin daha büyük kayıplar verdiğini söylemektedirler.

ARGK şehir gerillalarının TC'ye uyarısı

ORDUEVİ BOMBALANDI

İstanbul *(Berxwedan):* ARGK'ye bağlı şehir gerillaları 9 Şubat günü İstanbul'un Kadıköy ilçesi Fenerbahçe Semti'nde, Kürdistan dağlarının savaş uçakları ve helikopterlerle bombalanmasına misilleme olarak orduevini bombaladılar.

Orduevine yerleştirilen 6 bombanın büyük bir gürültüyle patlaması ardından, orada bulunan Türk ordusunun çok sayıda elemanı öldü ya da yaralandı. Sömürgeciler gerçek kayıplarını bir kez daha gizleme yoluna giderken, 2 astegmen, 2 asker ve çeşitli rütbelerde 4 ayrı ordu mensubunun ağır yaralandığını itiraf ettiler.

Eylemi gerçekleştiren şehir gerillalarımız hiçbir kayıp vermeden geri çekildiler. Kısa bir süre sonra da TC güçleri bir operasyon başlattı, ancak tüm çabaları boşa gitti.

Türk devletini fena halde korku sendromu içine sürükleyen ve şaşkına çeviren bu başarılı saldırı eylemi, gece saat 20.00 sularında gerçekleştirildi.

Özellikle hafta sonlarında çok sayıda subayın, değişik rütbeli ordu mensubunun ve diğer bazı TC yetkililerinin bombalanan orduevine geldikleri bilinmektedir. Diğer taraftan şehir gerillalarının orduevine kadar girdiği, dolayısıyla çevreyi iyice yokladıktan ve isabetli araştırmalar yaptıktan sonra bombayı yerleştirdiği gelen haberler arasındadır. Bu ise TC'nin neden kayıplarını gizleme yoluna girdiğinin anlaşılır ayrı bir göstergesidir. Tüm bunlar dikkate alındığında, verdirilen maddi hasarlara ek olarak sayısı belirtilenin çok üstünde yaralının olduğu ve hatta kayıpların da olabileceği gizlediğinden anlaşılıyor. Üstelik hedef olanlar arasında yüksek rütbeli subayların da bulunma olasılığı, içine girilen sessizliğin ve gerçeği gizlemenin nedenini izah etmektedir. Çünkü Haydar Saltık, Necdet Öztorun ve Necdet Ürüğ gibi elleri halkımızın kanına bulaşmış azılı faşist generallerin bir uğrak yeridir bombalanan orduevi. Zaten yaşanılan muazzam paniğin ve içine girilen büyük şaşkınlığın nedeni de buradan gelmektedir.

Bu eylem bir kez daha kanıtlamaktadır ki, Kürdistan'da Türk sömürgeciliğinin işlediği hiçbir katliam cevapsız kalmayacaktır. Gereken ne ise mutlaka o olacak ve düşmana anladığı dilden yanıt verilecektir. ARGK şehir gerillalarının bu güçte olduğu gün gibi açıktır. Eğer bugün orduevi gibi kurumların içine kadar gerillalar girebiliyorsa, TC'nin başına da neleri getirebileceklerini anlamak zor olmasa gerek. Hatırlanacağı gibi, geçen yıl içerisinde de şehir gerillalarımız TC Milli Güvenlik Kurulu üyesi generallerin kahvesine zehir koyma yöntemiyle de bir eylem gerçekleştirmişti.

İşte Türk devleti tüm bunları dikkate almalı ve Kürdistan'da vahşet uygulamaktan vazgeçmelidir. Eğer bu uyarı dikkate alınmaz, uluslararası savaş kurallarına riayet edilmezse, Türk devletinin önünde kendisini bekleyen büyük darbelerin de olduğunu kendisine bir kez daha hatırlatırız.

Yurtsever Şirnex halkı ve Biryan, Nerex, Gundikê Melê köylülerine,

Bildiğimiz gibi faşist TC devleti bir ayı aşkın bir süredir ağır bombardıman uçakları ve savaş helikopterleriyle Kürdistan'ı karış karış bombalıyor.

Kürdistan halkı PKK önderliğinde ve Başkan APO'nun komutası altında bağımsızlığa doğru giderken, Türk devletinin bu kadar vahşi saldırılara yönelmesi, beklenilen bir olaydır. TC, artık Kürdistan'ı kaybetmenin büyük korkusunu yaşıyor. Dağlarda gerilla kuvvetlerinin denetimi gelişirken, Kürdistan halkı da köylerde ve şehirlerde artık silahlı serihildanlar geliştiriyor. Devletin karakollarına saldırıyor, kuşatıyor. Türk devleti tarihte ilk defa halkımızın böylesine örgütlü ve kararlı bir başkaldırısıyla karşılaşıyor ve gelişmelerin, 1992 yılında kurtarılmış alan hedefiyle bağımsız Kürdistan devletine doğru gideceği açıktır. İşte Türk devleti en gelişkin silahları olan uçak ve helikopterleri kullanarak bu gelişmeyi durdurmak, önüne geçmek istiyor. Ama boşuna! Buraya kadar binlerce şehit vererek, acı, ızdırap çekerek gelmesini bilen bu halk, kesin olarak devlet kurmayı da başaracaktır. Bunun için yapmamız gereken işler vardır.

TC'nin 8 ve 26 Ocak tarihlerinde Bestan (Bestler)'a yönelik geliştirdiği uçak ve helikopter bombardımanında Şirnex halkının değerli evlatlarının da içinde bulunduğu bir grup ARGK savaşçısı ve komutanını şehit verdik. İlk saldırı sırasında manevra yapan düşman saldırılarına karşı koyan bir grup gerilla kuvvetimiz çığ düşmesi sonucu şehit düştü. Xizxêr (Pervari)'in Axêr (Sarıyaprak) köyünden **Metin (A. Aziz DEMİR)**, Şirnex'in Nerex (Dağkonak) köyünden **Celal (Hüsnü KILIÇ)**, Dehla Biyê (Boyunkaya) köyünden **Piro (Süleyman KALAN)**, Serê Dehlê köyünden **Welat (Hüsnü ÜSTÜN)**, Avyan (Dereler) köyünden **Edip (Mecit KABUL)** ve Xizxêr-Omyaniş köyünden **Emin (Arif TUNÇ)** adlı arkadaşların da içinde bulunduğu bu değerli ARGK savaşçıları, vahşi düşman saldırıları ve amansız kış koşulları nedeniyle aramızdan ayrıldılar.

26 Ocak günü de Bestan'a yönelik ikinci uçak ve helikopter saldırılarında ise Şirnex'in Ciniwer (Bağpınar) köyünden Sofi Adil'in oğlu **Haşim (Hasan ...)**, Biryan (Geçitboyu) köyünden Mendali'nin oğlu **Delil**, Biryan köyünden **Rêber (Mehmet ZEYREK)**, Gundikê Melê (Balveren) köyünden Xalid'ın kızı **Nûjin (Zeynep ...)** adlı yoldaşları şehit verdik.

Kürdistan halkının ve sizlerin değerli evlatları Halk Ordumuzun savaşçılarından ve komutanlarından oluşan böyle bir grup yoldaşın şehadetinden dolayı Şirnex halkı ve köylülerine baş sağlığı diliyoruz; acılarını, feryatlarını, düşmana karşı bin kat artan öfke ve intikam duygularını paylaşıyoruz. Acınız, bizim de derin acımızdır. Ama, şehitlerimizin anısı ve son nefesleri dilimizde ve silahlarımızın namlusunda düşmana karşı bir intikam türküsü olmalıdır. Bugüne kadar çok şehit verdik ve böyle sahip çıktık. Bundan sonra da, Onlar'ın acısını düşmana karşı daha büyük intikam eylemlerine dönüştürelim. Ve diyoruz ki:

Türk devleti vahşidir, zalimdir. Ondan af dilemeyiz. Bugüne kadar savaşarak geldik, bundan sonra da savaşarak kazanacağız. Çok şehit verdik ve daha da vereceğiz. Vatanımızı kurtarmak için biz bunu göze almışız. TC Kürdistan'ı bombalıyor. Her karış vatan toprağı bombardımandan yara alıyor. Bu vahşet devam edecektir. Bombalanan sizin vatanınızdır, yüreğinizdir. Hemen yanı başınızda gencecik kahraman evlatlarınız toprağa düşüyor. Son nefeslerinde bile hepsi, **"Yaşasın Başkan APO"**, **"Yaşasın Kürdistan"** diye haykırıyorlar. Daha ne duruyoruz. Artık büyük bir harekata geçmek gerekmiyor mu? Böyle olduğu ve olması gerektiği kesindir. Biz gerilla güçleri olarak, düşmanın hava saldırıları ve ağır kış koşullarına rağmen, halk için direniyoruz, direneceğiz. Kazanacağımıza kesin olarak inanıyoruz. Halkımızdan aldığımız büyük güç ve destekle 1992 baharında büyük harekata hazırlanıyoruz.

Yurtsever Şirnex halkı ve köylüleri,

Bugüne kadar yaptıklarınızdan daha büyük işler yapabilirsiniz. Silahlanın. Silahlı serihildanlar yapın. Devletin bankasına, kaymakamlığına, savcılığına, valiliğine ve benzerine saldırın, ele geçirin. Karakolları kuşatın, teslim almaya ya da askerleri kaçmaya zorlayın. Düşmanı köyünüze sokmayın, köyünüzü savunun. Özel tim elemanlarını gördüğünüz yerde vurun. Askerlerin yollarına tuzak ve mayın döşeyin. Kürdistan onlara zindan olmalı. Onlar Kürdistan'da hareket edememeli, nefes bile alamamalıdırlar. Hep birlikte, kol kola, omuz omuza düşmanın üzerine yürüyelim. Bundan başka çaremiz ve kurtuluş yolumuz yoktur. Büyük acıların intikamı ancak böyle alınır. Bunu yapacağınıza inanıyoruz. Sizden aldığımız büyük destek ve cesaretle bizler Kürdistan dağlarında savaşı büyütecek ve kazanmak için her şeyi yapacağız. Bu halk ve bu vatan için bin defa ölmeye hazırız. Biz böyle söz verdik. Bu söze bağlı kalarak yürüyeceğiz. Başkan APO'nun hepinize çağrısı, "Savaşın ve mutlaka kazanın" biçimindedir. Bu emre uyalım. Daha büyük savaşalım ve daha büyük kazanalım.

Tüm Şirnex halkını ve yurtsever köylülerini bu temelde saygıyla selamlıyor, baş sağlığı dileklerimizi iletiyoruz.

3 Şubat 1992
ARGK Merkez Karargahı

Türk askeri!

Sen Kürdistan'da kan dökerken anan, baban, eşin, kardeşlerin her an senin ölüm haberini beklemenin acısıyla ölüp ölüp diriliyor. Bu savaşta ne ailenin ne de halkının faydası vardır. Özel savaş kurmayları karda-kışta seni ölüme gönderirken, senin halkını da aç, yoksul, işsiz bırakmakta ve demokratik-insani haklarını gaspetmektedir. Senin ve halkının çıkarı Kürdistan halkının devrimindedir. Silahını seni savaşa sürenlere çevir. Adaletli ARGK gerillalarına teslim ol, af dile!

ERNK-ARGK

Tüm basına açık mektup: Jenosid girişimine dikkat!

● Türk rejiminin Kürtler'e karşı giriştiği saldırıları görmezlikte, İsveç basını neden ön saflarda yer alıyor?

Körfez savaşından dolayı Saddam Hüseyin herkesin gözüne bir iblis olarak gösterilirken, aniden dikkatler Irak'taki Kürtler'in kaderi üzerine çekildi. Bu ani ilgi acaba ABD'nin işine geldiği için mi?

Böyle olduğunun göstergesi de NATO ülkesi Türkiye'nin başlattığı Kürtler'i jenoside uğratmanın başlangıcı sayılabilecek seferle ilgili sessizliğin hüküm sürmesidir.

15 Milyon Kürt tehdit altında. Türk askeri güçleri Ocak ayının başından beri modern NATO F-16 Fantom uçaklarıyla napalm, fosfor ve hardal gazıyla Türkiye'nin doğusundaki Kürt köylerini bombalıyor.

Bu olaylar olurken İsveç basını, bölgede açıklanması zor çığ düşmelerine, kısa haberlerle yer veriyor. İlkbaharda karların erimesiyle birlikte yeni Halepçelere tanık olacağız. Şu an sadece köyler bombalanıyor ve T. Özal dünya kamuoyunun reaksiyonunu ölçüyor. Sessizlik devam ederse, planın gerisi, yani Kürt şehirlerinin de bombalanması gündeme gelecek.

İsveç'te basın uzun zamandır belli sınırlar içine hapsedilen Kürtler'e karşı kin ve nefret yayan kişilerin at oynattığı bir meydan. İsveç, aynı zamanda Hans Holmer, E. Karlsson gibi şahsiyetlerin Kürt halk kurtuluş hareketi PKK'nin delilsiz Palme cinayeti sorumlusu olarak damgalandığı bir yer oldu. Fakat Türk rejiminin Kürtler'i jenoside uğratma politikasıyla ilgili bilgi ve delillerin kolayca elde edilmesine rağmen, tam bir suskunluk sürüyor.

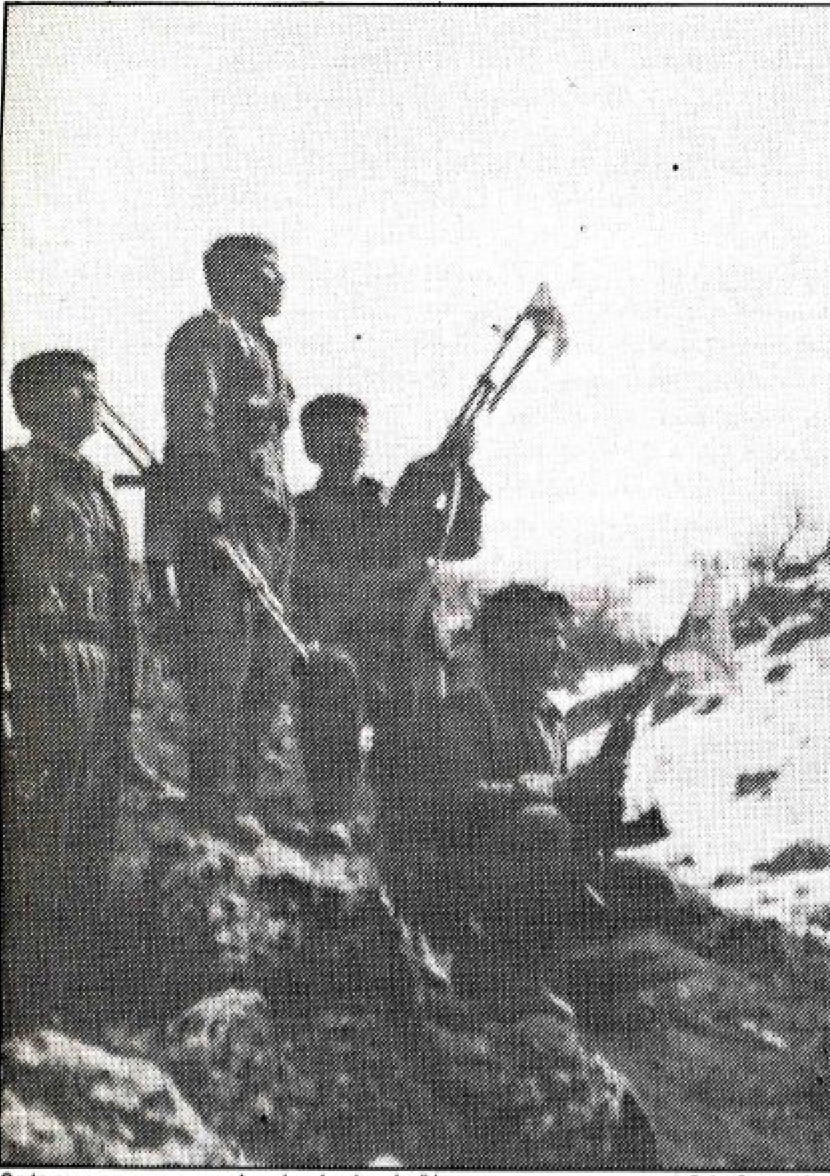
Bundan rejim yanlısı Hürriyet gazetesi bahsediyor. Batılı gazeteci ve observatörler, Türk rejiminin, bugün Kürtler'i nasıl baskı altında tuttuğuna ve katlettiğine tanıklık yapabilirler. Avrupa Parlamentosu'nun politik ve hukuk komisyonları şahitlik yapabilirler. Keza Türk parlamentosuna seçilen Kürt milletvekilleri de öyle.

Türk ordusu Kürt halkını yok etmek için başlattığı harekatı hala sürdürüyor.

Peki kendisini demokrat sayan İsveç basınının da bu konuya dikkatleri çekmesi ve Türk jenosidine karşı kamuoyu geliştirmesi gerekmez mi?

Irak tarafındaki sempati duyduğumuz ve aynı kandan, etten oluşan bu insanların, NATO ülkesi Türkiye tarafından gizli ve sessizlik içinde bombalanarak öldürülmelerine karşı çıkmalıyız. Buna izin vermeyelim.

05.02.1992 / Göteborg-İsveç
Roger Gross

Selam sana yamaçları karlı ulu dağlarım — Foto: Berxwedan

Ajanlara yaşam hakkı yok

Êlih *(Berxwedan):* Xerzan'da geçmişten bu yana onlarca ulusal kurtuluş savaşçısı, İdris-i Bitlisilerin ihanetçi ruhuyla bütünleşmiş ajan ve işbirlikçi hainlerin komploları sonucu katledilmiştir. Bölgede yoğun olan dini, ailevi ve aşiretsel ilişkilerin körüklenerek yaşatılması temelinde sömürgeci düşman, sinsi emellerine ulaşmak istemektedir. Düşmanın bu emellerine hizmet eden sözünü ettiğimiz ajan ve işbirlikçilerden biri, son olarak Êlih (Batman) kent merkezinde ARGK gerillaları tarafından ölümle cezalandırılan İdris Çelik adındaki unsur olmaktadır. Bu hain de uzun süreden beridir, ihanetçi kirli ruhun temsilciliğini yapmaktaydı.

İşbirlikçi İdris Çelik'in ihanetlerle dolu yaşam sürüveni ve ihanetleri kısaca şöyledir:

1980 yılında Hezo (Kozluk)'nun Timok (Gümüşörgü) köyünden Êlih (Batman)'e göçen hain, 1984 yılında MİT'in ajanlık önerilerini kabullenir. "Görevine", kaçakçılıkla yaşamlarını sürdüren insanları ihbar etmekle başlar. 1986 yılından sonra sömürgeci düşman ona, "daha iyi bir ajan olmalısın" der. Düşmanın vaadleri ve verdiği bol para karşılığında bu kez de yurtseverleri, demokrat ve devrimcileri ispiyonlar. İhanetinin kapsamını zamanla daha da büyütür. Daha önce düşmanın narkotik şubesi hizmetinde çalışan hain unsur, artık salt kaçakçıları ihbar etmediğinden, bu şubenin emrinden alınarak siyasi şubenin hizmetine verilir.

Siyasi şubenin emrinde çalışmaya başlamasıyla yaşamının tümünü ajanlık ve işbirlikçiliğe adayan hain, çok sayıda yurtsever insanımızı ihbar etti. Yurtseverlerin işkence tezgahlarından geçirilmesine, zindanlara tıkatılmasına neden oldu. Tüm bunlarla yetinmeyen bu alçak unsur, insanlarımıza bizzat da işkenceler yaparak büyük suçlar işledi.

Ajan faaliyetleriyle Êlih alanında büyük tahribatlar yaratan hain, ailesinin tüm fertlerini de sömürgecilerin birer basit uydusuna dönüştürerek, onları da kendisi gibi birer işbirlikçi haline getirdi. Deşifre olması ardından, babasını halkın arasına sokarak bilgi toplamasını istedi. 50 yaşındaki babası Abdullah Çelik vasıtasıyla alçakça emellerini gerçekleştirmeye yönelik çalışmalarını sürdürdü. 20 yaşındaki kardeşi Şükrettin Çelik'i de yanına alarak kontr-gerilla örgütü içinde aktif rol üstlendi. Êlih köylerine yönelik militarist operasyonlarda kontr-gerilla elemanlarıyla birlikte baskınlara katıldı. Yurtseverleri katletmek için elinden geleni yaptı. Xerzan Eyaleti'ndeki Hezo, Qabilcewz (Sason) ve Misric (Kurtalan) ilçeleri ile köylerinde bazı çevreleri kardeşiyle birlikte ajan odakları haline getirdi.

ARGK gerilları, bu unsurun tüm tahribatlarına rağmen ikna ve kazanma yöntemini esas aldılar. Defalarca uyarılarak bu çirkin faaliyetinden vazgeçmesi ve ulusal kurtuluşçu çalışmalara zarar vermemesi, Kürdistan halkından özür dilemesi istendi. Yapılan çağrılar temelinde kendini düzelteceği yerde, düşmanla daha da bütünleşme yolunu seçti.

Sömürgeci Türk devletinin hizmetinde yıllarca faaliyet sürdüren İdris Çelik adlı hain, her an ölümle cezalandırılabileceğini bildiğinden, evini tahkim ederek adeta bir kale haline getirmişti. Ancak, kendisini koruyamayan sömürgecilerin bir haini hiç koruyamacakları açıktı. Halkımıza karşı işlenen hiçbir suçun da yanıtsız kalmayacağı biliniyor. Bu gerçek, 1 Şubat günü Êlih'te bir kez daha kanıtlandı. ARGK gerillları, kent merkezinde tespit ettikleri bu haini 23 kurşun sıkarak ölümle cezalandırdı.

Azılı hainin cezalandırıldığı haberi halkımız arasında sevinçle karşılandı. İdris Çelik'in şahsında, halkımıza karşı işlenen hiçbir suçun cezasız kalmayacağı böylece bir kez daha ilan edildi.

Gerillalar azılı bir ajanı ölümle cezalandırdılar

Adana *(Berxwedan):* Ocak ayının ilk haftasının sonlarında Adana'nın Yenibey Mahallesi'nde azılı bir ajan-işbirlikçinin, ARGK şehir gerillaları tarafından ölümle cezalandırıldığı bildirildi.

Ölümle cezalandırılan ve adı tespit edilemeyen unsurun Adana'ya gelmeden önce Mêrdin (Mardin)'e bağlı Midyad ilçesinin bir köyünde muhtarlık yaparken, Türk devleti adına yürüttüğü ajan faaliyetleriyle halka büyük zararlar verdiği ve birçok insanımızın mağdur olmasına neden olduğu verilen haberler arasındadır. Bu kişinin ülkedeyken yurtsever insanları ihbar ederek tutuklanmasına ve işkence görmesine neden olmanın yanısıra, maddi açıdan da halka büyük zararlar verdirdiği anlaşılıyor. Köye gelen gerillaları ihbar ettiği de verilen haberler arasındadır.

Ajan muhtar, işlediği suçları nedeniyle Kürdistan'da barınma olanağı kalmayınca TC'nin sunduğu olanaklarla Adana'ya kaçarak bu şekilde kendisini güvenceye aldığını sanmaktaydı. Ancak, izini tespit eden ARGK şehir gerillaları sonunda kendisini yakalayarak, yaptıklarının karşılığında ölümle cezalandırdılar.

Kürdistan'da bir tutkudur serîhildanlar — Foto: Berxwedan

Savaşa karşı mahkeme

Madrid *(Berxwedan):* Madrid'te birçok ilerici kurum ve kuruluşun birlikte düzenledikleri üç günlük panelde Körfez savaşının nedenleri ve yolaçtığı sonuçlar hakkında bir mahkeme kuruldu. Madrid Basın Sarayı'nda başlayan mahkemeye, İspanya'da ünlü yazarlar, milletvekilleri, ilerici hakimler, kilisenin temsilcileri, gazeteciler, iki işçi sendikasının temsilcileri ve ulusal kurtuluş hareketlerinin resmi temsilcileri katıldılar.

Toplantının ikinci günü ERNK İspanya temsilcisine söz hakkı verildi. Bilgilendirme niteliğinde konuşan ERNK temsilcisi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kısa tarihçesini ve PKK'nin kuruluşundan günümüze kadar yürüttüğü mücadelesine değindi.

Konuşmasını sürdüren sözcü, tüm tecrit etme çabalarına rağmen, PKK'nin yürüttüğü mücadele ile, Kürdistan halkının dünya özgür halkları arasındaki yerini almasını gerçekleştirmek için yoğun bir savaşım yürüttüğünü belirtti.

Cizîra Botan mektubu:

"Bi can, bi xwîn, em bi te re ne ey Serok"

12 Ocak günü Şirnex'in Cizîra Botan ilçemizde nefesleri kesen, görkemli ve görülmeye değer bir yürüyüş yapıldı. Ve nihayet Cizîra Botan'da ilk kansız gösteri. Kansız diyoruz, çünkü asırlardan beridir kendi kimliğine, diline, kültürüne sahip çıkmak için mücadele eden halkımızın yaptığı bu görkemli yürüyüşte, düşmanın yüreğini korku sardı ve halkımızın örgütlü olması nedeniyle şehit verilmedi. Bu, halkımızın düşman karşısındaki büyük bir başarısıdır.

Farqin'de şehit düşen **Ramazan HULAT** yoldaşımızın cenazesini karşılamak amacıyla 7 Ocak günü yapılan hazırlıkların ardından, Cizira Botanlılara ve yakın köylerdeki halka haber iletildi. 11 Ocak günü, ARGK gerillaları bildiriler dağıtarak şehidin anısına düzenlenecek yürüyüş için halkın hazır olmasını istendiler. Yürüyüş saati de belirlenmişti.

12 Ocak'ta halk belirlenen meydanda toplanmaya başladı. Saat 08.00'de toplanan halkın sayısı 15 bine ulaştı. Halk, camide bekletilen şehit gerillanın naaşını alıp, şehitliğe götürmek için yürüyüşe geçti. Yürüyüş kortejinin en önünde uzunluğu dokuz, genişliği üç metre olan Cephe bayrağı vardı. Arkasında da Parti bayrağı ve Ordu flamaları. Bayraklardan sonra düşmanın ve işbirlikçilerinin bile ummadıkları kadar büyük bir halk kitlesi vardı.

Yürüyüş sona erinceye kadar düşmanın varlığı zerre kadar hissedilmedi. Düşmanın izine bile rastlamak olanaksızdı. O anlık için sanki en mutlu günlere ulaşılmıştı. Halkımız bayrağını en yükseklerde dalgalandırıyordu. Bayrağımız öyle güzel dalgalanıyordu ki, halka adeta gülümsüyordu. Sanki halka, "Ey benim için malını-canını feda eden sizler, uğruma her türlü varlığını esirgemeyen sizler, sizin için hep dalgalanacağım. Çünkü siz bunu binlerce defa hak ettiniz. Şehitlerimizin kanı yerde kalmadı, kalmayacaktır" diyordu. Halkımızın, bayrağına cevabı ise, "Şehit vermede bundan sonra da çekinmeyeceğiz" biçimindeydi.

7'den 70'e kadar, çevre köylerden gelen binlerce yurtsever yürüyüşe katıldı. Halk, belli hazırlıklar temelinde bu eylemini gerçekleştirdi. Yemin ederiz ki, eğer düşman müdahalede bulunmuş olsaydı pişman olurdu.

Bayrağımıza sarılı şehidin cenazesi şehitliğe götürülürken sürekli, "Şehit nemir in", "Yaşasın Kürt ve Türk halklarının kardeşliği", "Kahrolsun faşizm", "Kahrolsun sömürgecilik", "Bi can, bi xwîn, em bi te re ne ey Serok", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Ya bağımsızlık ya ölüm" sloganlarını haykırdık. Naaş şehitliğe ulaştırıldığında bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından **"Ey Raqib"** marşı okundu. Toprağa verme işlemi bittikten sonra şehre doğru yeniden yürüyüşe geçtik.

Yeni katılımlarla halkın sayısının artmasıyla artık caddelerde yürümek oldukça güçleşti. Her şey ne kadar güzeldi! Ve güzel olması da doğaldı. Cizira Botan böylesi güzelliğe gerçekten de layıktı. Çünkü Cizîra Botan'ın bizim için anlamı çok büyüktür. Sömürgeci zincirlerin paramparça edildiği ilk yerlerden biridir Cizira Botan. İlk korku duvarları burada yıkıldı.

Dörtyola geldiğimizde şehidin annesi şu konuşmayı yaptı:

"Benim oğlum şehit oldu. Şehadetinden gurur duyuyorum. Hiç kimsenin üzülmesini istemiyorum. Bu vatan uğruna ne kadar Fikretler, Mazlumlar, Agitler, Kemaller kurban olsa da yine de azdır. Biz bağımsızlık ağacını kanla sulamışız ve kanla sulamaya devam edeceğiz. İnsanın güle ulaşması için dikenine de katlanması gerekir. Bugün Fikret şehit oldu, fakat yarın bu bin Fikret getirecektir. Daha çok yiğitler bu dünyaya gelecektir. Demek istediğim, onlar bizi bitiremez. Kahraman şehitlerimizin bizden istediği tek şey, bizlerin bu vatana sahip çıkmasıdır."

Halkın oluşturduğu yürüyüş konvoyunun uzunluğu 7 km kadardı. Düşman güçleri etrafta hiç gözükmedi. Cizira Botan yürüyüşü düşmanın yeni korkulu bir rüyası olurken, halkımız için de direnişin azmi ve bağımsızlık aşkının en iyi göstergesi oldu.

Cizira Botan'dan bir grup yurtsever

SAVAŞ GÜNDEMİ

HALKIN ÖFKESİ ÇIĞ GİBİ

Baştarafı 1. sayfada

İkinci Dünya Savaşı'nda önce savaşa girmeyip sonra kaybedecek taraf belli olunca Almanya'nın karşısında kazanacak taraftan yana geçerek fırsatçı bir ikiyüzlülük sergilediler. Yenilgiden yıllar sonra Almanlar kendilerini toparladıklarında ve günümüzde emperyalist ekonomik güce ulaştıkça "tarihi dostluk"tan dem vurmaya başladılar ve Kürdistan halkını katletmede aralarında su sızmayan bir işbirliğine gittiler.

Bu örnekleri Türk devletinin tüm tarihine yayacak şekilde çoğaltmak mümkün. Kısa ulusal kurtuluş mücadelemiz sürecinde bile benzer örnekler çoktur. Mücadelemizin onu her yönüyle sıkıştırdığı dönemlerde hemen "Kürtlerle kardeşlik, dostluk, insan hakları ve demokrasi"den sözetmeye başlamış, fırsatını yakaladığındaysa tüm bu sözlerini alabildiğine çiğneyerek baskı, terör, işkence ve katliamları dayatmaktan asla çekinmemiştir.

Öyleyse Türk devletinin karakteri açıktır. Karşısında onu her zaman çirkin emellerinde dizginleyebilecek, tarihi fırsatçı ve katliamcı karakterini konuşturmasına fırsat tanımayacak devrimci bir güce olmazsa olmaz kabilinden ihtiyaç vardır. İşte bu güç Kürdistan'da PKK'dir ve savaşan gerillaları, başkaldıran halkıdır.

TC bu gerçekliği çok iyi kavradığı için kendisine eski günlerdeki gibi rahatlıkla at oynatabileceği, sindirilmiş bir alan istiyor. Bu yüzden halkın boğazından keserek milyonlarca lira parayı savaşa akıtıyor, savaş uçakları ve helikopterleri saatler ve günlerce havada tutarak Kürdistan'ı bombalıyor. Bunu yaparken, "Baharda bir tekini sağ koymayacağız" tehditleri savuruyor. Aslında bu tehditleri çok işittik. Az mı "Üçbeş eşkıyadır, kuşattık, kökünü kazıyacağız" dediler. Ama sonuç tersine oldu. Gerilla gün be gün çoğaldı. Halk dirilip ayağa kalktı ve bugün de bir ulusal meclisin inşasını gündemleştirecek seviyeye ulaştı. Türk devleti ise gün geçtikçe yıprandı, zayıfladı, fakir düştü ve iç yüzü teşhire uğrayarak dostları azaldı, düşmanları çoğaldı.

İşte Türk devleti baharda katliam yapma tehditi savururken, esasen büyük korkusunu açığa vurmaktadır. Önce katliam için bu kış mevsimini seçmişlerdi. Birkaç denemeye de giriştiler. Ama Kürdistan'ın sert coğrafyası bu çabasını ona geri teptirtti. Gerilla ve halk geçmiş yılların aksine bu kış boyunca da eylemliliği sürdürdü.

Partimiz yaptığı siyasi ve taktiksel ataklarla Türk devletinin etrafındaki çemberleri iyice daralttı. Başkan APO'nun yeni yıl mesajında belirtildiği gibi, 1992 yılında halkımız nihai zafer için yürüyüşe geçecektir. Bu nihai zafer yürüyüşü elbette düşman için nihai ölüm olmaktadır.

Dolayısıyla önümüzdeki süreçte Türk devletinin daha da saldırganlaşıp can havliyle tüm gücünü harcayacağı açıktır. Ama halkımızın gün be gün çığ gibi kabaran öfkesi ve özgürlük arzusu karşısında ne kadar tutunabilir? Kış mevsimine çok güvendiği halde yüzlerce ölü vererek başarısızlığa uğrayan TC, sıcak bahar günlerinin coşturucu havasına nasıl dayanabilecektir? Kısacası TC ecel terleri dökmekte haklıdır. Ölüm döşeğinde azrailin ayak seslerini yanıbaşında hisseden herkes aynı terleri dökmez mi?

Evet, 1992 yılında halkımız hiçbir engeli tanımadan, hiçbir tehdite veya aldatmacaya prim vermeden ulusal meclis yolunda nihai zafere doğru yürüyüşe kalkacak ve kurtuluşa yürüyecektir. Bunu ne TC'nin bombardımanları ve ne de Alman hükümetinin ona verdiği yardımlar engelleyecektir. Doğru ve gerçek olan da budur.

TC savaş uçaklarının bombaladığı Kürdistan dağlarında

ÇIĞ KATLİAMI

Baştarafı 1. sayfada
kesmişti. Böylece ormanları imha edilen ve korumasız bırakılan dağlarımıza bu denli vahşice ve sorumsuzca bombalar yağdırılınca, doğal afetler dizisi olarak görülen, ama aslında bilinçli bir soykırım ve doğa katliamının parçaları olan bu çığ vakaları gündeme geldi.

Türk sömürgecilerinin bu doğa tahribatı nedeniyle bir taraftan yağan karların artık Kürdistan dağlarının toprağıyla olan ilişkisi bir anlamda kesildi; kar toprakta tutunamadığından karların kayması biçiminde oluşan çığ koşulları, sürdürülen bombardımanların etkisiyle meydana gelen ses titreşimleriyle de bütünleşince, yaşanılan çığ olaylarının ve ardından gelen katliamın gerçekleşmesi bir anlamda kaçınılmaz oldu.

Türk devletinin neden olduğu çığ katliamı, ormanların kesildiği ve dağların bombalandığı Kürdistan'ın hemen hemen tüm bölgelerinde yaşandı. Sürdürülen özel savaş bir kez de bu biçimde onlarca insanın katledilmesini gerçekleştirdi. Özel savaşın bir katliamı diyoruz, çünkü bunun kapsamı dışında bunu yorumlamak veya herhangi bir izahını yapmak kesinlikle olanaksızdır.

Meydana gelen çığ olaylarında en az 200 insanımızın öldüğü anlaşılmaktadır. Ayrıca en az 200 dolayında Türk askeri de çığ altında kalarak ölmüştür. Çığ olaylarına en çok şu il ve ilçelerimizin sınırları içindeki dağlık alanlarda rastlandı: Şirnex (Şırnak), Elk (Beytüşşebap), Elih (Batman), Qabilcewz (Sason), Arvo (Şirvan), Hezo (Kozluk), Sêrt (Siirt), Xizxêr (Pervari), Qilaban (Uludere), Çel (Çukurca), Dih (Eruh), Bêdlis (Bitlis), Tûx (Tatvan), Reşadiye (Yelkenli), Çewlik (Bingöl), Bongilan (Solhan), Mazra (Elazığ), Maden, Pali (Palu), Mêrivan (Arıcak), Amed (Diyarbakır), Çunguş (Çüngüş), Dersim, Pilemori (Pülümür), Gercews (Gercüş), Mêrdin (Mardin).

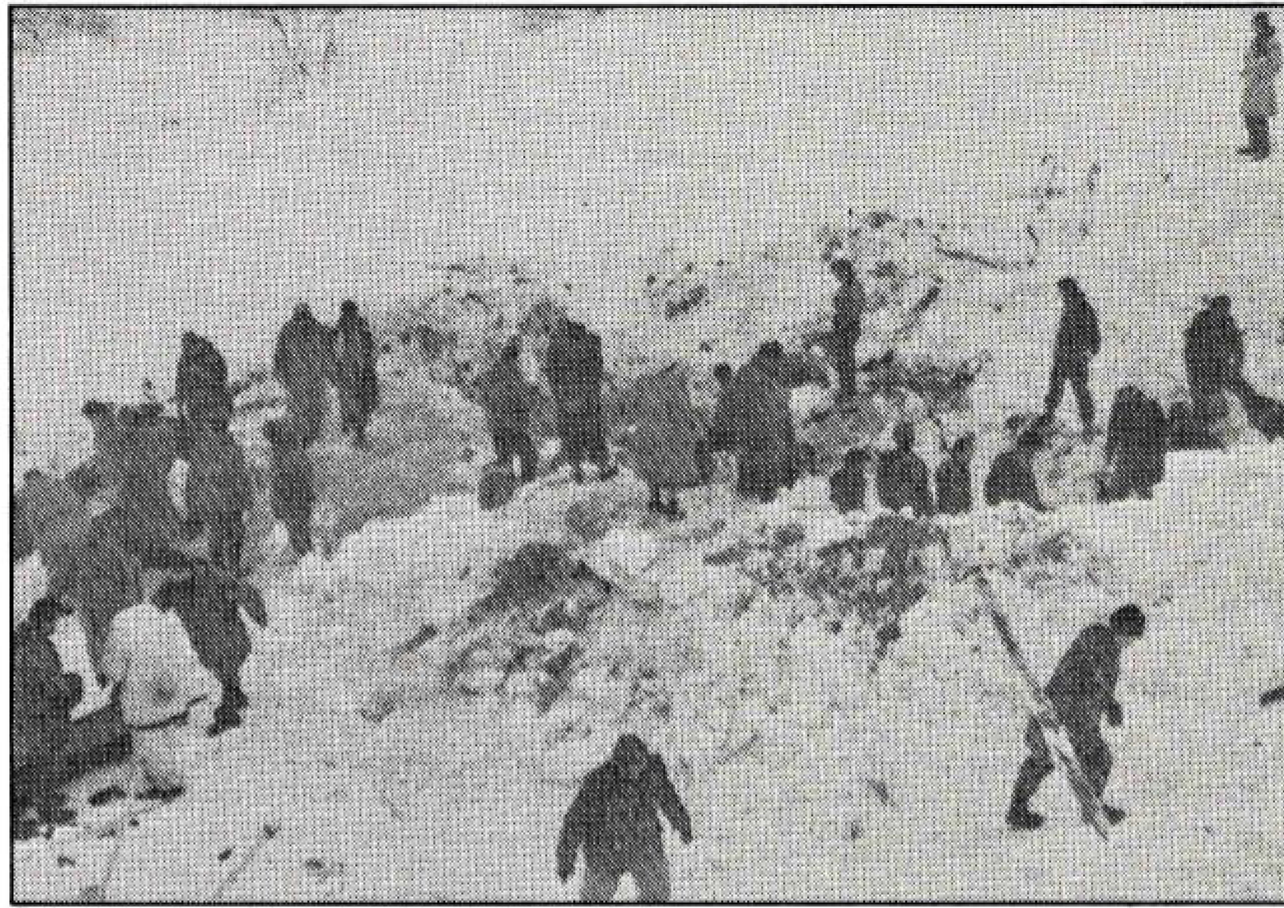
Ayrıca birçok yerde ve adı geçen bu yerlerde çığ düşmesinin yanısıra il, ilçe ve köyler arasındaki yollar kapandı, kentlerin bile elektrikleri günlerce kesildi ve 10 binin üzerinde Kürdistan köyünün dış dünyayla bağlantısı yoğun ve yer yer 4 metreyi aşan kar nedeniyle koptu.

Kısaca; sömürgeci Türk devleti planlı ve bilinçli bir şekilde yaptığı bombalamalarla halkımız üzerinde katliam gerçekleştirmiştir ve bunu da sırf doğal afet olarak dünyaya yansıtmaya çalışarak, gerçek soykırımcı yüzünü gizlemeyi hedeflemiştir. Bu arada bazı burjuva gazeteleri de bu felaketin gerçek sorumlusu Türk devletinin son yıllarda Kürdistan'da yaptıklarını gözardı ederek, çığın gerillanın bir sabotajı olabileceğini bile iddia etmişlerdir. Ancak sonuç, beklediği gibi olmayarak yüzlerce askerini de çığların altında bırakarak imha etmiştir. Çağdışı Türk devletinin bu sinsi hesapları onun ne denli insanlık düşmanı olduğunu gözler önüne yeterince sererken, askerlerine ve çetelere dağıttığı yiyecek ve giyecekleri de, "Biz çığdan zarar görenlere yardım ediyoruz" adı altında lanse etmeye kalkışması onun ayrıca vurgulanması gereken sahtekarca yönüdür. Ama dünya kamuoyunun gözünü boyayabileceğini, hele Türkiye ve Kürdistan halklarını aldatabileceğini sanıyorsa, büyük bir yanılgı içinde olduğunu kendisine hatırlatırız. Sömürgeci Türk devletinin sahtekarlığına ve gerçekliğine örnek olması açısından bölgedeki muhabirimizin Bêavan köyünde yaşadıklarını ve edindiği izlenimleri olduğu gibi aktarıyoruz:

"Kim kimi kurtarıyor bir anlayalım"

Çiçeği burnundaki Şirnex, il olmanın mükafatını yaşadığı katliamlardan sonra, çığ felaketiyle bir kez daha yaşadı.

Cumartesi günü, çığ faciasının yaşandığı köyün adı Bêavan. Günlerden beri yol bağlantısının olmadığı köyde yaşanan bu felaketten sonra, yollar ancak açılabildi.

Türk devletinin bu katliamını halkımız unutmayacaktır

Bir arkadaşımla birlikte tüm hazırlıklarımızı yapmış ve yola koyulmuştuk. Ancak asfalt yoldan ayrılan yoldan köye gitmek için, araçların olmaması nedeniyle, dört saat beklemek zorunda kaldık. Cizira Botan ilçesinden toplanan gıda mamüllerini taşıyan traktöre binerek, o dondurucu soğuğa rağmen, felaketin yaşandığı köye varmak, köylülerin acılarını paylaşmak ve afeti yerinde görmek için, ne ben de arkadaşım sert soğuğa aldırıyorduk. 20 km'lik yolu 2.5 saatte alabildik. Köye vardığımızda, Gabar dağında yeralan Bêavan köylülerinin o korkmuşluğunu, sarp, dar vadilerin ve kayalıkların tamamen karla örtütü olduklarını gördük. 5-6 metreye varan karla kaplı Gabar dağının çağlayıp şahlanışında Kürdistan halkının başkaldırısını yaşadık. Gabar, Kürdün isyanını dile getiriyordu adeta. Karla kaplı dik yamaçlar, yalçın ve sarp kayalıklar ile görülmemiş doğa güzelliğindeki Gabar dağı, nice kahramanlara bağrını açmış, nice hikayeleri bağrında gizlemiş bugüne kadar. İnsanlarına sahip çıkan, kucaklayan, ihanet etmemiş yüce Gabar...

Bêavan köyüne yakın olan bir köyden gelen çetelerin yardım malzemelerini talan etmesi vahşetlerine bir yenisini daha ekliyordu.

Ve Bêavan, cesetleriyle Gabar dağına güvenle sırtını vermişcesine adeta baharı iple çekiyor.

Kendi toprağında doğup büyüyen bu köylülere yardımların yapılmaması, bu insanlara yapılan baskı ve zulmün ötesinde bir onursuzluktu Türk devleti için.

Ve Bêavan, diğer Botan köylerinin olduğu gibi, koruculuğu, işbirlikçiliği kabul etmediğinden düşman köy ilan edilmiş.

Çığ felaketinden sonra yardıma koşan Kürdistanlıların, *"Biz zaten Türk devletine muhtaç değiliz. Bu yurtsever köyde yaşanan bu acı olayı duyar duymaz unumuzu, soğanımızı traktörlere yükleyip yardımlarına geldik. Ve bu kötü günümüzde de acılarımızı paylaşmaya çalıştık"* sözleri, bana bu kavganın süreceği ve daha da alevleneceği müjdesini veriyordu.

İlk vardığımız ve çığ faciasının yaşandığı köyün komşusu olan Besikê (Koçağılı) köyü çeteleri, ki hareket halindeki özel tim araçlarının yanlarından yürüyorlardı, bana bir an buralarda bir çete devletinin olduğu veya Türk devleti güçlerinin esas olarak çeteleri korumakla yükümlü oldukları hissini verdi. Tabii gerçeğin bunun tersi olduğunu bilmeme rağmen, böyle düşünmekten kendimi alıkoyamadım.

İşte Bêavan, çığ faciasının yaşandığı, üç gün boyunca Türk devletinin sivillere yardımı engellediği, 9 evin tamamen karlar altında kaldığı, onlarca köylünün yaşamını yitirdiği ve onlarcasının hala karlar arasında kaldığı yer. Çığ felaketinden kısa bir süre önce bombalanan yerlerin ortasındaki köy. İlk çığın meydana gelmesiyle Türk karakol üsteğmeninin köylülere karşı düşmanca tavırlar ve ihmalkarlığıyla insanların yaşamlarını yitirmelerine sebeb olduğu yer. Olay yerine gelen Erdal İnönü'nün geçmiş olsun dileğinden sonra köylülere, "Neden çok asker ölmüş, siviller az ölmüş" diye sorduğu, askerlere ise, "Çığ düştüğü zaman, neden kaçmadınız?" sözlerini pervasızca sarfettiği yer.

Bêavan, yola çıkacağımız esnada bir telsiz emriyle o dondurucu soğukta hiçbir gerekçe olmadan üç saat bekletildiğimiz yerdir. Bir Türk gazetecinin dayanamayıp biriken topluluğun yanına giderek ve daha sonra binbaşı olduğunu öğrendiği kişinin yanında, *"Neden bu komutan bozuntusu bizi bu soğukta bekletiyor? Bari birkaç battaniye versin de, arabamıza aldığımız ve komşu köye bırakacağımız kadın ve çocukların üstünü örtelim. Neredeyse tümü soğuktan donacaklar. kim kimi kurtarıyor bir anlayalım"* sözlerini bağırarak söylediği yer de Bêavan'dır. Ve yine, bi bayan gazetecinin Cizira Botan merkezine varmadan önce Qesrik boğazında askerler tarafından bekletilip kontrole tabi tutulduğu anda askerlere, *"Neden bizi bekletiyorsunuz. Biz gazeteciyiz. Olay yerinden geliyoruz. Bizi getiren araba bile resmi bir araçtır"* diye kasdettiği topraklar da Bêavan'dır. Bayan gazetecinin bu sözleri, onun, bu topraklardaki Türk askerleri ve özel tim elemanlarının Türk gazetecilerine, "Şerefsiz Türk basını" dedikleri ve onlara hitap tarzının bu olduğunu bilmediğini gösteriyordu. Duymamış olmalı. Bu topraklara ilk defa geliyor olsa gerek.

Bir araçla döndüğümüzde, bizimle beraber olan ve üç aileden sağ kurtulan 6 aylık bir bebek, üzerindeki kesk û sor û zer (yeşil-kırmızı-sarı) kazağı içinden bize gülücükler dağıtıyordu. Afetten sağ kurtulan annesine, *"Sizin köyde korucu var mıydı"* diye sorduk. *"Na bavo na, Xudê neke"* (Yok babam yok, Allah göstermesin) yanıtını aldık. Böyle bir felaketi yaşayan diğer bir ananın, elindeki çuvaldan çıkarıp bize uzattığı ekmeğin neyi ifade ettiğini ise herhalde izah etmeye gerek yok...

Kürdistan'da uçak bombardımanları ve çığ üzerine basına ve kamuoyuna açık mesaj

Son günlerde üst üste meydana gelen çığ düşmesi olayları, TC'inin Ocak ayı başlarından itibaren Kürdistan dağlarına yağdırdığı bombaların bir sonucudur. Türk devleti bundan önceki yıllarda Botan alanındaki ormanları ateşe vermekle Kürdistan doğasını tahrip etmiş ve bu yıl da yoğun bombardımanlarla bu tahribatını resmen bir savaş ilanına dönüştürmüştür.

Bu yıl Kürdistan'da yaşanan şiddetli kıştan yararlanarak savaş uçaklarını devreye sokan Türk devletinin gerillayı darbeleme amacı başarısızlıkla sonuçlandı. Şiddetli bombardımanların oluşturduğu titreşim dalgaları, Kürdistan'ın sarp dağlarındaki karları yerinden söküp çığa sebebiyet verdi. Peşpeşe meydana gelen çığların düşmesi tesadüfi değildir.

Türk devleti, ARGK gerillalarının etkin baskın eylemlerinden korunabilmek amacıyla karakol, tabur vb. askeri yerlerini sarp kayalıkların yamacına ya da uçurumların dibine kurmaktaydı. Önceki yıllarda da sert kışlar yaşanmasına rağmen, Kürdistan dağlarının sık ormanlarla kaplı olması ve çığ oluşturacak kadar şiddetli titreşim dalgalarının olmaması sebebiyle bu tür durumlar ya yaşanmamakta ya da nadiren küçük çaplı yaşanmaktaydı. Ancak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselmesi ve dağlarımıza yerleşen ARGK gerillalarının düşmana etkin darbeler vurmasıyla birlikte, Türk devleti Kürdistan doğasına imha temelindeki yönelimini doruklandırdı. Ormanları ateşe vererek ve keserek, araziyi korumasız bıraktı. Bombardımanların oluşturduğu güçlü ses dalgaları da karları yerinden söktü ve bu karları tutacak ağaçlar da olmadığından çığ büyük çapta ve üst üste oluşmaya başladı. Çünkü çığ düşerken bombardımanlar hala devam ediyordu.

Dolayısıyla çığ olaylarında yaşamını yitirenlerin tümünün yegane sorumlusu ve sebebi Türk devletidir. Ve elde edilen bilgilere göre çığ altında ölen askerlerin sayısı devletin açıkladığı rakamların çok daha üstündedir. Türk devleti önceden beri karakol ve taburlarında bulunması gereken sayının en az birkaç katı askeri güç bulundurmakta ve bu fazla güç bulundurma nizami olmadığından kamuoyundan gizlenmekteydi. İşte şimdi karakol ve taburlarda ölen askerlerin gerçek sayısını verdiği taktirde bu durumun açığa çıkacağını ve iç yüzünün teşhir olacağını iyi bilmekte, bu nedenle sayıyı en asgari rakamlarla yansıtmaktadır. Gerçek sayı ise bulundurduğu gayri nizami güçle orantılı olarak belirtilen sayıdan çok daha fazladır.

Yeni hükümet ikide bir "halka şefkat" göstereceklerini propaganda ederken, bu yaşanan olaylarla "şefkat"ın esasen halkımıza yönelik bir savaş ilanı olduğu gerçeği de, bir kez daha doğrulanmış oldu.

Çığ altında onlarca köylü kalmış olmakla beraber devletin kurtarma ekipleri, öncelikle askerleri kurtarmak ve karın altından çıkarmakla uğraşmış, helikopter ve grayderler bunun için çalıştırılmış, halkın kurtarılması ise tali plana bırakılmıştır.

Düşman, halkımızın dürüstlüğünü, iyi niyet ve yardımseverliğini bir kez daha fırsatçı tarzda kullanarak, köylüler kar altında olduğu halde, kar altında akrabalarınız var diyerek, onu katletmekle görevli olan Türk askerlerinin cesetlerini kar altından çıkarmak için geceli-gündüzlü çalıştırmıştır. Kürdistan insanlarına kurşun sıkan Türk askerleri, halkımızın bu büyük özveri, yardımseverlik ve insancıllığı karşısında bir kez daha durup düşünmeli, kimin uğrunda, ne için insanlarımızın öldürülmesinde kullanıldıklarının farkına varmalıdırlar.

Türk devletinin halkın kurtarılmasını tali plana bırakarak kendi bombardımanlarıyla sebebiyet verdiği asker ölülerini çıkarma çabası da onun askerlerine verdiği önemden değil, bu katil konumunu Türkiye halkından bir nebze olsun gizleyebilmek içindir. Ve devletin onca maddi imkanı olmasına rağmen, "çığdan zarar görenlere yardım" adı altında, Türkiye'den ta Avrupa'ya dek başlattığı para toplama kampanyası da onun ne denli fırsatçı ve tüccar kafalı olduğunun göstergesidir. Ölenlerin cesetleri üzerinde halkın malını ve parasını talan edip zenginleşme sahtekarlığıdır. Yoksa özel savaşa, özel tim ve kontr-gerillaya sınırsız para harcama yetkisi verecek kadar kendini zengin gören TC'nin, yıkılan birkaç tabur ve köyün inşası için halkın cebine bu denli gözükaraca saldırması bundan başka bir amaçla değildir. Ve daha önceki "Varto depremi afetzedeleri"ne, "Kuzey Irak Kürtleri"ne yardım toplama deneyimlerinde olduğu gibi TC'nin toplanan yardımları halka büyük oranda vermediği, çok cüzi bir miktar dışında halk için kullanmadığı, aksine kendi bankalarına yatırıp devlet kasalarını alabildiğine şişirdiği ve kaynak başındaki birçok asker-bürokrat çevrenin bu yardımlarla köşeyi döndüğü gerçeği görülmüştür.

İşte Türk devletinin halka ve insanlığa düşmanlığı ilke edinen ahlaksızca tutumunun iyice bilinmesi ve Kürdistan halkına karşı resmen bir savaş ilanı olan haksız özel savaşın vahim sonuçlarının bilince çıkarılması bunun için gerekmektedir.

Hükümet ve devlet çevreleri bir yandan "halka şefkat" politikasından söz ederken, bir yandan da "Baharda bir tekini sağ koymayacağız" tehditleri savurarak Kürdistan'a habire askeri yığınak yapmakta ve bombardımanlarla bu tamamlanmak istenmektedir.

Ancak PKK önderliğinde onurlu direnişi yaratarak, görkemli serihildanlarla ulusal kurtuluş ve özgürlük yolunda ilerleyen halkımız, düşmanın özel savaşına karşı en vahşiyane baskı, işkence ve sürgünlere nasıl direndiyse, bundan böyle de düşmanın Kürdistan'ı insansızlaştırma ve katletme politika ve uygulamalarına karşı direnişi yükselterek sürdürecektir. Bunu ne bombardımanlar, ne katliamlar ne de tehditler önleyebilecek, kazanan mutlaka mücadelede dirilen halkımız olacaktır.

Türk devletinin sebebiyet verdiği çığların altında kalarak yaşamını yitiren cefakar köylülerimiz için Kürdistan halkına başsağlığı dileriz.

- Kahrolsun Kürdistan doğasını ve insanlarını katleden sömürgeci Türk devleti!

- TC'nin halkımıza karşı resmileştirdiği savaş ilanına karşı mücadelede örgütlenelim ve Kürdistan Ulusal Meclisi'nin inşasında yer alalım!

- Yaşasın halkların kardeşliği ve özgür birliği!

10 Şubat 1992 / **ERNK Avrupa Örgütü**

İzmir'den Ankara'ya
"ÖLÜM YÜRÜYÜŞÜ"

İzmir'den Ankara'ya yürüyüen Türkiyeli emekçiler

Berxwedan Haber Merkezi

İzmir belediye işçileri yaklaşık olarak bir aydır Ankara'ya doğru başlattıkları yürüyüşlerini sürdürüyorlar. 280 belediye işçisini bu ağır kış koşullarındaki kar ve tipiye rağmen yollara düşüren etken, geçen yılın Nisan ayı başlarından Aralık ayına kadar olan süre içinde belediye çalışanları üzerindeki uygulamalardır.

Nisan ayından itibaren maaşları zamanında ödenmeyen, ikramiye ve fazla mesai ücretleriyle birlikte biriken alacakları 12 milyar Türk Lirası'na ulaşan belediye işçileri, önce saatlerle daha sonra günlerle ifade edilecek tarzda birçok kez iş bırakma eyleminde bulunarak, alacaklarını ve diğer haklarını elde etmeye çalıştılar. 26 Ağustos'ta İzmir belediye işçilerinin başlattığı ve 10 gün süren hak alma direnişini bahane ederek 340 işçiyi tazminatsız işten çıkaran İzmir-Anakent Belediye Başkanı Yüksel Çakmur, tüm girişimlere rağmen işçileri tekrar işe almadı. Ardından işçiler, tüm yasal yollara baş vurdular, fakat sonuç alamadılar. Yasal yol olmadığını ve yasal yol diye tabir edilen yolların birer çıkmaz sokak olduğunu bir kez daha kavrayan işçiler, mücadeleyi kendi özgüçlerine dayanarak yürütmek gerektiğinin bilinciyle Ankara'ya doğru bir protesto yürüyüşünü başlattılar.

Yürüyüş kararının alındığı günlerde, bu eylemi desteklemek amacıyla İzmir'deki tüm belediye işçilerinin bir günlük oturma eylemi yapmaları önerileri de vardı. Ancak sarı sendika yöneticileri bireysel çıkar kaygılarıyla buna engel oldular. Desteksiz bırakılan işçiler, buna rağmen inisiyatiflerini ortaya koyarak, 7 Ocak günü yürüyüş eylemlerini başlattılar.

Bizzat eylemde yeralan biri tarafından "Ölüm yürüyüşü" diye adlandırılan bu eyleme başlayan işçilerin talepleri, sadece tekrardan işe alınmaları değildir. Haklarını elde etmenin yanısıra tazminat hakkını ve iş güvencesini yadsıyarak kendi kapsamına alan iş sözleşmesinin 13. ve 17. maddelerinin kaldırılması, işçi ve emekçilerin bayramı olan 1 Mayıs'ın yasallaştırılması, Anti-Terör Yasası'nın iptal edilmesi, işçi ücretlerinden kesilen zorunlu tasarruf ve konut fonu uygulamasına son verilmesi, yine Ankara-Keçiören ve Mamak, Amed-Farqîn (Silvan) ile İstanbul-Kartal belediyelerinde işten atılan 900 civarındaki belediye işçisinin ve işçi temsilcilerinin derhal işe alınması talepleri de vardır.

Yürüyüşte, işçilerin aileleri de aktif olarak işçileri destekliyorlar. İşin en garipsenen yönü ise İzmir belediye işçileri binlerce kilometrelik yolu katederken, Türkiye genelinde bu konularla ilgili çevrelerin seyirci kalmalarıdır. Demagojileriyle işçi sınıfının savaşımından ve sorunlarından dem vuranların, ne hikmetse gıkları bile çıkmıyor.

İzmir belediye işçilerine, yine yoğun baskılar ve çok zor koşullar içinde olan Kürdistan işçilerden dayanışma ve direniş mesajları gitti. Diyarbakır Köyteks İşçileri ise dayanışmalarını yaptıkları yürüyüşlere kadar ulaştırdılar.

Öte yandan İstanbul, İzmir, Adana gibi Türkiye kentlerindeki Kargo işçilerinin direnişi de yayılarak sürüyor. Kargo işçilerinin 6 Ocak günü İstanbul'daki üç aktarma merkezinde -Altunizade, Levent ve Topkapı- başlattıkları onurlu direniş, polisin çeşitli saldırılarına ve işverenin çeşitli komplolarına rağmen yayılarak devam ediyor.

Sömürgeci üst düzey yetkililerin katliam planları
ŞOVEN KIŞKIRTMALAR BOYUTLANIYOR

Son dönemlerde cezalandırılan TC polislerinin cenaze törenleri şovenizmi kışkırtma gösterilerine dönüştü. 7 Şubat günü, doğrudan faşist devlet yetkililerince organize edilen İstanbul, İzmir ve Adana'daki aynı amaçlı gösterilerde, **"Kana kan, intikam intikam", "Polis silah değil yetki istiyor", "Mecliste PKK istemiyoruz", "Polisin düşmanı, insan hakları", "Bize yetki verin, PKK'yi ezelim"** sloganları atıldı. Adana'daki gösteride, "Terörist basın" sloganını atan faşist polisler, 3 gazeteciyi hastanelik edinceye kadar dövdüler.

Atılan sloganlardan da görüldüğü gibi, sömürgeci-faşist rejimin en üst yetkililerinden en alttakilere kadar hakim olan faşist saldırganlıktır. Şimdi amaç, yapılan bu gösterilerle şovenist saldırganlığı tüm topluma yaymak, Türk halkını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı devletin yanında yer almaya zorlamak ve halklarımız arasındaki güven, kardeşlik duygularını tamamen ortadan kaldırarak hem Kürdistan ve hem de Türkiye halkını birbirine düşman etmektir.

Kürdistan'da savaşın boyutlanması ve gittikçe daha fazla halkımızın kanına giren cani Türk ordu mensupları ve polislerinin, ARGK'nin silahlarından çıkan intikam kurşunlarıyla cezalandırılması Türk devletini iyice paniğe sokmuştur. Kendi gerçek yüzünü gizlemek, Kürdistan'daki katliamlarını Türkiye halkından da gizli tutmak ve bu temelde kendine meşru zeminler oluşturmak amacıyla son dönemlerde, çirkin bir şovenizmi körüklemeye çalışmaktadır. Devletin en üst düzey yetkililerinin yönlendirimiyle örgütlendirilen, Kürdistan'da yaptıklarının cezasını alan ordu mensupları ve polislerin aile çevreleri gösterilere yöneltilerek, Türkiye kamuoyu şovenist şiarlarla aldatılmak istenmektedir. Örgütlendirilen subay ve polis aileleri, TC Cumhurbaşkanı T. Özal, "yeni Türkeş" Ecevit ve Türkeş gibileri başta olmak üzere Türk devletinin en üst düzeydeki yönetici ve temsilcilerinin direktifi ve yolgöstericiliğinde şovenist hareketlere kaldırılmakta, gerçekleştirilen "gösterilerde" en çirkin bir tarzda "intikam yeminleri" içtirilmektedir. Pratikte gerçekleşen Türkiye ve Kürdistan halklarının eşit ve özgür birliğinin önünü almak, iki halkın özgürlük ve bağımsızlık davasını kana boğmak ve halklar arasında güçlenmekte olan kardeşlik bağlarını koparmak için Türk devletinin bu yönteme yönelmesi en başta Türkiye halkı olmak üzere tüm insanlığa yönelik çok çirkin bir saldırıdır.

Faşistler hangi intikamın peşinde?

Bu ibret verici utanmazlığa, aslında artık sadece Kürdistan'daki olaylar etrafında değil, Türkiye'deki bazı gelişmeler etrafında da rastlanmaktadır. Ciddi çıkmazlar ve kördüğümü yaşayan Türk devleti, öldürülen bazı polisleri bahane ederek, subay ve polis ailelerini sokaklara dökmeye ve böylece sorunun özünü çarpıtmaya koyulmaktadır. Türkiye ve Kürdistan halklarının en değerli evlatlarını katleden canilerin öldürülmesinde sesini yırtarcasına yükselten ve kendine demokratlık yaftasını yapıştıran çevreler, ne hikmetse tersi olaylar karşısında her zaman suskun kalmayı tercih etmeye devam etmektedirler. Bu denli utanmazlığa şahit olmak hayret verici olsa gerek.

Şu çok açıktır ki, insan haklarının zerresinin olmadığı, her türlü insan haklarının pervasızca çiğnendiği, faşist yasaların demoklesin kılıcı misali insanların başları üzerinde sallandırıldığı Türkiye'de, insanlık ve insanlığın gelişimi adına olumlu bir olgudan sözetmek mümkün değildir. Türk sömürgecileri, ilhamını dedelerinin katliamcı tarihi mirasından aldıkları, "bize göre demokrasi", "bize göre insan hakları" ve benzerini diyen kanlı rejimlerini sürdürebilmek için, yeni dönemde de katliamlara ve vahşiyane girişimlere yönelmişlerdir. Bugün uygulanan katliamlar, geçmişte ataları Osmanlıların hükmettiği topraklar üzerinde yapılanlardan çok daha kapsamlı ve zulmün en kirli ve zalimcesidir. Bir halkın toptan katledilmesinin planları yapılıyor. Geçmiş dönem mirasların dayanan bu planlar en vahşi biçimde peyder pey hayata geçirilip, günümüze kadar getirilmiş ve bugün daha da tırmandırılmak isteniliyor.

Kürdistan halkının özgücü etrafında kenetlenerek mücadelesine yerinden sökülemez mevziler kazandırması karşısında tam bir çıkmaza giren Türk devleti, can simidi diye katliamlara ve şovenizme sarılarak "intikam yeminleri"yle halkların kardeşliğine hançer saplamak hesaplarıyla halkları tehdit etmektedir.

Yüzlerce kişiyi işkencelerde vahşice katleden, binlerce kişiyi sakat bırakan Türk sömürgeciliğinin, bugün cinayet ögelerinden hesap sorulurken, kanlı rejimlerinin alttan alta planladığı hesapları da deşifre olmaktadır. İnsanlarımız üzerine salınan katiller sürüsü ordu mensupları ve polisler, daha çok işkence yetkisi ve daha çok katliam yetkisi şiarları yükseltirken, yapılan katliamları az bulmakta ve bunlara kılıflar geçirilmektedir. Bu tarz, insanlığın tanıklık ettiği son vahşet örneklerindendir.

Gerçekleştirilen şovenist gösterilerle, sanki Türkiye ve Kürdistan'da insan hakları varmış gibi bir izlenim yaratılarak, yeni katliamlara zemin hazırlanmak istenmektedir. Yoksa 12 Eylül rejimiyle hızlandırılan devlet terörü faaliyetleri ve çapul sürüsü "güvenlik güçleri"ne verilen sınırsız yetkiler olduğu ve tam donatıldıkları bilinmektedir. Ve bunlar hala daha da artan boyutlarda sürdürülmektedir.

Bir insanı canı istediğinde öldüren ve kendisinden hiç kimsenin hesap soramadığı TC "güvenlik güçleri"nin, demokratik kurum ve kuruluşları da hedef göstermeleri ise ileriye yönelik hesapların bir parçası olmaktadır. Kayseri'de başlatılan şovenist dalgalar, Adana ve İstanbul'da yapılan şovenist dalgalarla pekiştirilmek isteniyor. Sivil halk katledilirken sus-pus kesilen şoven Türk basını da, katil sürülerinin bu ırkçı, kafatasçı eğilimlerine haklılık kazandırma telaşıyla, yetkililerinden daha kapsamlı katliamların yapılmasını talep etmektedir. "İntikam" diye bağıran çapul takımlarının, her gün birkiki insanımızı katletmeleri karşısında seslerini çıkartmayanlar, çirkin gösterileri yürekten destekleyerek, ne denli insanlığın yüzkarası olduklarını açıkça gözler önüne sermektedirler.

Kayseri, Adana ve İstanbul'da yapılan şovence gösteriler, halklarımızın kardeşliğine asla ket vuramayacaktır.

... İnsan hakları ve demokrasi demagojisi...

Mêrdîn'de yeni bir katliam girişimi

Mêrdîn *(Berxwedan)*: 15 Şubat günü saat 09.00 sıralarında Mêrdîn merkeze bağlı Qurdisê (Yardere) köyüne gelen 50 civarında TC çapulcu ordu birliği, köyü kuşatarak ellerinde bulunan bir listeye göre çok sayıda köylülün isimlerini okuyup karakola götüreceklerini belirttiler.

Köylüler buna karşı çıkarak askerlerin köyden çekilmesini isteyince, sömürgeci devletin askerleri köylüleri rastgele taramaya başladılar. Köylülerin düşmanın bu alçakça eylemine sessiz kalmayıp anında cevap vermesiyle, köy bir anda savaş meydanına döndü. Köylülerle sömürgeci devletin askerleri arasındaki çatışma bir saat kadar sürdü. Köylülerin kararlı direnişi karşısında düşman askerleri köyü terk etmek zorunda kaldılar. Çarpışmada 13 yaşındaki kız çocuğu Mahfuze Çapar ağır yaralanırken, 3 düşman askeri de atılan taşlarla yaralandı.

Köyü terkeden TC'nin çapulcu askerleri, aradan daha yarım saat geçmeden tekrar köye döndüler. Daha büyük bir kuvvetle köyü kuşatan düşman askerleri evleri tek tek aramaya başladılar. Durumdan habardar olan Kürrika Çeto (Aytepe), Dara (Oğuz), Qesrika Ehmedê ve daha birçok köy, Qurdisê köyü ile dayanışma amacıyla köye doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşe katılan binlerce kişi köye vardıklarında, köyü ablukaya alan düşman askerlerinin barikatıyla karşılaştılar. Köy girişinde durdurulan binlerce köylüye düşman yüzbaşısı, *"Geri dönmezseniz ateş açarız"* tehdidinde bulundu. Bu tehdite halk da, *"Köyü boşaltmazsanız direniş sürecek"* yanıtını verdi. 4 saat boyunca süren sert tartışmalar sonucu düşman askerleri, halkın kararlı direnişi karşısında telsizle yeni takviye birlikleri istediler.

Sömürgeci devlet askerlerinin yardımına bir binbaşı komutasında çok sayıda asker geldi. Binbaşı da tehditleri tekrarladıktan sonra, halkın kararlılığını görünce, Aytepe Köyü Muhtarı Zeynettin Okay (50), Aytepe Köyü Heyeti Azası İsmail Oktay (70) ve yine aynı köyün heyeti azası Beşir ... (50) adlı köylüleri yanına çağırarak kendine siper etti. Ardından düşman binbaşısı, *"Beşe kadar sayacağım, dağılmazsanız hepinizi kurşuna dizerim"* tehditini savurarak *"bir, iki, üç ..."* diye sayamaya başladı ve *"beş"* dedikten sonra askerlere, önce *"çök"* emrini verdi sonra *"ateş"* diye bağırdı.

Bu vahşi ve alçakça saldırı sonucunda **Seyfettin Kotçak** (15), **Ali Ölmez** (70), **Abdülselam ...** (15), **Abdülhakim ...** (20) ve **Bedriye ...** (8-10 yaşlarında kız çocuğu) adlı yurtseverler katledildiler. 5 yurtsever de yaralandı. Yaralanan yurtseverlerden 2'si Amed ve 3'de Mêrdîn'deki hastanelere kaldırıldılar.

Katliam sonrası gerginliğin daha da tırmandığı, ismini öğrenemediğimiz başka köylerin de yürüyüşe geçtikleri ve olay yerine gitmek isteyen Mardin Milletvekili Ali Yiğit ve basın mensuplarının engellendiği bildirildi. Haberin daha geniş anlatımını ve sonuçlarını gelecek sayımızda vereceğiz.

Nisêbîn *(Berxwedan)*: 12 Şubat'ı 13 Şubat'a bağlayan gece, ARGK şehir gerillaları şehir merkezinde bir polis otosunu otomatik silahlarla taradılar. Gerillaların açtığı ateş sonucu polis otosu duvara çarparak infilak etti. Gazetemize ulaşan kaynaklardan birisine göre araçta bulunan 5 polisin de öldüğü, bir ikinci kaynak ise bir polisin öldüğü diğer polislerin yaralandığı biçimindedir. Haberi gelecek sayımızda ayrıntılarıyla vereceğiz.

Amed *(Berxwedan)*: 15 Şubat günü saat 11.30 sularında şehir merkezindeki Demir Oteli önünde kontr-gerilla elemanları yurtsever **Ahmet Beyhan**'ı katlettiler. Öğretmen olan **Ahmet Beyhan** yurtseverliği nedeniyle 3 kez sürgün edilmiş ve en son olarak da Çankırı'ya sürgün edilmişti. Yurtsever **Ahmet Beyhan** 3 kez gözaltına alınarak yoğun işkencelere maruz bırakılmıştı. Aslen Midyad'ın Zaxûran köylerinden olan **Ahmet**'in Kürt dili üzerine araştırmalar yapan dilbilimci olduğu da belirtilmektedir. 22-28 tarihli Yeni Ülke gazetesine yaptığı bir açıklamada, kontr-gerillanın kendisini öldüreceğini belirten ve *"Sömürgecilerin bu alçakça emellerine karşı halkımın hizmetindeyim"* diyerek direnişçi tavrını ortaya koyan **Ahmet Beyhan**, kontr-gerillanın bu alçakça saldırısı sonucu şehit oldu. Haberi gelecek sayımızda ayrıntılarıyla vereceğiz.

Mehsert *(Berxwedan)*: 14 Şubat günü akşam saatlerinde Mehsert'e bağlı Golê (Göllü) köyünde ARGK gerillaları ile TC ordusu arasında bir çarpışmanın meydana geldiği bildirildi.

Halkımız şehitlerine gururla sahip çıkıyor — Foto: Berxwedan

YARGI

Kirli savaşın bir başka boyutu:

PSİKOLOJİK SAVAŞ

ARGK gerillalarından darbe üzerine darbe alan ve her gün yeni bir mevzi kaybeden Türk sömürgeciliği, ayakta kalabilmek için terörü tırmandırmaktan başka yol ve yöntem göremiyor. Kürdistan halkının meşru mücadelesini boğmaya yönelik bu katliamcı tavra karşı, ulusal kurtuluşçu devrimci şiddetin geliştirilmesi de kaçınılmaz olmaktadır. Sömürgeci Türk devleti, son dönemlerde tırmandırdığı katliamlarla birlikte psikolojik savaşı da tırmandırıyor. Tek başına terörle sonuç alamayacağını bildiğinden, terörüne haklı gerekçeler yaratmaya ve bunları halkı depolitize etme temelinde başarmaya çabalıyor.

Psikolojik savaş yöntemleri çeşitlidir. Savaşın karşı cephesinde moral çöküntüsü yaratmak için her türlü yol ve yöntemin kullanılmasıyla yürütülür. Basındaki yalana dayalı haberler de bunun önemli bir parçasıdır. Zaten bu, savaşta karşı güce fiziki darbe indirmekten yalana dayalı haberlerin üretilmesine kadar uzanır. Örneğin; "500 PKK'lı Cudi'de öldürüldü" haberi, sömürgeci Türk devletinin başvurduğu kirli özel savaşın önemli halkalarından biridir. Düşman, başvurduğu bu taktikle gerçeğini gizleyerek mücadelemiz karşısında yarattığı hayali başarı imajlarıyla, halkı öncüye karşı güvensizlik içine sürüklemeyi hedeflemektedir. Halkı ya da devrimcileri etkilemeye yönelik propagandaların temeli, yalan ve demagojilerden ibarettir. Yalan ve demagojiler üzerinde inşa edilen senaryolarla devletin güçlülüğünün, karşı cephenin güçsüzlüğünün propagandası yapılır. Bununla amaçlanan ise, güven bunalımı yaratarak psikolojik üstünlüğü elde etmektir. Hürriyet ve benzeri burjuva gazetelerinde son günlerde yer alan haberlerle de hedeflenen budur.

Kışın başlamasıyla birlikte Kürdistan'ın köy ve kentlerinde operasyonlara girişildi. Hiçbir başarı elde edilememesine rağmen, militarist operasyonlar çarpıtılarak ve sansasyonel içeriğe kavuşturularak kamuoyuna sunuldu. Gerilladan aldığı ciddi darbeleri gizlemeye çalışan TC, Kürdistan dağlarına yönelik hava bombardımanları paralelinde basın-yayın kurumlarını da harekete geçirerek, bunlar vasıtasıyla tam bir psikolojik savaşın içine girdi. Açık ki, böylece, moral bulmak istedi. Oysa herkes biliyor ki, gerçekler bunun tam tersidir. Gerilla karşısında varlık gösteremeyen Türk ordusu, önemli kayıplar vermiştir. Geliştirdiği katliamlara halkımızın cevabı çok sert ve net olmuştur. Kaybeden kendisi olmasına rağmen MİT denetimindeki gazetelerle gerillaya darbe vurduğunun iddiasını yayıp durdu. Türk burjuva gazetelerinde son dönemlerde yoğunlaştırılan psikolojik savaşla, tamamen halkın psikolojisiyle oynamayı hedefleyen düşman, Önderliğe de alçakça saldırılar yöneltmekte, olmadık yalanlarla karalamayı denemektedir. Kısaca, halkın moralinin bozulmasını sağlamak için her şeyi yapmaktadır. Katliamların tırmandırılması da aynı amaçlıdır.

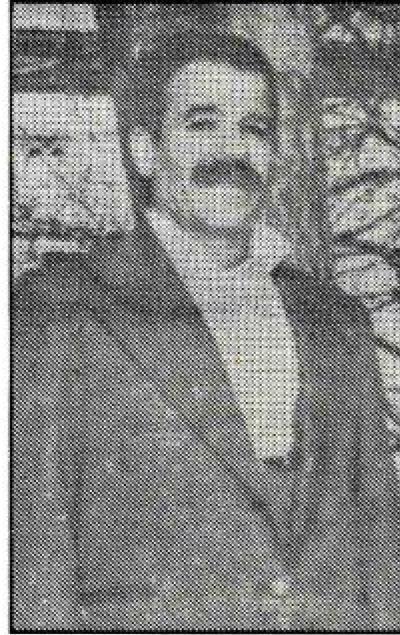
Halkımız bugün artık fiili olarak savaşta yerini almaktadır. Türk devletinin bu yönlü çabaları bu nedenle gelişmeler içinde olan halkımızı artık etkileyemiyor. Ama yapılanlarla neyin hedeflendiği yine de yeterince bilinmelidir. Gerçek şu ki, Türk burjuva basını tamamen özel savaşın hizmetindedir, sömürgeci sistem günlük olarak geçirdiği sarsıntılarla çatırdamaktadır ve kaybedilen mevziler psikolojik propaganda metodlarıyla inkar edilmek istenmektedir. Tüm bunlar su yüzüne çıkmıştır. Öyleyse halkımızın, her gün biraz daha geliştirilmek istenilen kontr-gerilla cinayetlerine karşı daha örgütlü ve tedbirli olması gerekmektedir. Sivil savunma birliklerini de içeren her yönlü örgütlülük geliştirilmelidir. Kısa süre içinde kontr-gerilla elemanı caniler açığa çıkarılarak işlevsiz bırakılmalıdır. Düşman politikaları ne olursa olsun, bunları boşa çıkarıcı bir zenginlik ve yaratıcılık yakalanabilmeli ve bu kirli özel savaş, düşmanın kendisini vuran bir silaha dönüştürülmelidir.

Gerilla fırtınasına tutulmuş Türk ordusunun kendisini bu fırtınadan kurtarması imkansızdır. "Baharda taş üstünde taş bırakmayacağız" tehditlerine gerilla ordumuz devrimci şiddetiyle karşılık vererek, bu insanlık utancı enkazın tarihin çöp sepetine atılmasını sağlayacaktır. Ordumuz ve halkımızın engin bir direniş potansiyeli ve sekiz yıllık savaş deneyimleri vardır. Dünyanın ilgiyle izlediği bu savaşta tarafların durumu ortadadır. Açık ki, kaybedecek olan sömürgeci Türk devleti olacaktır. Bugün artık Kürdistan halkını tanımlayan kavramlar vardır. Bunlar işgal, katliam, sürgün ve işkence gibi uygulamalar karşısında yılmama, serhildan ve direniş gibi kavramlardır. Kürdistan halkı artık acılı günlerinde bile mateme bürünmüyor. Her günü yeni bir acıyla dolu olmasına rağmen, köleliği ve acıları kader olarak kabul etmeyerek, direniş içinde bir yaşamı gelenek olarak sürdürmeye devam ediyor. Halkımızın bugün ulaştığı düzey, ülkenin bağımsızlığını garantilemeye giden ve insanlığa kendini kabul ettiren bir düzeydir. Ama bu uğurda yapılacak daha çok şeyin olduğu da bir gerçektir.

TC devleti kirli özel savaşı sürdürüyor:

İKİ SİVİL CAN DAHA KATLEDİLDİ

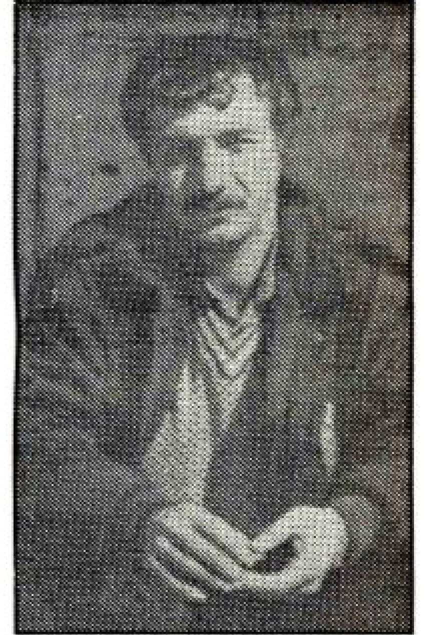
"Mahkemelere iş bırakmama" artık TC'nin ana ilkesi / Mahkemeler ve savcılar bundan böyle sadece devlet personelleri hakkında yapılacak suç duyurularına bakabilecekler / Diğer suç duyurularıyla "ölüm mangaları" ilgilenecek

Necim Yarıcı

Oktay Nobari

Metin Elekçi

Berxwedan Haber Merkezi

Türk devleti katliamlarını resmileştiriyor. "Güneydoğu ve İstanbul Güvenliği" toplantılarında bunun temelleri atıldı. Devletin en üst düzeydeki yetkililerinin İstanbul Hilton Oteli'nde sabaha kadar sürdürerek yaptıkları toplantının sonrasında, yeni bir güvenlik politikasının tespit edildiği duyuruldu. Sömürgeci faşist devletin en yetkili ağızlarının bu konuda yaptıkları açıklamalardan anlaşılan kısaca şunlardır: "Mahkemelere" artık "iş" bırakılmayacak, mahkemeler ve savcılar bundan böyle sadece devlet personelleri hakkında yapılacak suç duyurularına bakabilecekler, diğerleriyle ne ise "ölüm mangaları" bakacaklar.

Tüm bunlar anında infaz demektir. Sömürgeci Türk devletinin "şefkat" ve "şeffaflık" adı altında pratikte uyguladığı politikanın gerçek karakteri böylece daha iyi netleşmiş oluyor. Zaten başından beri uygulanan da bunun kendisidir.

Nisêbîn (Nusaybin), Êlih (Batman), Çewlik (Bingöl), Amed (Diyarbakır), Şemrex (Mazıdağ) ve daha birçok Kürdistan kentinde gerçekleştirilen katliamların benzerleri kontr-gerilla elemanlarınca tırmandırılarak sürdürülmektedir. 2 Ocak'ta özel savaşın ölüm mangaları yine "görev" başındaydı.

Nusaybin Yeni Turan Mahallesi'nde bir yapı kooperatifinin toplantısından dönen Türkmen asıllı **Oktay Nobari** adlı diş doktoru, 2 Ocak günü saat 13.15 sıralarında kentin en işlek caddelerinden olan Lozan Caddesi'nde kontra elemanlarınca katledildi. Katilin, Hezex (İdil) nüfusuna kayıtlı Mustafa Demirel adlı kontra elemanı olduğu tespit edildi.

Türkmen asıllı Oktay Nobari İran'dan mülteci olarak gelmiş ve Diyarbakır Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olmuştu. Nisêbîn'de diş doktorluğu yapmaktaydı. Belirtilen saatte evine gitmek isterken Lozan Caddesi'nde karşı taraftan gelen Mustafa Demirel'in saldırısına maruz kaldı. Katilin ateşe başladığını gören halktan insanlar hemen harekete geçerek, yakalamak amacıyla onu çembere aldılar. Rastgele sağasola ateş etmesine rağmen, Adnan Semir adlı bir şahıs onu yakalamayı başarır ve kaçma çabalarını boşa çıkarır. Saldırıya uğrayan Oktay Nobari olay yerinde yaşamını yitirirken, bu arada caddenin karşı tarafında duran iki kontranın da arkadaşlarının yakalandığını görünce, halkın üzerine ateş açarak kaçtıkları görüldü. Caddenin karşı tarafında durdurdukları araçlarının içinde olayı izleyen TC'nin resmi polisleri de, caninin halkın elinden kurtulamayacağını anlayınca müdahalede bulunarak halkın elinden zorla aldılar ve götürdüler.

Sömürgeciler ertesi gün katil M. Demirel'i mahkemeye çıkardılar. Olayın bir kontr-gerilla olayı olduğunu örtbas etmek için adi bir vaka olarak ele aldılar ve böylece alçakça katliamlarına kılıflar geçirmeye çalıştılar. Olay esnasında halkın üzerine ateş ederek kaçan iki kişinin durumu ise tamamiyle hasır altı edildi. Görgü tanıkları, köşede araç içinde bekleyen polislerin de cinayetin işlenmesinde görevli olduklarını, katilin zorlukla karşılaşması halinde müdahale amacıyla beklediklerini belirtiyorlar. Bundan da bu cinayeti planlayanların TC devletinin polislerinin kendisi olduğu daha netçe anlaşılıyor.

Bu olayın üzerinden daha dört gün geçiyordu ki, kontr-gerilla elemanları, bu kez de yine Nisêbin'de 6 Ocak akşamı saat 16.30 sularında taksi şoförlüğü yapan **Necim Yarıcı** adlı bir yurtseveri katlettiler.

Yurtsever Necim Yarıcı'ya telefon eden bazı karanlık şahıslar, yakın bir akrabasının çok ağır hasta olduğunu söyleyerek, ondan belediye parkına gelmesini isterler. Taksisiyle belediye parkına gidince kontraların tuzağına düşer. Kafasına ve vücudunun muhtelif yerlerine sıkılan kurşunlarla olay yerinde yaşamını yitirir.

50 yaşlarındaki Necim Yarıcı halk tarafından sevilen, sayılan yurtsever bir kişilikti. Böylece sömürgecilerin Hilton Oteli'nde yaptıkları "Güneydoğu ve İstanbul Güvenliği" toplantısında aldıkları kararlarla, mahkemelere fazla iş bırakmama uygulamalarını Nisêbin'de gerçekleştirmeye devam ettiler. Tüm bunların sömürgeci kirli savaşın yoğunlaştırılarak resmileştirilmesi olduğu açıkça görülmektedir.

"ÎRO NE ROJA ŞÎN Û GIRÎNÊ YE"

Êlih *(Berxwedan)*: Kontr-gerilla elemanları bu kez de Êlih (Batman)'te 2 yurtsevere saldırdı. Saldırıda **Metin Elekçi** adındaki yurtsever katledilirken, **M. Nuri Ekinci** adındaki yurtsever de yaralandı.

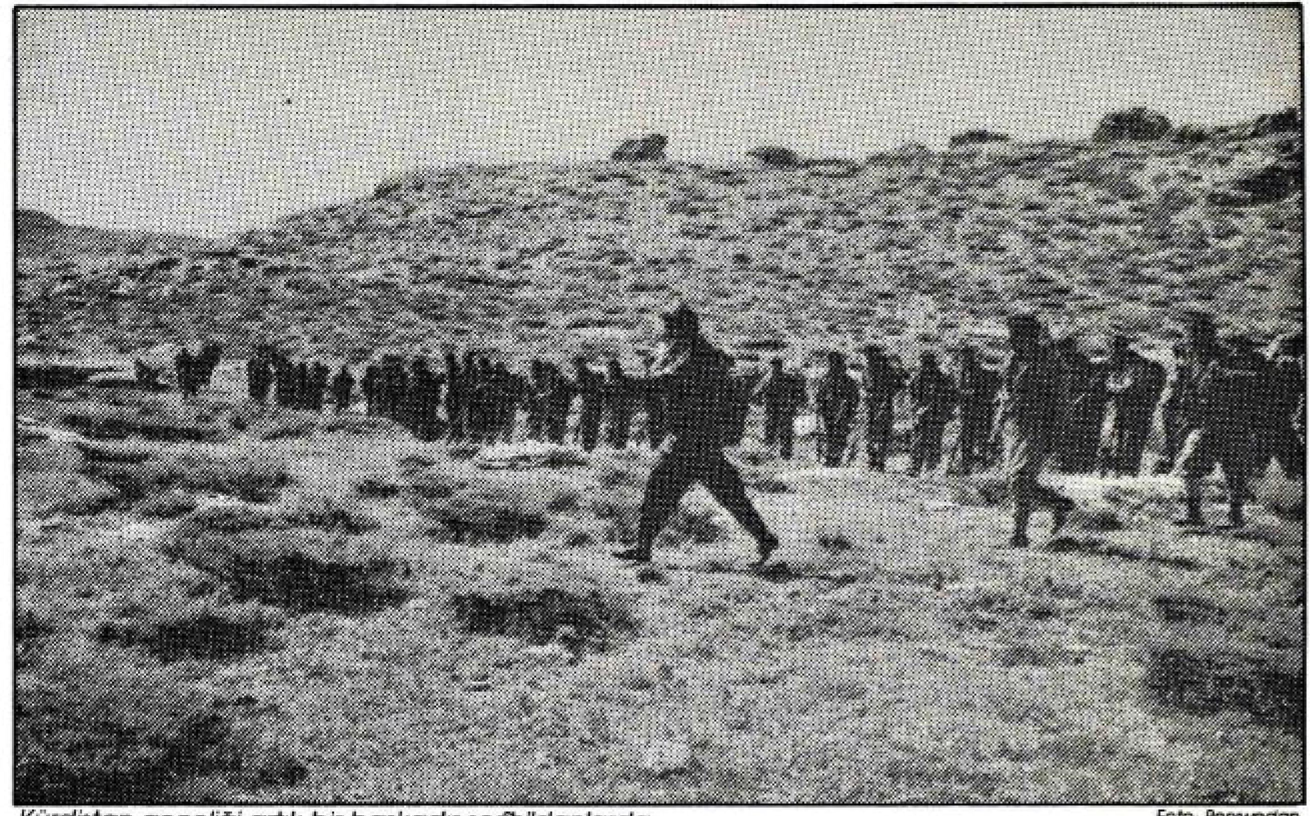
Türk devletinin geliştirdiği kontr-gerilla katliamları, yeni koalisyon hükümetinin Kürt halkına "şefkat" yaygarasının asıl yüzünü açığa çıkarmaya devam ediyor. 10 Şubat günü saat 20.00 sıralarında Êlih'te Cengiz Topel İlkokulu yakınında bakkal dükkanı olan Metin Elekçi adlı yurtsever, dükkanını kapatıp eve gideceği bir anda, sayısı tespit edilemeyen bir grup kontr-gerilla elemanın saldırısına uğradı. Katiller ellerindeki sopa ve zincirlerle kafasına vurduktan sonra, nefes almasını da engellemek suretiyle bütün kaburgalarını kırarak M. Elekçi'yi vahşice katlettiler.

Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan yurtsever M. Elekçi, kısa bir süre sonra da şehit oldu. Şehit yurtsever Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın bu yana PKK önderliğinde verilmekte olan ulusal kurtuluş mücadelemizin sempatizanı durumundaydı. Çevresinde büyük saygınlığı olan, herkesçe sevilen ve sayılan değerli bir şahsiyetti. 31 yaşındaki şehit yurtsever üç çocuk babasıydı.

Oğlunun katledildiğini öğrenen şehidin annesi Vesile Elekçi, *"Ben ağlamayacağım. Benim oğlum ülkesi ve halkı için şehit düştü, bunun için üzülmem, ağlamam. Bundan ancak onur duyarım. Oğlum halkı, ülkesi ve partisine feda olsun"* dedi. Ağabeyinin katledilmesine ağlayan kızına da, *"Ez dibêjime te negri. Dijmini li me şa neke. Îro ne roja şin û girinê ye. Roj roja dilanê ye. Divê em ji li hemberê dijmini, dilanê bigirin. Em heyfa wi li erdê nahêlin. Kesê ku heyfa wi nehiline nemine. Pişti vi imrê xwe, heke gerek bibe, ezê rext û tivingê hilinim û derkevime çiyê"* diyerek, tepkisini yükseltti.

Aynı gece, yaklaşık aynı saatlerde, lise son sınıf öğrencisi yurtsever M. Nuri Ekinci de kontraların saldırısına uğrayarak başından ağır yaralandı. Bu saldırının biçimi de birincisi gibiydi. Hastaneye kaldırılan yurtsever gencin kafasındaki yaraya doktorlar sekiz dikiş atmak zorunda kaldılar. Gittikçe durumu iyileşen gence üç kişi sopa ve zincirlerle saldırmıştı.

Bu iki olayın ardından , yine Êlih'te, saat 21.20 sularında kontr-gerilla elemanları bu sefer de **Ekrem Aslan** adındaki bir yurtsevere ait olan otomobile molotof-kokteyller attılar. Tutuşan araba, çevreden gelenlerin müdahalesiyle söndürüldü. Daha sonra araba sahibi yurtsever, polisler tarafından sorguya çekildi ve 3 saat ifade bahanesiyle bekletildikten sonra serbest bırakıldı.

Kürdistan gençliği artık bir başkadır serhildanlarda Foto: Berxwedan

Gençliğin gerillaya katılması karşısında düşman gözaltı furyasına hız verdi

Berxwedan Haber Merkezi

Kürdistan'ın hemen hemen her bölgesinden gençliğin gerillaya katılımına ilişkin haberler hemen her gün haber merkezimize ulaşmaktadır. Gazetemize son ulaşan haberlere göre sadece Wan çevresinden Şubat ayının ilk haftası içinde 60'ı Wan il merkezinden, 16'sı Elbak (Başkale)'tan olmak üzere toplam 76 genç ARGK saflarına katıldı. ARGK'ye katılımların artması nedeniyle de, Türk sömürgecileri birçok alanda operasyonlar başlatarak, çok sayıda yurtseveri gözaltına aldılar. Operasyon ve gözaltı olaylarına ilişkin olarak bize ulaşan haberler şunlardır:

Wan'da çok sayıda gencin ARGK saflarına katılmasının ardından sömürgeciler, yaptıkları operasyonlarda birçok evi basarak çok sayıda insanımızı gözaltına aldılar. Sorgulamaya alınan 16 yurtseverden, daha sonra 11'inin mahkemeye çıkarıldığı ve tutuklandığı öğrenildi.

Misric (Kurtalan)'ın Bêwahis (Karabağ) köyünde, imam (köy imamı değil) olan **Resul Cansız** ve kardeşi **Yusuf**, 11 Şubat günü köydeki karakol askerlerince gözaltına alındılar. Misric'a götürülen yurtseverler, daha sonra da Sêrt (Siirt)'e götürüldükten sonra haklarında bir daha haber alınamadı. Hiç kimse nerede tutulduklarını öğrenemedi.

Sêrt merkezinde Şubat ayının başlarında yapılan operasyonlarda 5 yurtsever gözaltına alındı. Evlere yapılan baskınlar sonucu gözaltına alınanlar serbest bırakılmadı.

Çewlik (Bingöl)'de 27-28 Ocak günlerinde esnafın yaptığı kepenk kapama eylemi ardından, sömürgecilerin esnafa yönelik baskı ve tehditleri yoğunlaşıyor. Bu eylem nedeniyle Çewlik esnafları hemen hergün grup grup karakollara çağrılarak sorguya alınıyor, kendilerine okutulmadan bazı kağıtlar zorla imzalatılıyor. Esnafların bildirdiğine göre, kentte bulunan 3.000 civarındaki esnafın bu şekilde sorgulanmaya alınarak sindirilmesi hedefleniyor. Tehdit edilen esnafın tepkisi de gittikçe büyüyor.

Gercews (Gerçüş)'ın Hewrê (Düzmeşe) köyüne sömürgeci güçler 11 Şubat günü geniş çaplı bir operasyon düzenlediler. Sayısı 500-600 arasında olan düşman askerleri tüm evlere tek tek baskın düzenlediler. Gece yapılan bu baskında ellerine birşey geçmeyince halk tehdit edildi. Ardından 4'ü kardeş olan toplam 6 yurtsever gözaltına alındı ve 12 Şubat günü Gercews'e götürüldüler. Hala gözaltında bulunan yurtseverlerin yakalanmasına henüz herhangi bir gerekçe de gösterilmiş değildir.

Adana'da TC güçleri 28 Ocak'tan itibaren çok sayıda Kürdistanlının evine baskınlar düzenleyerek çok sayıda yurtseveri gözaltına aldılar. Evleri basılanlardan ve gözaltına alınanlardan ancak **İhsan, Alican, Abdüllatif Kaçar, Cendi Batur** ile **Nezir ...** adlı yurtseverlerin isimleri öğrenilebildi. Mahkemeye çıkarılan bu yurtseverlerden ikiü tutuklanırken, diğer ikisi serbest bırakıldı.

Öte yandan **Pirrin** (Adıyaman), **Riha** (Urfa) ve **Dilûk** (Antep) ile çevrelerinde de yoğun operasyonların yapıldığı, devam eden bu operasyonlarda çok sayıda yurtseverin gözaltına alındığı haber veriliyor. Dilûk'ta 17, Riha'da ise 30 civarında kişinin gözaltına alındığı bildiriliyor. Ancak verilen sayıların daha da yüksek olabileceği söylenmektedir.

YURTSEVER KAMUOYUNA

Ben, 29.1.1992 Perşembe sabahı saat 09.00 sıralarında gözaltına alındım. Siyasi polis diye tabirlediğimiz kişiler beni arabamdan indirip kendi arabalarına aldılar. Karaköprü yoluna götürüldüm. Yolda gözlerimi bağladılar. Kısa bir süreden sonra başka arabalar da geldi. Bana *"Sen PKK militanısın, Urfa'nın legal temsilcisisin, her şeyi biliyorsun"* diyerek, "Can" ve daha hatırlayamadığım isimleri sordular. *"Hemen söylemezsen seni öldüreceğiz"* dediler. Ben bu söylediğiniz isimlerin hiç birini bilmiyorum dediğimde, ille söyle diye ısrarla direttiler. Bilmediğim bir şeyi nasıl söylerim, dediğimde bana çok büyük hakaretler ettiler. Ağza alınmayacak küfürler ettiler. Cevap verdiğimde mideme vurmaya başladılar. Polislerden bir tanesi, *"bu o...çocuğu konuşmaz"* dedi ve silahını çekip kafama dayadı. *"Açın gözlerini"* dedi, *"zaten a..sını s... öldüreceğim. Ben de seni öldürmezsem."* Ben de, bana sarf edilenleri iade ediyorum dedim. Sağıma soluma kurşun sıkıp konuş dediler. Bilmediğim bir şeyi nasıl konuşacaktım. Benden bir netice alamayınca tekrar gözlerimi bağladılar ve bu sefer, beni götürüp trafik kazası süsü verip öldüreceklerini söylediler.

Beni alıp gözleri kapalı vaziyette Emniyet Müdürlüğü'ne götürdüler, orada bodrum katına götürdüler. Yaklaşık 3-4 saat psikolojik işkence ettiler. Gözlerim kapalı bana olmadık hakaretleri ettiler. *"Niçin HEP'e başkanlık ediyorsun. Burası GAP bölgesidir. Biz burada ne HEP'i ne de PKK'yı yaşatırız. Bunu kafanızdan çıkarmayın"* diyerek, benim HEP'in faaliyetlerinden el çekmemi istediler. Bunu kabul etmeyince, *"Senin gibilerini çıksan da yaşatmayacağız. Şimdi bir yolunu bulup Muhsin Melik'i de tutuklatırız. Ya adam olursunuz, bizi dinlersiniz ya da sizi harcarız"* diye tehdit ettiler.

Gözaltına alınan insanlar, benim aleyhimde ifade vermeye polis tarafından bilinçli bir şekilde zorlanmış, tanımadığım şahıslar zorlanarak aleyhime ifade vermiştir. İlk başta ben de bu kompleya bir anlam veremedim. Fakat daha sonra cezevine gittiğimde Abdurrahman Pişkin, Sedat Çaycı ve cezaevinde tanımış olduğum M. Can Ataç isimli şahıslar ağlayarak, şunu bana söylediler: *"Siyasi polis bize mutlaka Eyüp Karageçi üzerine ifade vereceksiniz, yoksa sizi öldürürüm"*, dediler. Abdürrahman Pişkin'e kurşun sıkıp tamamıyla ruhsal dengesini bozdular.

Bu utanç verici yara hiçbir zaman kapanmayacak. Yaralar açan işkence tezgahlarının bir an evvel koalisyon hükümeti tarafından ele alınması, asıl yargılanması gerekenlerin yargılanması ve mahkemelerin siyasi polis denetiminde çıkıp kendi bağımsız iradeleriyle hareket etmelerini talep ediyorum. Yoksa bizlerin ne adelete ne hukuka ne de sözümona demokrasiye hiçbir inancımız kalmaz. Bununla beraber hiçbir kuvvet bizi demokratik mücadelemizden vazgeçiremez. HEP her türlü işkencenin, sömürünün, zulmün, katliam ve soykırımların üzerine gidecektir. Ne kontr-gerilla eylemi ne işkence tezgahları HEP'in önünü tıkayabilir. Sömürgeci işkence tezgahları son çırpınışlarını yaşıyorlar.

Yaşasın ulusal demokratik ve insanlık mücadelemiz!

Bozova HEP İlçe Başkanı
Eyüp Karageçi
Şanlıurfa Cezaevi

Uluslararası Af Örgütü'ne / Londra

29.1.1992 tarihinde ilimizde başlatılan operasyonda 14 kişinin gözaltına alındığını bildirmiş, girişimlerinizi talep etmiştim. Söz konusu operasyon hala devam etmekte ve gözaltına alınanlara o günden beri yoğun işkence uygulanmaktadır. İlk alınanlara ek olarak **1- Osman Domurcuk, 2- Muhittin Develi, 3- Musa Gültepe** gözaltına alınmıştır. Önce gözaltına alınanlardan **1- Dilaver Adsaz, 2- İsmet Adsaz, 3- Kahraman Adsaz, 4- Bahattin Keve** serbest bırakılmışlardır.

Bu süre içerisinde yoğun işkenceden dolayı İsmet Adsaz'ın çenesinin kırıldığı ve gittiği hiçbir doktordan rapor alamadığı ve Salih Babur'un baskılara dayanamayarak bileklerini kesmek suretiyle intihar girişiminde bulunduğu gelen duyumlar arasındadır. Ayrıca 5.2.1992 tarihinde savcılığa çıkarılan Tevfik Görendağlı ve ismini tespit edemediğimiz gözaltındaki bir şahsın daha savcıya işkence gördüklerini söyleyerek, işkence izlerini göstermek amacıyla elbiselerini çıkardıkları öğrenilmiş, ama işkence izlerini gösterdikleri için savcı tarafından tekrar polislere teslim edilerek ifadeleri alınmadan siyasi şubeye geri gönderilmişlerdir.

Bu olay bölgemizde hukuk sisteminin nasıl işlediğinin, polise bağımlılığın ve esasen işlemediğinin kanıtıdır. Halk hukuk kurumlarına güvenini kaybetmiştir. Halk tam anlamıyla kendini savunmasız ortamda bırakılmıştır. Tam anlamıyla bir kural ve yasa tanımazlık hüküm sürmektedir. Bölgemizde uygulanan özel savaşın tahribatının asgariye çekilebilmesi için, Cenevre Sözleşmesi hükümlerinin uygulanabilmesinin en azından keyfi uygulamaların azaltacağı inancındayım. Bölgemizde süren özel savaşta savaş hukuku dahi uygulanmamakta, bu yüzden her gün karşımıza farklı uygulamalar çıkmaktadır. Bölgemizde bu hukuksuzluk devam ettikçe tahribat artacağı gibi, her uygulama kalıcı ve aciz kalacağımız açıktır.

Kurumunuzdan ve hümanistim diyen tüm kurum ve kuruluşlardan girişimde bulunulmasını dilerim.

Saygılarımla

7.2.1992

M. Yavuz Binbay
İHD GYK Üyesi ve Van Şube Başkanı

• • •

İnsan Hakları Derneği Başkanlığına / Van

Derneğinizde çalışan kızım Sema Yavuz için 28.1.1992 tarihinde gece saat 12.00 sıralarında güvenlik kuvvetleri eve gelerek kapıyı çalarak, polis olduklarını söylemişler. Evdekiler kapıyı açmaya gidinceye kadar kapıyı kırarak, ayakkabılarını çıkarmadan içeri girip küfür ve tehdit yağdırarak, evdekilerde büyük bir panik yaratmışlar. Kızım Sema Yavuz'u hiçbir gerekçe göstermeden tehdit ederek yaka paça alıp götürdüler. Kızımın sağlık yönünden bünyesi zayıftır. Kızımın sağlık ve hayatından endişe duymaktayım. Emniyete gitmişse de nerede olduğunu söylemediler. Bu konuda derneğiniz tarafından girişimlerde bulunulmasını ve gerekenin yapılmasını arz ederim.

Teyyar Yavuz
Adres: Adnan Menderes Mah. No. 25. ÇATAK

Keyfi saldırılar sınırsız

Qaqizman *(Berxwedan)*: 28 Ocak günü, Serhedan (Kars)'a bağlı Qaqizman (Kağızman) ilçesinin Kuloğlu köyü Demirkapı mezrasında korucuları yanına alan TC askerleri, ıssız bir noktada bulunan mezraya gerillaların uğradığı ve dönem dönem barındığı bahanesiyle **Ali Kılıç** adlı bir köylünün ot yığınlarını ateşe verdiler.

Olaydan önce Türk askerlerinin köylüyü sudan bahanelerle birkaç kez soruşturmaya aldıkları, gerillalara yataklık yaptığından şüphelendiklerini kendisine söyledikleri, ama her seferinde onu tekrar serbest bırakmak zorunda kaldıkları da bildirilmektedir.

Bu olay da, sömürgecilerin gerilladan duyduğu korkuyla, halka saldırarak malına ve canına kasdetmesinin örneklerindendir. Türk ordusu halka yönelik saldırılar ve verdirdiği maddi zararlarla, halk ile gerillalar arasında varolan kopmaz bağları koparmaya çalışıyor.

Bu nedenle de, bu yoksul köylünün de hayvanlarının telef olması ve sonuçta büyük maddi zararlara uğraması genelde olduğu gibi TC'yi fazla ilgilendirmiyor. İlgilendirmediği için de Türk askerleri kudurmuşcasına serseri yöntemlerle ortalıkta dolaşmada bir sakınca görmüyor. Ancak bu yaptıkları devam etmeyecek, heveslerı boğazlarına tıkatılacaktır.

Ahmet BAYRAM yoldaş,

Seni tüm şehitlerimiz gibi saygıyla anıyoruz

Seni haince katleden sömürgeci-faşist Türk devletinden ve kontr-gerilla elemanlarından hesap sorulacaktır. Şehadetin intikamı yerde kalmayacaktır. Bu mücadele zaferler yaratmaya devam edecektir. Kürdistan halkı Türk devletine asla boyun eğmeyecektir. Boyun eğmeyeceğinin ispatı da attığı büyük adımlar olmaktadır.

Evet, kanın yerde kalmayacaktır. Sizleri Amed (Diyarbakır)'te yapılan halk şehidi **Vedat AYDIN**'ın anısına olan gösterilerde tespit eden TC'nin kontraları, uzun süre takip ederek sonunda haince vurmuşlardır. Şehadetin bizleri, tüm Kürdistan halkını elbette üzmektedir. Fakat şehadetin kinimizi bilemenin harcı da olacaktır. Tüm şehitlerimize sahip çıkarak, onların yürüdüğü yolda ilerilere adımlar atacağımızdan da emin olmalısın. Bu nedenle şehadetin bizim için bir kayıp değildir. Sen şehitlerimizin yolundan sapmadın. Biz de gösterdiğin yoldan asla ayrılmayacağız. Kontr-gerilla teröristlerinden ve onları yaratan çağdışı Türk devletinden alacağımız intikamın bizlerin aydınlık geleceğimizin göstergesi olacaktır.

Çewlik'li bir grup ERNK-ARGK taraftarı

Not: Gazetemizin geçen sayısının 7. sayfasında Çewlik'te kontr-gerilla katliamı haberinde ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan Ahmet Buzrul'un kurtarılamayarak öldüğü yazılmıştır. Sonradan elimize ulaşan bilgilere göre Ahmet Buzrul ölmemiştir. Düzeltiriz.

Haber Merkezi

ERNK Avrupa Örgütü Sözcüsü Brüksel'de basın toplantısı yaptı

ERNK Avrupa Örgütü'nün 11 Şubat 1992 tarihinde Belçika'nın Başkenti Brüksel'de yaptığı basın toplantısına çok sayıda basın ve ajans mensupları katıldı. Basın toplantısına katılanlar arasında Hürriyet, Milliyet ve Sabah gazeteleri ile Amerika'nın Sesi radyosu, BBC ve Atina Ajansı da vardı.

Basın açıklamasının okunması ardından, özellikle ARGK'nin geliştireceği eylem ve yaptırımlar konusunda ERNK temsilcisine sorular yöneltildi.

ERNK temsilcisi tarafından basın mensuplarına yapılan açıklama şöyle:

Bugün Kürdistan'da meşru temellerde verilen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı Türk devleti kural dışı bir özel savaş uygulamaktadır.

Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi günümüzde siyasi ve askeri ordulaşma sürecine gelmiştir. 1992 yılı, Kürdistan için Ulusal Meclis sürecidir.

Bunun farkına varan Türk devleti, Kürdistan halkı üzerinde sömürgeci otoritesini korumak amacıyla katliam denemelerine girişmiştir.

Yönetime gelen koalisyon hükümeti de öncekileri aşan tarzda özel savaşı tırmandırmış ve Kürdistan dağlarını Ocak ayı başından itibaren bombardımana tutmuştur.

Türk devletinin başı Turgut Özal, verdiği demeçlerde önümüzdeki süreçte halkımızı katledeceklerini açıkça belirtmektedir. 2 Şubat tarihli Türk gazetelerinde önümüzdeki dönemde Türk ordusu çok büyük bir güçle Kürdistan'a yönelecek ve hatta bu gücün olacağının çok üzerinde bir güç olacak denilmekte ve "Dağında-taşında bırakmazlar... o adamları" tehditlerinde bulunmaktadır. E. İnönü de, bu sözleri tamamlayarak "devlet gücünü göstereceğiz" demektedir.

Bu açıklamalar birer tehdit olup açıkça bir katliam hazırlığıdır. Bugün dağlar bombalanıyor. Yarın bir halk bombalanacaktır. Ve T. Özal, "Saddam gibi davranılsa orada insan mı kalır?" diyerek Halepçeler yaratma arzusunu belirtiyor.

Bugün Kürdistan'da her gün kontr-gerillalar yurtseverleri katletmektedir. Yeni hükümet Kürdistan'a binlerce komando, tank ve askeri araç yığmıştır. Bu tank ve askeri araçlar, Kürt halkının katledilmesi için Diyarbakır'dan Mardin ve Cizre'ye kadar bekletilmektedir.

Ve şurası çok açıktır ki, bu silahlar ve askeri malzemeler Türk devletine 1991 yılı içinde Almanya'nın H. Kohl hükümeti tarafından verilmiştir. Bunun miktarı 300.000 silah ve çok sayıda askeri araçtır. Daha da verileceği söylenmektedir. Tarihten gelen Türk-Alman işbirliği, H. Kohl hükümeti döneminde zirveye tırmanmıştır.

Türk devletinin, Kürdistan halkına karşı yürüttüğü kirli savaşa Almanya hükümeti destek vererek savaşa taraf olmuştur. Türk ve Alman hükümetleri işbirliği ederek, Kürdistan halkına yeni bir "Lozan" yaşatmak istemektedirler.

Türk devletinin özel savaşına karşı Kürdistan halkının meşru müdafaasını yapan ARGK, 27 Ocak 1992 tarihinde bir açıklama yayınlayarak savaşın gerekli olan kuralını yürürlüğe koyduğunu belirtmiştir. ARGK'nin bu açıklamasına göre, "Dünyanın neresinde olursa olsun, savaşın tarafları birbirlerine karşı yaptırım uygulama hakkına sahiptirler" denilmekte ve Alman hükümeti de bu savaşta Kürdistan halkına karşı TC'nin yanında yer aldığı için, savaşın bir tarafı olduğu, dolayısıyla ona karşı da yaptırım uygulanacağı belirtilmektedir.

Biz, ERNK olarak, ARGK'nin aldığı bu kararın uygulanmasından doğacak olası sonuçlardan Alman halkının zarar görmemesi için açıklık getirme gereği duyuyoruz. Ve Almanya hükümetinin TC'ye yardım etmesi sonucu olarak da meydana gelen halkımıza yönelik katliamların önlenmesi için bunun gerekli olduğu inancındayız.

Bu amaçla, ARGK açıklamasında belirtilen tarzda, hiçbir Almanın savaş sahası olan Türkiye ve Kürdistan'a gitmemesi gerektiğini ve oradaki tüm Almanların savaş sahasını terketmelerinin menfaatlerine olacağını belirtiyoruz.

Ayrıca, Alman hükümetinin TC ile işbirliği ve destek içinde olan tüm şahıs, kurum ve kuruluşlarını geri çekmesi, olası zararları önlemede yararlı olacaktır. Ne turist ne de görevli olarak Almanların belirtilen savaş sahasına girmemeleri ARGK açıkça belirtmekte ve girmeleri halinde yaptırıma uğrayacaklarına dair uyarıda bulunmaktadır.

Biz, halkların dostluğuna ve kardeşliğine olan inancımızla, TC'nin yürüttüğü özel savaşa karşı, Kürdistan halkının verdiği meşru ulusal kurtuluş savaşımında bir taraf durumunda olan Alman hükümetinin bu tutumundan vazgeçmesini istiyoruz.

Alman halkının vergi olarak ödediği paralarla TC'ye askeri yardım yapılmakta ve bu silahlarla bir halk katledilmektedir. Alman halkının ve ilerici-demokratik kamuoyunun bu konuda duyarlı olmasını ve hükümetin aleti olmamasını, tam tersine Alman hükümetinin bu halklar çıkarına olmayan politikasına karşı çıkılmasını istiyoruz.

30 Ocak tarihli Quick dergisinde çıkan yazıya karşı halkımızın ve ulusal kurtuluşçu dernek ve komitelerin dergiye gönderdikleri tekzip yazısını olduğu gibi yayınlıyoruz

Quick dergisi gerçekleri çarpıtıyor

Quick dergisi, *"Almanya'da uyuşturucu kaçakçılığı, Türkiye'de özgürlük için savaşanlar. Kürtlerin ikiyüzlülüğü"* başlığını kullanarak verdiği yazıda halkımıza ve onun meşru mücadelesine yönelik haksız ve karalayıcı davranmıştır. Gerçekleri yansıtmadığı gibi çarpıtmaktadır.

Kürdistan halkı bin yıllardır esaret ve kölelik altında yaşatıldı. Her türlü hakarete, aşağılanmaya maruz kaldı, her türlü insani, demokratik ve ulusal hakları gaspedildi, ülke zenginlikleri talan edildi.

Halkımız bugün bu gerçekliğin farkına varmış ve bu gidişata son vermek için çok haklı temellerde ulusal kurtuluş savaşımı vermektedir.

Sömürgeci Türk devleti halkımızı karanlığa gömmek için Kürdistan'da özel savaş yürütmektedir. Bu özel savaşın sonucu olarak bir yandan insanlarımız katledilirken, bir yandan da köyler yakılıp yıkılıyor ve insanlar yurtlarından göçertiliyor. İşte Türk devleti bu temelde binlerce Kürt insanını Avrupa'ya göçertmiş ve Avrupa'da çeşitli şebekelerin ellerinde her türlü yozluğu yaşamalarına zemin hazırlamıştır. O insanların hem kendi başlarına, hem Avrupa'nın başına sorun olmalarının tek sorumlusu sömürgeci Türk devletidir.

Bu durumu iyi tespit eden Partimiz, bu insanlara el atarak onları her türlü yozluğun içinden çıkartıp alma ve ülkenin kurtuluş mücadelesine sevketme yolunda çok çaba harcamış ve önemli sayıda insanı bu şekilde kurtarmıştır.

Bu nedenle mücadelemize karalama getirileceğine, aksine Avrupa devletleri ve halkı teşekkür borçludur. İnsanların yozlaştırılmasına, sokaklarda eroin, afyon vb. peşine düşmelerine, şebekelerin ellerinde her türlü ahlaksızlığı yaşamalarına karşı en büyük savaşımı mücadelemiz vermiştir ve halen vermektedir. Onlarca Kürt insanını bu pislikten kurtarıp Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine sevkeden hareketimizdir. Hareketimizin bu çabasına saygı gösterilip, değer biçilmesi gerekirken, Quick dergisinin mücadelemize yönelik yaptığı karalama maksatlıdır. Ve ancak Türk devletinin özel savaşına yaranmaktır. Bu insanların Avrupa'ya sürülmesi ve belirtilen yozluğa bulaşmalarının yegane sorumlusu Türk devleti iken, bunun mücadelemize bağlantısını kurma hem haksızlıktır, hem de halkımızın büyük tepkisini kazanmıştır. Mücadele saflarında yerini alan tüm insanlarımız kesinlikle bunu onaylamamakta, nefret ve tepkiyle karşılamaktadırlar. Bu nedenle yazdığınız haberi tekzip ediyoruz. Halkımızın insanlık ve onur mücadelesi olan ulusal kurtuluş mücadelemize getirdiğiniz bu çarpıtma ve karalamadan dolayı halkımızdan özür dilemenizi ve bir daha basın ahlakına ve kurallarına layık, doğru haberciliği esas almanızı istiyoruz.

Quick dergisinde çıkan haberden dolayı şu örgüt ve kuruluşlar tekzip mektupları gönderdiler:

Feyka-Kurdistan (Bonn), Hunerkom (Bonn), Kürdistan Kültür Merkezi (Bonn), Kürdistan Komite (Almanya), Kürdistan Kültür ve Yardımlaşma Derneği (Köln), Kürdistan İşçiler Birliği (Köln), Şehit ve Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Derneği-Hevkom (Bochum), Kürdistan Kültür Derneği (Duisburg), Kürdistan Kültür ve Sanat Derneği (Nürnberg), Kürdistan Kültür ve İşçiler Derneği (Bielefeld), Kürdistan Bağımsızlık ve Uluslararası Dayanışma Derneği (München), Kürdistan İşçiler Birliği (Aachen), Botan Kültür Merkezi (Berlin), Mezopotamya Kültür Derneği (Bremen), Kürdistan Yurtsever İşçiler Derneği (Celle), Medya Kültür Derneği (Düsseldorf), Kürdistan Kültür Merkezi (Hamburg), Kürdistan Kültür Derneği (Ludwigshafen), Kürdistan İşçiler Derneği (Hannover), Kürdistan Kültür Derneği (Rendsburg), Kürdistan İşçi ve Kültür Birliği (Saarbrücken), Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği (Stuttgart), Kürdistan Öğrenciler Birliği (Almanya).

DUYURU

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak amacıyla bir şenlik düzenlenecektir. YJWK'nin Almanya çapında merkezi olarak düzenleyeceği şenliğe tüm yurtseverler, ilericiler ve devrimci-demokratlar davetlidir.

Yer: Beuel-Brucken-Forum
Friedrich Breuerstr. 17
53 Bonn 1

Tarih: 7 Mart 1992
Saat : 14.00

Not: Aynı gün Hollanda'nın Eindhoven kentinde de aynı amaçlı bir şenlik düzenlenecektir.

Avustralya'da ilk Kürtçe okul

Melborn *(Berxwedan)*: Melborn'da Avustralya'nın ilk resmi Kürtçe okulu öğrenime açıldı.

Victorya Kürdistanlılar Derneği'nin geçen yıl Avustralya Eğitim Bakanlığı'na yaptığı başvurusu ve bu yıl yeniden bulunduğu girişimleri olumlu karşılanarak etnik okullar programı çerçevesinde Kürtçe dilinde de eğitim yapılmasına karar verildi.

Avustralya'da resmi olarak açılan ve tüm giderleri devletçe karşılanan okulda Kürtçe dil dersleri yanında Kürt tarihi ve kültürü de okutulacak. Şimdilik 20 kişilik tek sınıf olarak açılan okula ihtiyaç halinde ve öğretmen ihtiyacı karşılanmak kaydıyla yeni sınıfların ilave edilebileceği açıklandı.

Yeni açılan okul, etnik okullar programına uygun olarak eğitim yapacak ve öğrencilerin sınıf geçme puanları diğer ders notları yanında üniversiteye girişte puan hesaplamasına ilave edilecek. Avustralya'da öğrencinin ikinci dil olarak okuduğu dilden aldığı puanlar üniversiteye girişte öğrenciye önemli bir avantaj sağlıyor. Bugüne kadar Avustralya'daki Kürt toplumu bu imkandan yararlanamıyor ya da Kürdistan'ı bölen ulusların dillerinde eğitim veren benzer okullara gönderiliyorlardı. Bu okullarda okutulan tarih, kültür ve din dersleri yoluyla şoven ve asimilasyoncu politikanın devamı sağlanıyordu. Bu nedenle okulun eğitime başlaması Kürt toplumunda büyük bir sevinçle karşılandı. Bir öğrenci velisi *"Bin yıldır birlikte aynı topraklar üzerinde yaşadığımız ve bizlere dilimizi yasaklayan, bu yolla bizleri eriterek kaynaştıracaklarını sanan ülke yöneticileri utansın"* diyerek, konuşmasını şöyle sürdürdü: *"Kaynaşma ve birlik ancak buradaki gibi her türlü zorlamadan uzak, eşit haklar temelinde, birbirini inkar etmeden ve gönüllülük temelinde olur. İşte Avustralya yetkilileri bunu bildikleri için tüm etnik ulusların kendi dil ve kültürlerini serbestçe geliştirmeleri için her türlü imkanı bizzat devlet eliyle hazırlamaktadır. Sonuçta da Avustralya toplumu karlı çıkmaktadır."*

ERNK taraftarları Milano gösterisinde — Foto: Berxwedan

ERNK taraftarları Milano'da yürüdüler

Milano *(Berxwedan)*: 25 Ocak günü, İtalya'nın Milano kentinde 300 kadar demokratik kurum ve kuruluşun ortaklaşa düzenledikleri **"Her türden ırkçılığa karşı yürüyüş"**e 100 bin kişi katıldı.

Yürüyüşe ERNK taraftarları da davet edildi. ERNK taraftarları, kortejin ön saflarında ERNK bayrağı ve pankartlarıyla yerlerini aldılar. İtalyanca hazırlanan bildiri, miting alanında ve yürüyüş boyunca yoğunca dağıtıldı.

Kürdistanlı yurtseverler, **"Kahrolsun Türk sömürgeciliği"**, **"Kahrolsun faşist Türk rejimi"** yazılı pankartlarla dikkatleri üzerlerine çekerken, gür sesle atılan **"An Kurdistan an neman"**, **"Biji PKK"**, **"Biji Serok APO"** sloganlarıyla basın mensuplarının adeta akınlarına uğradılar. Basın mensupları, Kürdistanlı yurtseverlerle çok sayıda röportaj yaptı. Yapılan röportajlarla Türk sömürgeciliğinin ırkçı-şoven karakteri ve uygulamaları teşhir edildi ve kapsamlı bilgilendirmeler gerçekleştirildi. Öte yandan NATO ve Avrupa ülkelerinin TC'ye sundukları askeri ve ekonomik yardımların durdurulması için dünya ilerici insanlarına bir çağrı yapıldı.

Alman Barış Hareketi Sekreteri Parlamenter Bayan Birgitte Erler de, TC'nin Almanya desteki Kürt halkı üzerindeki iğrenç politikalarını protesto ederken, dünya ilerici kamuoyunun duyarlı olması çağrısında bulundu.

Libya'da YKWK 3. Olağan Kongresi başarıyla gerçekleşti

Halkımızın ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve savaş hükümetini inşa savaşımını büyük kahramanlıkla ilerlettiği böylesi tarihi bir dönemde bu hamlemize gerekli karşılığı verebilmek için 24.1.1992 tarihinde YKWK Libya alan örgütü 3. Olağan Kongresi yapıldı.

YKWK Libya Örgütü'nün 3. Olağan Kongresi tüm faaliyet alanlarımızı temsilen 120 delegenin katılımıyla devrim şehitlerimizin anısına saygı duruşu ile başladı. Divanın seçimi ardından platformun onayladığı gündeme geçildi. Kürdistan'da siyasal durum ve görevlerimiz ilk gündem maddesini teşkil ediyordu. Yapılan kapsamlı değerlendirmeler, tüm delegelerin dönemi kavramaları için perspektif niteliğini taşıdı.

1991 yılı faaliyet raporlarının okunması ardından çok yönlü değerlendirme, eleştirilerle tartışma bölümüne geçildi. Delege arkadaşların kapsamlı değerlendirmeleri sonucu geçen bir yıllık faaliyetler olumlu-olumsuz tüm yönleriyle ele alındı.

1991 yılında, Libya alan faaliyetlerimizde kayda değer bir olumlu gelişmenin yaşandığı; gerek kadrosal, mali ve gerekse işçilerin topyekün örgütlendirilmesinde gelişmenin sağlandığı ortaya çıktı. Fakat aynı zamanda halen özellikle yönetim düzeyinde yanlış anlayış, çalışma tarzı ve uygulama örneklerinin görüldüğü ve bu geriye çeken olumsuzlukların aşılmasının zorunluluk arz ettiği vurgulandı. Yeni dönemde faaliyetlere yüklenirken, ülkede zaferi yakınlaştıran ve destanlar yaratan kahraman partimizin ve halkımızın özgürlük yürüyüşüne bulunduğumuz alanda kesin ve tam karşılığın verilmesi gerektiği vurgulandı.

Yanlış çalışma tarzı ve uygulamaların eleştirisinin ardından 1992 yılı için karar tasarıları platforma sunuldu. Çeşitli eklemelerin ardından onaylanarak yeni yönetimin seçimine geçildi. YKWK Libya Örgütü 3. Olağan Kongresi, yeni yönetimin seçimi ve yönetim üyesi arkadaşların bağlılık sözü vermesinden sonra, ERNK Libya Temsilciliği adına yapılan kapanış konuşmasıyla yaklaşık 9 saat yoğun değerlendirme, eleştiri ve tartışmalarla çok daha güçlenmiş bir yapıyla coşku ve başarıyla sonuçlandı.

- Her şey ulusal ayaklanma ve ulusal ordulaşma için!
- Her şey Botan-Behdinan Savaş Hükümeti'nin inşası için!

YKWK Libya Örgütü

Kurtuluş şaha kalkan gerillanın vuruşunda

Ey zalim! Neden duymak istemiyorsun, bu güzelim vatanın içten, yürekten haykırışını? Duymak istemeyen kulaklar, görmek istemeyen gözler, size seslenmek istiyorum yüreksiz beyinler. Daha ihanetinize ne kadar devam edeceksiniz? Yetmez mi bunca yıllık kölelik? Yetmez mi uzaktan dudak büküşünüz?

Haydi kalk artık, yırt üstündeki ölü kefenini. Şimdi durmanın zamanı değil. Alev alev yanan ülkenin her karış toprağını kanla sulayan, özgürlük meşalesini elden ele taşıyan binlerce şehitlerimize, baş örtüsünü yavrularına kefen yapan gözü yaşlı analara ve napalm bombalarıyla körpecik bedenlerini yitiren bebelerin çığlıklarına kulak ver...

Diren o büyük, o kutsal özgürlük ve bağımsızlık sevdası ile. Arama el kapılarında kurtuluşu. Kurtuluş şahlanan gerillalarımızın vuruşunda. Kurtuluş halkla bütünleşen partinin özgürlük, bağımsızlık ve yüce sosyalizmi vaadeden çizgisinde. Sarıl ona sımsıkı. Sahip çık. Bil ki o bizim kurtuluşumuzdur. Düşmanın her türlü entrikalarına karşı uyanık ol.

Dile gel dağ-taş. Dile gel sevgili Fırat! Uyanmak istemeyen, bunca feryadı duymak istemeyenlerin suratına patlat şamarı. Çıkar onları bedeninden. Bunca yıl seni yeyip bitirdiler. Çıkar o sünepeleri temiz bedeninden,

Haydi kalk artık!

Bu son fırsattır bizim için, yoksa mahşerin sonu yakın. Belki bu "tanrı"nın bize son lütfudur. Emperyalizmin ve sömürgeci güçlerin artık dünyada sosyalizm bitti dedikleri anda sosyalizm mücadelesi, insanlığın yeni umudu Kürdistan'ın dağlarında ışık verdi. Bu yalnız Kürt halkının değil, sömürgeci güçlerin baskısı altında inim inim inleyen Türk, Arap ve Acem halklarının da kurtuluşudur.

Yüreğinizde birazcık insan sevgisi varsa, kendinize birazcık saygınız varsa, bu soylu direnişi, bu yürekten haykırışı duymamazlıktan ve görmemezlikten gelemezsiniz. Kürdistan halkı bizden gevezelik değil, pratik beklemektedir. Şerefli ve onurlu bir kavganın içinde olduğumuzu unutma.

Zug'tan **A.K. Dersimî**

Köylülerimiz yurtseverdir

Berxwedan'ın 136. sayısında "Mardin alanında son, günlerde çok sayıda işbirlikçi ajan cezalandırıldı" başlıklı bir haber vardı. Bunu okurken kafama bir soru takıldı.

Midyad'a bağlı Kerşefê köyünde bir yurtsever kaçırılmıştır. Bu doğrudur. Ama, onu kaçıran korucuların Selhê (Barıştepe) köyünden olduğu doğru değildir. Bu korucular Sat (Sarıköy) köyündedirler. Bu köyün Kürtçe adı Sarê'dir. Bu köyün muhtarı da ajandır. Kardeşi 30 yıllık ceza ile hükümlü idi. Cezaevinden kaçıp Suriye'ye gitmişti. Ve bu ajan muhtarın aracılığıyla gidip Suriye'den uçakla getirerek kontrgerilla timi yapmışlar. Bu muhtarın ismi Hüseyin'dir. Suriye'den getirilen kardeşinin ismi de Hasan'dır. Onların köyünde yaklaşık 60 civarında korucu da vardı.

Bu pis suçun Barıştepe köyüne yüklenmesine vicdanım elvermedi.

Berxwedan'ın 132. sayısında Selhê (Barıştepe) köylülerinin 15 Ağustos'u kutlamak için Midyad ilçe merkezine yürüyüş düzenledikleri yazılı. Faşist TC birlikleri yürüyüşü engellemek istediler. Halk bir cemseyi imha etti, birçok askerin tüfeklerini ellerinden aldı. İlçeden takviye gelince köy halkının üzerine ateş açtılar. Yaklaşık 40 kişiyi gözaltına aldılar, çoğu yaralandı. Köy muhtarını halkın karşısında yaklaşık 1 saat çıplak bıraktılar.

Bu kadar fedakarlıktan sonra, bu muhtara bu suçu yüklemek doğru değildir.

Libya'dan / **S. G.**

R... arkadaşa

Size daha geniş ve uygun bir zeminde hitap etmek, duygularımı sizlerle paylaşmak isterdim. Ancak ülke devrimi öyle zorluyor ki, gerçekten buna bile fırsat vermiyor.

Sanıyorum mektup ulaştığında vatan topraklarında olacağız. O zaman inanıyorum ki, sesimiz daha gür olur, en iyisi de bu olur. İzne gelip gidenler kanalıyla fırsat buldukça sizlere bir yazıyla da olsa hitap etme imkanımız olur. Burada size söyleyeceğim kendinizi hazırlayın, artık yeter, sanırım gelmeniz gerekir.

Aslında tüm tanıdıkları isim isim belirterek yazmak isterdim. Yalnız bu doğru olmaz, yoksa hiçbirinizi unutmadım. En yaşlısından en küçüğüne kadar sürekli düşünüyorum. Herkese selamlarımı söylersiniz.

Yoldaşça selamlar
Hayri

"Kürdistan'ın kurtulacağına artık inanıyorum"

Ben 18 yaşında bir orta halli ailenin çocuğuyum. Maraş olayında benim babam da işkence tezgahından geçen bir Kürdistanlıydı. Bugün de babama aynı öyle baskı yapıyorlar. Bizim köyde her gün özel timler, kalleş timler Apocuların kılığına girip diyorlar ki, "yemek veriyorsunuz." Bizim köy hep baskı altındadır. Benim ailem Kürdistan'da hayvancılıkla uğraşıyor. Bu sene yaylaya bırakmadılar. Nice rezillik vardı. Ben, oradayken, mücadeleyi tanımıyordum. Almanya'ya geldikten sonra PKK ile daha iyi tanıştım. Artık Kürdistan'ın kurtulacağına inanıyorum.

- Yaşasın Başkan APO!
- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!

Şervan

Düşmanın yurdundan sürdüğü Kürtler

Gazetemiz **Berxwedan**'ı yaklaşık bir buçuk yıldır aralıklarla okuyabiliyorum. Daha önce okuyamıyordum. Çünkü ben Avusturya'ya geleli iki sene oluyor. Türkiye'deyken okuma olanağım hiç yoktu. Çünkü ben Kürt olduğum halde Kürdistan'da değil, Orta Anadolu'da Konya'nın Cihanbeyli ilçesine bağlı bir köydenim. Bildiğim kadarıyla Konya'ya atalarımız yüzelli-ikiyüz yıl önce sürgün veya göçebe olarak gelmişler ve oraya temelli yerleşmişler. Durumu bizim gibi olan Cihanbeyli, Kulu, Polatlı ve Haymana'ya bağlı yüzün üzerinde köy var orada. Nüfus olarak en azından yüzbinden fazla Kürt yaşıyor. Bunların aşağı yukarı yüzde seksen-doksanının Kürdistan'da neler olup bittiğinden hiç habeleri yok diyebilirim. Gençlerse ilgileniyor. Bizim oralara yayın organımızdan ne **Berxwedan** ne de **Serxwebûn** ulaşıyor. Yalnız bu son zamanlarda Yeni Ülke geliyor. Arkadaşlar onu alıp okuyabiliyorlar... Dileğim en kısa zamanda bizim oralara da **Serxwebûn** ve **Berxwedan** ile aynı görüşlerde olan gazete ve dergilerin ulaşmasıdır.

Konya'dan
Kürdistanlı bir yurtsever/**Miço**

Bu köy bizim köyümüzdür

Bu ülke kışının, birçok ülkenin yazını aratmayacak kadar güzel geçtiğini düşünmemiştim daha önce. Ocak ayının başlarında bu dağların yamaçlarında güneşin sıcak ışınlarını içimize çeker ve bedenimize emzirirken geliyor aklıma. Bir yandan kar, diğer yandan bu güzel sıcaklık. Grubumuz, üslendiği bu dik ve sarp kayalıklarda akşama doğru hazırlıklarını yapıp yola çıkıyor.

Güneş karşı tepelerden devrilirken, herkes çantalarını sırtlarına vurmuş kayalıklardan sekerek ilerdeki köy yoluna doğru ilerliyor. Öncülerimiz çoktan köyün üzerine kadar ulaşmış keşiflerini yapıyorlar. Heyecan ve sevinçle yürüyoruz. Köye inen patika yolu ayırt etmek zor. O yüzden grubumuz bazen yoldan çıkıyor, sonradan tekrar buluyor.

İlk defa bu köye gireceğiz. Hangi evden nasıl başlayacağımızı kararlaştırıyoruz. Köy hakkında ilk evden bilgi alacağız. Bilgi aldıktan sonra tek tek köylüleri evden toplamamız gerekir. Tavırlarını merak ediyoruz. Bizi ilk defa görecekler. Onlarla oturup resmi düzeyde toplantı yapacağız. Halkımız yüzyıllardır geri bırakılmış, köle, ulusal-sınıfsal sorunlarından ve bilinçten uzak yaşamaya mahkum edilmiş. Bizi ne kadar kabul edecek ve anlayacak? Hemen birçok yerde karşılaştığımız bir sorun bu.

Kapıyı yavaşça çalıyoruz. Ama çocuk sesleri ve içerdeki gürültü, bizim kapı çalışımızı bastırdığından, daha da hızlı vurmak zorunda kalıyoruz. İçerdeki sesler kesiliyor. Belki içerden herkes kulak kabartıyor. Bir kez daha vuruyoruz. Genç bir kadın sesi geliyor. Aç diyoruz, ama kadın sesimizden yabancı olduğumuzu anladığından kapıya bile gelmiyor. Yukarıdaki kapalı tahta pencereden kocasının evde olmadığını, bizi de tanımadığını söylüyor. Kapıyı aç diyoruz, konuşacağız. "Hayır açmam" diyor. Biz kendimizi tanıtmaya çalışıyoruz. Fakat bütün çabamız boşuna, anlamıyor. İsimlerimizi söylüyoruz. "Em heval in, em pêşmergên serên çiya ne" diyoruz, ama bir türlü tanıtamıyoruz kendimizi. Bu alanda düşman tarafından bize takılan bir isim var. En son "biz teröristiz" diyoruz ve hayıflanmaya başlıyor. "Ax kezeb" diyor, "Şehidên me ji hene". Nihayet bizi tanıyor. Fakat biz beklemeye gerek görmüyoruz. Diğer evlere gidip köyü toplayacağımızı söylüyoruz. Kadın bu sefer bizi bırakmak istemiyor. Kapıyı açmış bizimle konuşmaya, bizi görmeye, tanımaya çabalıyor, "İsterseniz küçük çocuğumu sizinle göndereyim, muhtarın evini size göstersin" diyor. Biz gerek olmadığını, yalnız kocası geldiğinde köy toplantısına gelmesini belirtiyoruz. Arkadaşlar çevre evlere dağılırken, kadın uzun süre kapıdan ayrılmıyor, kendi kendine söyleniyor. Dağdan indiğimizi, aç olduğumuzu düşünüyor herhalde.

Köy oldukça dağınık. Her bir ev bir tepenin başında veya yamacında kurulmuş. O yüzden köyün bütününü toplama niyetinde değiliz. Sadece köyün ortasına kümelenmiş evlere dalıyoruz. İki katlı bir evin önünde içeriyi dinliyoruz. Yaşlı bir erkek sesi geliyor. Kapıyı çalmamızla yukardaki pencereden bir kadın beliriyor. Köyde toplantı yapacağımızı, evde erkek varsa inmelerini söylüyoruz. Kadın içeri dönüyor. Genç bir kız kalıyor pencerede; meraklı gözlerle bakıyor, "Kim var evde" diyoruz. Dayısının evde olduğunu söylüyor ve biraz sorular sorarak oyalamaya çalışıyor. Çocuklar doluşuyor pencereye, itişip-kalkışıyorlar bizi görmek için. Fazla zaman kaybetmememiz gerekir. İçerden bir adam peşimize takılıyor.

Diğer evlerden çıkanlar da toplanıyor peşimize, içerisi kalabalık bir evin kapısını çalıyoruz. Bir sürü insan çıkıyor kapıya. Genç bir adam sarhoşlar gibi koşup sarılıyor bize. Gözlerinde heyecan ve sevinç var, "İllahi hûn ê bêne maleme ji" yemek yedirmeden sizi bırakmam diyor, bir daha, bir daha sarılıp öpüyor. Biz köylüleri nerde toplayacağımızı soruşturuyoruz bu arada. En geniş evi veya yeri soruyoruz. Herkes bir yer düşünüyor, konuşuyor. Muhtarın evi, imamın evi, okul, cami, falankesin evi derken camide karar kılıyoruz. Köylüler dolmuş etrafımıza, hep beraber camiye doğru ilerliyoruz. Herkes evlerden dışarı çıkmış bizi görmeye çalışıyor. Kadınlar evlerinin dış lambalarını açıp, "Ka em pêşmergên xwe bibinin, ev leşkerê me ne" diyor. Hatta bazıları özellikle arkadaşları kapıların ışığının önüne çağırıp görmeye çabalıyorlar.

Herkes bizi görmenin sevinç ve heyecanıyla aklına takılan her şeyi soruyor. "Heta niha hûn li kubûn, çima hûn nehatin gundê me?", "Hûn çend kesin?" son soruya bazı köylüler mırıldanıyor, "öyle sorular sorulmaz" diye kendi kendilerine karşılık veriyor, tartışıyorlar. Bundan sonra sorularını düşünerek soruyorlar.

Camiye giriyoruz. Herkes ayakta birbirleriyle konuşuyor, tartışıyorlar. Genellikle bizim mücadelemiz üzerine yoğunlaşıyor, tartışıyorlar. Bazıları kaç gündür bu toplantı vesilesiyle karşılaşıyorlar, birbirleriyle sohbet ediyorlar. Arkadaşlar dışarıda köylüleri toplamaya devam ediyorlar. Tek tek, çift çift, toplu olarak doluşuyorlar camiye. Cami yüzelli, ikiyüz kişi alabilecek kadar geniş. Ortaya bir teneke soba kurulmuş. Gençler sobayı yakmak için uğraşıyorlar. Her gelen elimizi tek tek sıkıyor. Ondan sonra oturuyor. Köyün büyükleri, ileri gelenleri hemen belli oluyor. Onlar camiye girince herkes ayağa kalkıp saygı gösterisinde bulunuyor. Muhtar biraz düşünceli, herhalde ilerde bir şikayet durumunda devlete vereceği hesabı düşünüyor. Yurtsever aslında, iyi niyetli; sevilen bir adam, zaten şehirden yeni gelmiş. Arkadaşlar taksiden indirip getirdiler camiye. Şehrin durumunu soruyoruz, "İyidir, halkın morali ve cesareti artmış, herkes sizi konuşup tartışıyor" diyor, "Kimse devletten yana değil". Irak-Kuveyt savaşının arifesi. Günler saatler sayılıyor. TV, radyo, gazeteler, yani bütün dünya kamuoyu, bu sorun etrafında tartışıyor. Halkımızın büyük endişesi var. Hükümet açıkça savaştan ve emperyalizmden yana tavır almış. Halk kızıyor bu karara, "Bizim halkımız bizim ülkemiz en büyük zararı görecek" diyorlar. Saddam'ın kimyasal silah kullanma endişesi var herkeste. Devlet, Kürdistan'ı insansızlaştırma peşinde, onun için günlerdir yaygara koparıyorlar. Kimyasal silaha karşı korunma çareleri öneriyorlar, gereksiz toplantılar öneriyorlar. Asıl amaç ülkeden kaçışı artırma, hızlandırma. En çok bizim tavrımız, bizim düşüncemiz öğrenilmek isteniyor. Toplantıda üzerinde duracağız diyoruz.

Cami nerdeyse dolmuş durumda. Dışardaki arkadaşlar, toplantıya katılabileceklerin bunlar olduğunu iletiyorlar. Birkaç kişi namaza oturmuş, namazlarını bitirmelerini bekliyoruz. Devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyoruz. Büyük bir memnuniyetle karşılanıyor. Şehitlerimizi yaşıyor ve yaşatıyoruz o an. Anılarına halkımızla birlikte sahip çıkıyoruz. Halkımıza malolmanın gururu göğüslerimizi kabartıyor. Küçük bir köy topluluğunda dile gelen bu saygı duruşundan sonra, şehitler için fatiha okunuyor ve herkes yerine oturarak, büyük bir merakla konuşmanın başlamasını bekliyor.

Konuşmanın çerçevesi daha önceden belirlenmiş, fakat konuşma boyunca köylülerin dikkatleri bazı noktalarda yoğunlaştığından, ağırlıklı olarak bu konularda açıklama yapma gereği duyuluyor. Körfez savaşı, bunun halkımız ve ülkemiz üzerindeki etkisi ile alanın özgül sorunlarından koruculuk sistemi hakkındaki konuşmalara büyük ilgi duyuluyor. Bazıları soru sormamak için kendilerini zor tutuyorlar. Körfez savaşı nedeniyle ülkeden kaçışın mümkün olmadığı, bizim bu kriz ve savaştan yararlanarak öz gücümüze dayanma temelinde kendi öz örgütlenmemizi ve savaşımızı geliştirmemiz gerektiği üzerinde yoğunlaştırıldı konuşma. Bizim için tek ve nihai kurtuluş bağımsız ve demokratik bir Kürdistan yaratmaktır. Koruculuk sistemi için temel politikamız (alan özgülü için) Kürdü Kürde kırdırtmayı boşa çıkarmaktır. Halkımız yoksuldur, bilinçsizdir. Düşman bunu fırsat bilerek bize karşı kullanmaya çalışmaktadır. Bu düşman oyununa birlikte elele vererek müsade etmeyeceğimiz üzerine basa basa belirtildi. Köylüler bu politikamızı doğru buldular ve onayladılar.

Konuşmanın son bölümünde dışardan bir arkadaşın içeri girerek, gizlice köylülerin duyamayacağı şekilde köy çevresinde asker olduğunu ve köyü çembere almaya çalıştığını söylemesi üzerine konuşma kısa kesildi. Ayrıca köylülerin sorularıyla yapacağımız tartışma yapılamadı. Buna rağmen toplantıya büyük bir ilgi gösterildi. Bu arada köyün ileri gelenleri söz hakkı isteyerek bize teşekkür etti. Yaşlı olan bu insanlar bu mücadeleyi yürütmemizi çok iyi anladıklarını ve gönülden desteklediklerini, kendilerinin daha önce çok baskı ve işkence gördüklerini, ancak şimdiye kadar ülkelerine sahip çıkamadıklarını, düşmanın baskılarına hep boyun eğdiklerini, onların zamanında yerine getiremedikleri görevlere bizim sahip çıkmamızdan gurur duyduklarını biraz daha mahçup olarak belirtmekten kendilerini alamadılar.

Köylüler şikayet yapılmaması ve gizli kalması üzerine birbirleriyle konuşurken biz camiden çıktık.

Toplantı sonrası her taraftan gelen eve gitme, yemek yeme, oturma tekliflerini geri çevirmek zorunda kaldık. Bir genç yanaşarak yaşlı babasının hasta oluşu nedeniyle toplantıya gelemediğini, fakat bizi muhakkak görmek istediğini söyledi, ama gidemeyişimiz, bizi de oldukça üzdü. Sonradan gelip göreceğimize dair söz vererek gençten ayrılabildik. Biz hızla köyden uzaklaşma çabasındayken nedense çevremizi hep gençler sarmış, bizi bırakmıyorlardı. Konuşmak, tanışmak istiyorlardı. Gençlerden bir tanesi kendini pencereden atarak önümüze geçip, ben sizinle geleceğim diyordu. Biz köyden çıkana kadar bir kişi bizimle gelsin, teklifimize birçok genç önümüze düşerek yanıt verdi. Biz ısrarla bir kişi istedik, fakat bütün çabalarımıza rağmen onları kendimizden ayıramadık, konuşma süresince dışarda toplanan çocuklar da, dışardaki arkadaşlar tarafından örgütlenmiş, toplantı boyunca çevreye koşuşturarak nöbet tutmuşlardı. Bazıları silahlarımızı ellerine almak ve poz vermek için can atıyorlardı, birbiriyle yarışıyorlardı. Biz köyden ayrılırken, çocuklar toplu olarak köy içerisinde yürüyerek "Biji Serok APO" sloganını atıyorlardı.

Orta Eyalet'ten / **Diyar**

Arap-İsrail barış görüşmelerinin masraflarını Kürdistan halkına nasıl yüklemek istiyorlar

Ali Doğan

Önümüzdeki birkaç gün içinde, tekrar başlaması gereken Araplar ve İsrail arasındaki barış görüşmelerinin, bölgedeki politik gerginliği yumuşatacağı, tarafların belli oranlarda vereceği tavizlerle kısa süreli de olsa bir diyaloğun gelişeceği sanılıyordu. Bugün yapılan açıklamaya göre FKO'nün Filistin heyetine, görüşmelere katılmaması için çağrıda bulunduğu bildirildi. Görüşmelerin ta başından beri, istenilen tavizi vermeyeceğini iddia eden israil'in diretmesine rağmen, ABD bölge devletlerinin bu görüşmeleri kendi istedikleri kadar olmasa bile, belli bir aşamaya getireceğinden hala emin gözüküyor.

Arap-İsrail barış görüşmeleri, ABD'nin yaklaşık iki yıla yakın izlediği Ortadoğu politikasının bir parçası ve Irak savaşından sonra ciddi olarak gündeme gelebilecek uluslararası politik şartlarda mümkün olmuştur. Kuveyt'in işgalinden sonra petrolün dünya ekonomisindeki yeri ve varolan devlet sınırlarının korunmasının bu ekonomik zorunluluktaki politik önemi, sadece Ortadoğu'nun gerici devletlerini değil, bütün dünyanın sermaye çevrelerini, "Yeni dünya düzeni" adı altında mıknatıs gibi birbirine birleştirmiştir. Sallantıdaki SB'nin muhalefeti, TC'nin ve Suudi Arabistan'ın zorlamalarıyla Irak'taki var olan düzenin geçici bir süre için de olsa yıkılmaması ABD'li politikacılarca kabul edilmişti. Savaştan hemen sonra ABD'nin Arapları ve İsrail'i bir masada toplama çabası bu sonbahara kadar başarısız olmuştu. Bu, İsrail'e garanti edilmesi istenilen 10 milyar dolarlık borcun bugüne kadar, ABD'ce ertelenmesine neden olmuştu. Aynı dönem içinde TC'nin, komşu Arap devletlerle Kasım ayında düşündüğü GAP projesiyle ilgili anlaşmaları ertelediği açıklanmıştı.

Irak savaşının masrafını Güney Kürdistan halkına yüklemekte güçlük çekmeyen ABD'ye, en akla yatkın ve karlı öneriyi TC yapmıştı. Kürdistan sadece Farsların, Arapların ve Türklerin değil, üzerinde yatırım yapacak dünyanın bütün sömürgecilerine de açılabilirdi. Uzun yıllar TC'nin finanse etmekte güçlük çektiği "Güneydoğu Anadolu" projesi planlamasından bugüne kadar ilk defa sermayenin lehinde uluslararası ekonomik ve politik şartlara sahip bir duruma gelmişti. Bir yanda sermayenin önümüzdeki yüzyıl temel sorunu olan petrol, öbür yanda bu petrol ülkelerinin önümüzdeki yüzyıl boyu karşılaşacakları su sorunu. Kürdistan'ın doğal zenginliklerinin yem olarak kullanılacağı bu yatırımların emperyalizm tarafından finanse edilmemesi halinde, Türkiye Kürdistan'ındaki ekonomik sorunlar, kitlesel halk savaşının temel zorunluluğu durumuna gelecek. Türkiye Kürdistan'ındaki ulusal hareketi kurtarıcı olarak bekleyen, Irak, İran ve Suriye Kürdistan'ındaki geniş köylü yığınlarının bilinçlerinde oluşmuş sınırların yıkılması demek, bölgedeki bütün gerici devletlerin yıkılması anlamına geliyor. Arap-İsrail barış görüşmelerinin amacı var olan devlet sınırlarını korumaktır. Bu sınırların korunması da, aralarında çelişki olan devletlerin ekonomik bağlarla birbirine zincirleme kilitlenmesini gerektirir. 1936 yılında resmi olarak planlanan Kürdistan'daki sömürü ağının geliştirilme çabasından Dersim isyanıyla vazgeçilmiş, ama 1955 yılında tekrar gündeme gelmişti. 1960'lı yılların başında tartışılmaya ve planlanmaya başlanan sömürge ağının geliştirilmesi, uzun yıllar gizliliğini koruyarak 1976 yılında GAP projesi olarak ortaya çıkmıştı. GAP projesinde amaç oldukça açık ve netti. İkili bir amacı vardı. İlki, bölgenin en verimli topraklarına sahip olan, Kürdistan, hem iklim şartlarının ve hem de binlerce akarsuyun beslediği ikiz bir ırmağa sahipti. Bu ırmakların önüne kurulacak setler, elektrik barajları, sulama tesisleri bütün Ortadoğu'nun ihtiyaçlarını karşılayabilecek tarım ürünlerini, elektrik enerjisini besleyeceği gibi, küçük ve orta çaplı sanayinin bel kemiği olacaktı. Kürdistan'da planlanan bu ekonomik gelişmeler, toplam 30 milyar dolara mal olacak ve bütün Arap ülkelerinin ihtiyaçlarını karşılayacağı gibi, Kürdistan halkının kendi ülkesinde hak talep etme özlemini de öldürecekti. Hem de kendi içindeki sınıf mücadelelerini yozlaştıracaktı. GAP projesindeki bu ekonomik amacın ikinci hedefi de dıştaki ekonomik ve politik amaçlardı. Bir bütün olarak 13 değişik projenin birleştirilmesi olan GAP'la, Suriye ve Irak'a akan Dicle ve Fırat'ın su hacmini kesmekteki amacı, suyu silah olarak kullanmaktan daha çok bu ülkelerin bu akarsuları, öbür Arap devletlerinin sermayesiyle işlemeye sokması halinde bölgede politik olarak tecrit olmasını engellemekti. Daha basit bir ifade ile GAP projesi ve "Barış su boruları" projesi birbirini tamamlayan tek bir düşüncenin ürünüdür.

Şartlar bu olunca, aralarında politik çelişki olan bu Arap devletlerinin bu ekonomik sorunlarının çözümlenmesi için tek olanaklı yol, TC'nin kişiliğinde GAP projesinin bütün gerici devlet ve uluslararası sermayeye mal edilebilmesidir. Arap-İsrail barış görüşmeleri bu yüzden Türklerin en büyük kozu.

Üç aşamada planlanan Arap-İsrail barış görüşmelerinin ilki tarafları evcilleştirmek, ikincisi aralarındaki politik farkları törpüleyip, ekonomik çıkarlardaki ortak yanları geliştirmek, üçüncü ve sonuncu olarak da dünyanın ekonomik ve politik süper güçlerinin de katıldığı son aşamada, otuza yakın devletin imzalayacağı anlaşmayı sonuca bağlama amacına yönelik. Önümüzdeki birkaç gün içinde yapılacak olan görüşmeler anlaşmanın ikinci bölümünün sonu oluyor. Anlaşmanın son bölümü ise bu ayın sonunda Moskova'da başlayacak. Moskova'da yapılacak olan görüşmelere, ABD, Kanada, Avrupalı devletler, şimdiye kadar anlaşmaya katılmamış olan sermaye sahibi güçlü Arap devletleri, son günlerde sermaye çevrelerinin çok büyük reklamını yaptığı TC, İkinci Dünya Savaşı'ndan bugüne ABD'nin uluslararası anlaşmalardan dıştalamaya çalıştığı ve ilk kez gönüllü olarak bizzat davet ettiği Japonya katılacaklar. Moskova'da yapılacak ilk ekonomik görüşmelerden sonra, ikinci görüşmelerin Japonya'da yapılması, şu an Uzak Asya'da olan Bush'un başarısına ve Moskova'daki görüşmelerin hızına bağlı.

Geçtiğimiz birkaç gün, Doğu Asya'da olan ABD Başkanı, kendi iç ekonomik sorunlarının çözümünde ve dünyada kapitalizmin sistem olarak ayakta kalmasında Japonya'ya ve Avrupa'daki sermaye çevrelerine büyük görevler düştüğünü iddia ediyor. SB'nin çöküşünden sonra "Karanlıkta, karanlığa karşı savaşıyoruz" diyen ABD Başkanı ve Batı Avrupalı sermaye çevrelerinin dikkat çekmeye çalıştıkları yeryüzündeki en büyük tehlike Kuzey Afrika'dan Kazakistan'a ve Çin'e kadar uzanan müslüman halklar oluyor.

Önümüzdeki birkaç ay, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini boğmanın ekonomik hesapları yapılacak, uluslararası anlaşmalarda ABD'nin ve Avrupalı sermaye çevrelerinin kendi ekonomik sorunları, Ortadoğu ülkelerinde politik istikrar istiyor. Bu politik istikrarı ekonomik olarak besleyecek yatırımların tek olanaklı kaynağı da şu an Japonya'dır. Birkaç yıl öncesine kadar sermaye ihracında aktif rol oynamamak isteyen bu ekonomik süper gücün, geçtiğimiz iki yıl içinde sermaye ihracını iki misline çıkarttığı da biliniyor. AT, ABD, Avustralya ve Japonya'nın GAP'a yapacağı sermaye yatırımının nedeni, petrol ihtiyaçlarını güvence altına almaktır.

Emperyalistlerin Ortadoğu'da istediği barış, bağımsız birleşik sosyalist bir Kürdistan olmaksızın düşlenmiş bir hayaldir. Tarihin hiçbir döneminde halkların iradesinin dışında oluşturulan bir barış uzun süreli olmamıştır. Halkların kendi aralarındaki barış ve birliğin olanaklı olacağı şartlarda ancak, ekonomik, politik ve toplumsal gelişmelerin yarattığı gelişmelerle belirlenebilir. Yine tarihin hiçbir döneminde hiçbir kurt kuzuyla ve hiçbir köle efendisiyle barış içinde bir arada yaşamamıştır. Kürdistan halkı için dört bir yanını çevirmiş bozkurtlara karşı, bilinçli ve sabırlı bir mücadeleden başka barış olanağı yoktur. Barış kazanılması gereken bir haktır, yatırım değil.

3 Ocak 1992

Yabancı düşmanlığının sebepleri

Son dönemlerde Almanya'da konuşulan ve tartışılan en önemli ve güncel konuların başında yabancı düşmanlığı ve yabancılara karşı artarak geliştirilen fiili saldırılar gelmektedir. Basında ve politik çevrelerde konunun nedeni ve çözümü ile ilgili yoğun tartışmalar ve çözüm önerileri bir yana, saldırılar tartışmaların hızını dahi aşan bir yoğunlukta devam etmektedir. Yaşananlar tarihin bir tekerrürü müdür? Yoksa günümüzün yaşanan ekonomik ve sosyal buhranlarının bir sonucu mudur? Saldırılar gerçekten basında ve politik çevrelerde hep öne çıkarılan ilticacılara mı yöneliktir, yoksa bazı insanların ferdi saldırıları, şahısların kişisel tepkileri midir? Ya da bilinçli ve planlı gelişen siyasi bir akımın hedefler paketinin pratik uygulaması mıdır?

Evet, tüm bu sorulara açıklık getirilmeden hem sorunun anlaşılması, olayların yerli yerine oturtulması ve hem de sağlıklı çözüm önerilerinin geliştirilmesi mümkün değildir. Almanya'da yaşamakta olan yabancılara karşı gelişmekte olan yabancı düşmanlığı yeni bir olay değildir. Yeni olan, bunun sadece çok yaygın ve fiili saldırılara dönüşmüş olmasıdır. Çok eski tarihlerdeki olayları bir kenara bırakırsak, Alman toplumunda yabancılara karşı rahatsızlık ve hoşnutsuzluk eğilim ve güdülerinin 1980'li yıllardan itibaren belirginlik kazanmaya başladığına işaret etmek gerekiyor. İkinci Dünya Savaşı'nda büyük bir yıkıma uğrayan Almanya kendisini yeniden toparlamak için yoğun bir biçimde yabancı işgücüne ihtiyaç duymaktaydı. Bu nedenle bazı ülkelerle yapılan "anlaşmalar" sonucu Almanya'ya büyük işçi akımı başlar. Bu akım ilk dönemlerde büyük şenlikler ve bando gösterileriyle karşılanır. Yabancı işçiler sıcak bir dostluk havası içinde ağırlanırlar. Yabancı işçiler bu ülkede en ağır ve tortu işlerde çalışmaya başlar. 1980'lere gelindiğinde Almanya yabancı işçilerin de önemli katkısıyla kendisini toparlamış, yepyeni bir ekonomik dev düzeyine ulaşmıştır. Artık yabancı işçilere ihtiyaç duyulmadığı gibi var olanlar da fazla gelmektedir. Artık hem Almanlar'da hem de yabancı işçilerde baş göstermeye başlayan işsiz sayısında bir artış ortaya çıkmaktadır.

Yabancı işçilerin sahip oldukları kültürel özellikler ve sosyal ilişkiler Alman toplumunun aynı özellikleriyle uyum göstermez. Baştan beri var olan bu farklılıklar ilk dönemlerde fazla dikkat çekmezken, gelinen aşamada artık önemli bir uyumsuzluk sorunu olarak kendisini göstermektedir. Kültürel ve sosyal farklılıkların derinliğinden kaynaklanan nedenlerle yerli ve yabancılar arasında uyum sağlanamamaktadır. Yani o çok sözü edilen yabancıların yerli topluma "entegresi" geçmiş süreçte gerçekleşmemiş, gelinen noktada önemli bir sorun olarak belirginlik kazanmıştır. Yabancılara karşı ilk düşmanlık belirtilerinin, ilk dönemlerde özellikle bu noktada kendisini göstermeye başladığına işaret etmek gerekir. 1980'den itibaren yabancıların meyhane, diskotek ve kahvehane gibi yerlere girmelerine tepki gösterilir, engellenir hatta zamanla bu tür yerlere girişler birçok alanda kapılara asılan "Yabancılar giremez" tabelalarıyla fiilen engellenir. Bu nedenle ağız dalaşları, sürtüşmeler ve kavgalar gelişmeye başlar. Bu nedenlerle mahkemelere kadar intikal etmiş birçok dava bulunmaktadır. Böylece yabancı ve Alman gençleri arasında gruplaşma ve kavgalar başlar. Yakınlaşma yerine çatışmalara dönüşen ayrışmalar derinleşir.

Yabancı işçilerin ev ve iş bulmaları zorlaşır. Ev ve iş sahiplerinin yabancı işçilere karşı ilgisi gittikçe azalır. Hatta ev ve iş yerine almama gibi, kovmalar da artmaya başlar. Yabancıların "pis" olduğu, "geçimsiz" oldukları, kendileriyle uyum sağlayamayacakları görüşü Alman halkı içinde gittikçe ağırlık kazanmaya başlar. Artmakta olan suç oranının yabancılardan kaynaklandığı, yabancıların hırsızlık vb. adi suçlar işledikleri biçimindeki haberler basın-yayın organlarında boy göstermeye başlar. Almanlar, "Biz işsizken, iş bulamazken yabancılar iş bulup çalışıyor, biz ev bulamazken, yabancılar evlerimizde barınıyorlar" vb. sözlerle yabancılara karşı haklıymış gibi görünen türden isteklerle hoşnutsuzluklarını dile getirip, "Artık yabancıları istemiyoruz, kendi ülkelerine dönsünler" demeye başlamışlardır. Bunlara benzer birçok hoşnutsuzluk örneğini sıralamak mümkündür, ancak bu kısa özet bile başta fazla ciddiye alınmayan, ama gelinen noktada sabotaj ve sokak saldırılarına dönüşen yabancı düşmanlığının ve faşist örgütlenmelerin üzerinde geliştiği sosyal zemini oluşturduğu tespitini yapmak için yeterli nedenlerdir. Almanya'da önemli bir kesim içinde düşüncede aşılmayan, sadece gizlenen ırkçı-faşist düşünceler, yabancılara karşı toplumda gelişen hoşnutsuzluk, ilk dönemlerde ferdi düzeyde meydana gelen saldırıların yaratmış olduğu ortamda yeniden canlanarak kendisini bir siyasi akım olarak göstermeye başladı. Bu nedenle "Dazlaklar" olarak adlandırılan ve yabancılara karşı saldırılarda başı çeken bu grupları diskotek ve meyhanelerde yabancıların huzurlarını kaçırdığı sokak çeteleri olarak görmemek gerekir. Zira Almanya'daki ırkçı-faşist partiler olan "Republikaner", "Deutsche Volks Union" vb. partiler bu kesimlere dayanmaktadırlar. Ve toplumda bu partilere belli bir ilgi bulunmaktadır.

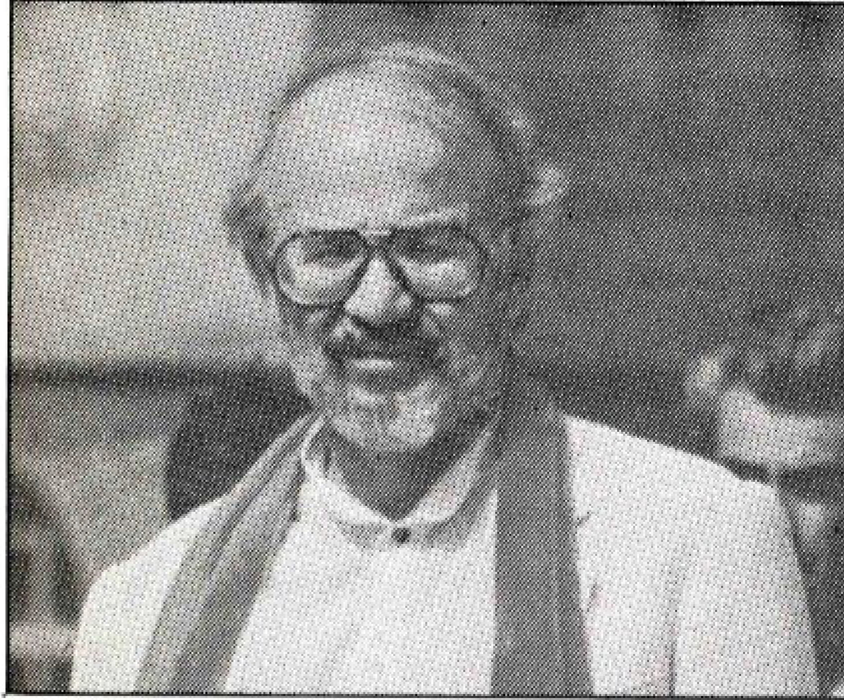
Bu tespitlerden hareketle şöyle bir sonuca varmak mümkündür. Yabancı düşmanlığı bir siyasi akım olarak gelişmektedir. Bu Almanya'da gelişmeye başlayan ırkçı-faşist bir siyasi oluşumdur. Uzun zamandır varlığı bilinen bu akımların üzerine gitme bir yana, büyük bazı partilerden ve devletin bazı kademelerinden direkt olmazsa da destek gördükleri yadsınmaz bir gerçektir. Uzun zamandan beri alttan alta kışkırtılarak geliştirilen yabancı düşmanlığı, toplum içinde belli bir destek görmektedir. Ve bu güç ırkçı-faşist partilerde örgütlenen, Nasyonal Sosyalizm geleneğini esas alan "Almanya Almanlarındır, Alman ırkı üstündür" sloganlarıyla hareket eden bir güce dönüşmüştür. Doğu'nun Batı'ya eklenmesiyle kırk yıldan sonra yeniden gerçekleştirilen Almanya'nın birliği "Büyük Almanya" özlemini kısmen gidermiştir, artık sorun "Almanya'yı yabancılardan temizleme" ve "Alman ırkının sadeliğini" gerçekleştirme aşamasına varmıştır. Nitekim yabancı düşmanı çevrelerin sloganlarında bu istekleri sık sık dile getirdikleri bilinen bir gerçektir. Bir tarafta siyasal olarak yaygın bir biçimde örgütlenirken, diğer tarafta yabancılara yönelik saldırılarla tabanda kendilerine destek toplamaktadırlar. Nitekim son bazı saldırılarda görüldüğü gibi, saldırılar yerli halkın alkış ve dayanışma sloganları desteğinde gerçekleşmektedir. Aynı zamanda saldırıların yoğunluğu, yine Almanya'nın her tarafında yaygın olarak geliştirilmesi ve nitelik olarak geçmişten farklı olmaları, saldırıların belli merkezlerce tertiplendiğini, planlı ve örgütlü olarak gerçekleştirildiklerini ortaya koymaktadır.

Burada önemli olan ilk elde yabancıları hedef almış olan çok tehlikeli bir faşist akımın tabanda gördüğü büyük bir destekle gelişiyor olmasıdır. Acaba yaşananlar tarihin tekerrürü müdür? Şimdiki olayların 1930 yılından sonra o dönemin Almanya'sındaki gelişmelerle çok yakın benzerlikleri bulunmaktadır. Yahudilere karşı ortaya çıkan hoşnutsuzluk tek tek saldırılara dönüşüyor. Peşinden Hitler/Nasyonal Sosyalistler, Yahudi kırımı ve "üstün Alman ırkının" dünyayı fethetme uğruna başlatılan işgal savaşı. Ama dünyanın mevcut siyasi konjonktürü o dönemden çok farklıdır diye düşünülebilir. Durum böyle görülse bile dünyamızın mevcut durumunun geçmişten pek o kadar parlak olmadığı, o çok sözü edilen demokrasi, insan hakları, barış vb. kavramların hayli kirletildiği açıktır. Dünyanın her köşesinde milliyetçi akımlar gelişiyor. Birçok yerde birlikte yaşama yerine ayrı ayrı yaşama istekleri ağırlık kazanıyor ve bunun sonucu olarak yaygın çatışmalar yaşanmaktadır. Niyetten çok somut olayların gelişimi bu yöndedir. Ve eğer, Almanya'da gelişen ve ilk elde yabancıları kovmayı hedefleyen bu faşist akımın önüne geçilmezse bir tarihi tekerrür tehlikesinin olduğunu hiç kimse inkar edemez. İki Almanya'nın birleşmesiyle bir kampanya biçiminde geliştirilen komünizm ve sosyalizm düşmanlığı da bu faşist akımların gelişme ortamına güç katmıştır.

Yabancıların yaşadıkları yurt ve evlere yönelik saldırıların artmasıyla basın ve politik çevrelerde konu üzerine başlayan tartışmalar hala tüm yoğunluğuyla devam etmektedir. Dikkat edilirse ısrarla saldırıların ilticacılara ve ilticacıların yerleşim yerlerine yönelik olduğu teması işlenmektedir. Hükümet ve muhalefet partileri de bu vesileyle iltica hakkını içeren 16. maddenin değiştirilip değiştirilmemesi konusunu yoğun bir biçimde tartışma gündeminde tutuyorlar. Tartışmaların ilticacılar sorunu çerçevesiyle tutulmasını yanlış ve kasıtlı bir davranış olarak görmek gerekiyor. Son saldırıların çoğunlukla Almanya'da yaşayan tüm yabancıları hedef almadığı, bu nedenle ilticacılar sorununa getirilecek "çözümle" sorunun çözümleneceği biçimindeki görüş gerçeği içermemektedir. Polonya ile Almanya arasında vizenin kaldırılmasıyla Almanya'ya seyahate gelen Polonyalılara karşı gümrük kapılarında yöneltilen saldırılar göz önüne getirilirse, sadırıların hiç de ileri sürüldüğü gibi salt ilticacılara yönelik olmadığı, bu nedenle iltica hakkını belirleyen maddenin yeniden düzenlenmesinin konuya hiçbir çözüm getiremeyeceği, aksine bu yönlü tartışmalar gündemde tutuldukça yabancı düşmanı eğilimleri daha da kışkırtacağı açıktır. Eğer ilticacılar giderse veya Almanya'ya girişleri sınırlandırılırsa yabancı düşmanı akımların saldırılarının azalacağı türünden iddialar ileri sürülüyorsa, bu gelişmekte olan tehlikeyi görmemek veya görmek istememekten kaynaklanmaktadır. Almanya'da artan işsizlik, konut sorunu ve yaşam seviyesindeki düşüş gibi ekonomik nedenlerin yabancı düşmanlığını daha da arttıracağı açıktır. Doğu eyaletlerine yapılan vaatler yerine getirilmediği için bu bölgede ciddi sorunlar yaşanmaktadır. İzlenen emperyalist politikaların sonucu olarak ortaya çıkan bu sorunların giderilmesi için rahatsızlıkların siyasi iktidara yöneltilmesi gerekirken, işsizliğin ve konutsuzluğun sorumlusu olarak yabancılar görülmekte-gösterilmekte böylesi saldırıların yabancılara yönelmesi sağlanmaktadır. Bu durumun, faşist partilerin gücüne güç katarken mevcut siyasi iktidarın işine de geldiği açıktır. Bu nedenle konu üzerinde sürdürülen yöresel tartışmalar, bazı politik şahsiyetlerin ilticacıların toplatılmış oldukları yurtları ziyaret etmeleri, çocukları kucaklayarak bisküvi ikram edip birkaç ajitatif söz sarf etmeleriyle gelişmekte olan yabancı düşmanlığının önüne geçilemeyeceği açıktır. Yabancılar, partilerin üzerinde politika yaptıkları bir kesim haline gelmiştir. Ve yabancı düşmanlığı partilere oy kazandırmaktadır. En son Bremen Eyaleti'nde yapılan seçimler, politikalarını yabancı düşmanlığı üzerine geliştiren partilere küçümsenmeyecek oranda oy kazandırmıştır. Ve bu durum gelecekte yabancı düşmanlığının nasıl daha ürkütücü bir hal alacağı konusunda da şimdiden önemli fikirler sunmaktadır.

Dç. Dr. Yalçın Küçük:

TÜRKİYE DÜZENİ TIKANMIŞTIR

Berxwedan: *DYP-SHP koalisyon hükümetinin sunduğu "demokrasi" ve "insan hakları" programı ile "Kürt realitesi"nin tanınmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Dç.Yalçın Küçük: Bu soruya cevabı, önce soruyu ikiye ve daha sonra da birinci bölümü de yeniden ikiye ayırarak vermek istiyorum.

Bir; reel sosyalizm, "devrim ihracı" yoluna gitmedi ve gidemedi. Şimdi emperyalizmin "demokrasi ihracı" dönemi gelmiştir. Sovyet komünizminin yıkılması, kapitalist ve tekeller düzenini, büyük bir ideolojik silahtan, aslında tek ideolojisi olan antikomünizmden, anti-Stalinizmden yoksun etmiştir. Bir ideolojiye ve bir programa muhtaçtır. Bu, demokrasi ihracıdır.

Ülkenin iç dinamiği de buna elverişli görünüyor. Eylülist darbeyle, arkasından dünya sosyalizminin perişan bir biçimde sona ermesiyle, demokratlar tanımlarını yitirdiler ve devrimci demokratlar da devrimcilikten vazgeçtiler.

Demokrasi, şimdi Türkiye'de dilsizlere konuşma özgürlüğü, topallara koşma hakkı, bitkilere de düşünme imkanı vermektir.

Ülkede bütün kurumlar, tekeller tarafından fethedilmiş ve zaptedilmiştir. Üniversite, lise bile değildir. Basın, yıllardır yazıyorum ve söylüyorum, MİT ve Genelkurmay'ın bir dairesidir. Gençlik, DYP ve ANAP sempatizanı olmuştur. Aydınlar, düzenin attığı her kemente yapışıyorlar. Aydınlar arasında gelir farklılığı çok yüksek boyutlara ulaşıyor. Türk-İş, öteden beri düzenin en sağlam dayanağıdır ve bu durum devam ediyor. DİSK, henüz canlanmakla canlanmamak arasında kararsızdır. A. Baştürk, ölmeden önceki son açıklamasında, kütleyi değil bireyi ön plana çıkaran bir sendikacılığı savunuyordu.

Böyle bir durumda, demokrasi, Türkiye düzeni için tehlike taşımıyor. Üstelik bir yararı da var.

Şudur: Türkiye tıkandı. Bütün kurumlar ve bütün kaleler tekellerin eline geçti. Bu çürüme demektir. Bu kısırlık demektir. Şimdi Türkiye çürümüş ve kısırlaşmıştır. Bakın, rejimin iki önemli sorunu var; enflasyon ve Kürt sorunu. Türkiye düzeninde hiç kimse ve ama hiç kimse, bu iki temel sorunda, bu iki gündem maddesinde, birbirinden farklı bir tek düşünce öne süremiyor. Bitmiştir; yönetenler düşünme ve yaratma yeteneklerini yitirdiler.

Yönetenlerin demokrasicilik iddialarında bir de bu çaresizliği görüyorum.

Kitaplarımda da var: Yönetenler, sınıflı toplumlarda, hep çaresiz kaldıkları zaman kütleye giderler. Hep meşruiyetleri tartışılmaya başladığı zaman kütleye giderler.

Süleyman Demirel ve Erdal İnönü, ya da çok önceleri yazdığımız gibi, Süleyman-İnönü çaresizdir. Kütlenin dillenmesinden bir çare umuyor.

Önce kütleyi dilsizleştirdiler ve şimdi konuşarak çare olmalarını istiyorlar. Önce kütlenin düşünen beyinlerini dağladılar ve şimdi beyinlerinden yaratıcılık bekliyorlar.

İki: "İnsan Hakları" konusuna gelince, bu nitelemenin, yakın zamanlarda, ilk önce 1970 yıllarında Amerikan Dış İşleri Bakanlığı'nda bir daire olarak kurulduğu unutulmamalıdır. Sovyetler Birliği'nde Seljenitsin türünden sosyalizme muhalif aydınlar ile Sovyetler Birliği'ni terkederek İsrail'e göç eden Yahudiler etrafında bir anti-komünist program olarak ortaya atılmıştır. Bugün "İnsan Hakları" dernekleri olan kuruluşun başlangıcını da ben yaptım; sonradan yönetici olan pek çok kişiyi ikna etmek zor oldu. Ancak kuruluş aşamasında TİP-TKP, Aziz Nesin'i kullanarak, bana karşı bir kampanya açtı. İşte bu kampanya sırasında, hiç düşünmediğimiz bir biçimde bu kuruluşun adı "İnsan Hakları" olarak değiştirildi. Nasıl olduğunu bilemiyorum.

Bildiğim şudur: Bu, "İnsan hakları" anlayışı içinde infazlar yer almıyor. Bugün Türkiye ve Kürdistan'da iç savaş koşullarında infazlar gerçekleştiriliyor. Devlet, evden alarak ya da evi basarak insanlarımızı öldürüyor, devletin, sanık olarak yakalayabileceği insanları, devletin kuşatarak, suyunu ve elektriğini keserek, teslim alabileceği kimseleri saldırarak öldürmesi cinayettir. Sınıf savaşıdır. İç savaştır. Irk savaşıdır.

Şimdi yavaş yavaş, İnsan Hakları Dernekleri yönetici değiştirdiği için, bunlara tepki gösteriliyor. Fakat Demirel-İnönü Hükümeti bunları insan haklarının ihlali olarak görmüyor.

Bu düzen, insan haklarını, insanlığını yitiren ve sürüleşenlere layık görmek istiyor.

Bu kadar Türkiyeli ve Kürdistanlı genç devrimcilerin sırayla, yavaş yavaş evleri basılarak katledildiği bir zamanda siyasi poliste hücre koşullarının biraz iyileşmesini çok önemli sayamıyorum.

Kürt gerçeğinin kabul edilmesine gelince, önce şu söylenmelidir: Başka ne yapılabilirdi? Kürt gerçeği kendisini kabul ettirmiştir. Bu, mücadelenin sonucudur.

Burada şunu netlikle söylemek istiyorum: Fehmi Işıklar'ın bu konuda Özal'a prim vermesini haksızlık olarak görüyorum. Özal, Eylülist darbenin ön plana çıkardığı bir tekel bürokratıdır. İlkesizdir. Kürtçe yasağında rolü bulunuyor.

Aynı zamanda Ahmet Zeki Okçuoğlu'nun Rojname nedeniyle Demirel'e teşekkürname çıkarmasını da doğru bulmuyorum. Türkiye'de Osmanlı döneminde de Kürtçe yayın olmuştur. Gaspedilen bir hakkın alınmasından dolayı teşekkür olmaz.

Ayrıca haksızlık yapmamak gerekiyor. Biz daha 1988 yılında, Toplumsal Kurtuluş'ta, "Partiya Karkerên Kurdistan" sözcüklerini kullandığımız için, buradaki "Kürdistan" sözüyle bölücülük yaptığımız için, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin, şaşırmayın, en demokrat ve gerçekten de en açık ceza hukuku profesöründen alınan bilirkişi raporuyla da cezalandırılmak istendik; hücrelere konduk, tutuklandık. Kürt devrimcilerinin mücadelesini, Türkiyeli devrimcilerin katkılarını unutarak, Özal ve Demirel'e teşekkürnameler yazmak yanlıştır.

Mücadele vardır. Kürtler Kürtlüklerini duymaya başladılar. Bir Kürt rönesansı başladı. Mücadele edenler mevzi tuttular. Kürtlüğünü unutmuş Kürtler mücadeleye destek olmaya başladılar. Uzlaşmacıların etkinliği kırıldı. Kürt cephesini bölmeye dayalı politikalar güçleşti; cephede bir taraf güçlendi. Bu durumda rejim ne yapabilirdi?

Üstelik kanun hükmünde kararnamelerle zorbalığı daha da artırma yolu denendikten sonra dil üzerindeki yasaklar kaldırıldı. Üstelik Bağdat üzerine bir Haçlı seferinden sonra bu yola gidildi.

Bir: Gericilik dokuz canlıdır. İlerdeki mevzilerini kaybedince geride daha büyük mevziler kurmak istiyor. Kürtlüğün üzerini örtmek mümkün görünüyor ve işte tam bu sırada Türkiye'yi yönetenler, İdris-i Bitlisi'nin Sultan Birinci Selim'e önerdiği türden bir üst hamilik rolü düşünmeye başlıyor. Kürtler içinde de İdris-i Bitlisi hayranları olduğunu biliyorum.

İki: Bağdat'ın yenilmesi ve Saddam'ın burnunun sürtülmesi, Türkiye'yi bölgede güç denemesine özendiriyor. Kürtler'e en az Bağdat kadar yaklaşamayan, Kürtleri reddeden bir yönetimin bölgede güç olması mümkün değildir.

Üç: Sovyet sisteminin çözülüşü, Türklük kökenli ve müslaman devletler sorununu ön plana çıkarıyor. Türkiye, Washington'un özendirmesiyle, buralara sarkmak istiyor. Washington-Moskova ekseninin kurulması halinde Washington'un bu özendirmeden vazgeçmesini bekliyorum; ancak şimdi özendirme var.

Kendi içinde ulusal bir sorunla karşı karşıya bir ülkenin emperyalist hiyerarşi içinde bir yer alması mümkün değildir.

Türkiye'nin bir büyük emperyalist düzenin altında bir ikinci sınıf emperyalist ülke olup olmayacağı tartışmalıdır. ANAP buna yatkın iken şimdi Demirel-İnönü bu alanda ANAP'ı gölgede bırakmak istiyor. Gerçekleşir mi, zaman gösterecek.

Ancak bunun gerçekleşebilmesi için önce Kürt sorununun asimile edilmesi gerekiyor; Türkler, Kürtler'in asimlasyonundan vazgeçtiler ve şimdi Kürt sorununu asimile etmek durumundalar. Sonra, içerde "ilerici" bir imaj gereklidir.

Türkiye Üzerine Tezler dizisinin son beşinci kitabında göstermdim; Amerika emperyalist olurken, T. Roosevelt ve W. Wilson türünden en "demokrat" yöneticilere sahip oldu. Buna ihtiyaç var.

Kürtler'in devrimci kazanımları ve Türkiye'nin tıkanmışlığı, Türkiye'yi ikinci sınıf bir emperyalizm ile ikiyüzlü bir demokrasi programına itiyor. Bu kadar.

Foto: Berxwedan

Berxwedan: *Meclis kürsüsünde bazı Kürt milletvekillerinin uğradığı ırkçı ve şoven saldırıları ve bunların nedenlerini değerlendirir misiniz?*

Dç.Yalçın Küçük: Bunlar hazırlıklı davranışlardır. İstihbarat örgütleri yemin töreninde "olay" bekleyişi içine girmişlerdir. Rejimin temel stratejisi, Kürtler ile PKK'yı birbirinden ayırmaya yöneliyor; bazı milletvekillerinin PKK'lı ve bazılarının ise SHP'li olduğunu göstermek istiyor. Leyla Hanım ile Hatip Bey'in yaptıkları doğal ve sonuçlarına bakıldığında, gereklidir.

Bu tepki DYP ve SHP'nin ortak tepkisidir. MİT ve Genelkurmay'ın planlamasıdır. Şu anda HEP kökenli milletvekillerinin SHP içinde kalmasını istiyorlar. Ancak bunların içinde küçük bir bölüğünün PKK'lı olduğunu ve bunların da atıldığını göstermek istiyorlar.

Temel strateji, PKK dışında hiçbir zıtlığın olmadığını göstermeye dayanıyor.

Bana göre tepkileri abartmamak gereklidir.

Benim evime televizyon girmiyor; ancak Mahmut Alınak'a yapılanları sonradan izledim. Bana göre Mahmut Bey Kardeşim çok ve aşırı terbiyeli davranmıştır. Belki yine Erdal İnönü'yü düşünmüştür. Bana göre erken inmiştir ve kürsüdeki söz hakkını koruması gerekirdi. "İn" denilmesiyle inmemek gerekir.

HEP kökenliler, 1965 seçiminde TİP'ten girenlerden hem daha kalabalıklar ve hem de deneyimleri fazla olmak durumundadır. Ayrıca diğer partilerde de sempatizanları bulunuyor.

1965 meclisinde TİP'liler, mecliste çok dayak yediler. Yunus Kaçak'ın başının kırıldığını biliyorum. Pek çok TİP'li milletvekiline Meclis'te dayak atılmıştır. Meclis'te kürsüde bir milletvekilinin üzerine yürümek zorbalıktır, HEP kökenliler bu zorbalığın altında kalmamak durumundadırlar.

Ya yaparlar, ya yapmazlar.

Erdal İnönü'yü veya koalisyonu fazla düşünmemeleri gerekir.

Demirel ve İnönü koalisyonu fazlasıyla düşünüyorlar.

Konuşmak için seçilmişlerdir. Kürsüde konuşma haklarını korumalıdırlar.

Berxwedan: *TC devletinin son dönemlerde bir yandan yurtseverlere yönelik kontr-gerilla cinayetleri, Kulp ve Lice'de yaşandığı gibi kitle katliamları ve diğer yandan da Kürdistan dağlarını bombalamasının nedenleri sizce nedir? Yeni hükümetin "halka şefkat"ı esas alacağını iddia etmesi ile yaşanan bu gerçekler arasındaki tezatlık nasıl izah edilebilir?*

Dç.Yalçın Küçük: Türkiye rejimi artık karşılaştığı tehditi küçültme politikasını bırakıyor. Yeni hükümet, "birkaç eşkiyadırlar" değerlendirmesini, vahim bir hata olarak görüyor.

Rejim, "halka şefkat" politikasını, PKK yandaşı olmayanlar ve karşıtları için öne sürüyor.

Burada aldanmamak gerekiyor.

Demirel-İnönü rejiminin kontrgerilla, zaman zaman kütle katliamı türü operasyonlardan vazgeçeceğini sanmıyorum.

Bunlar ile "şefkat" programı arasındaki zıtlığı biz görüyoruz. Rejimin burada zıtlık değil bir tamamlayıcılık gördüğü kesindir. Buna "havuç ve sopa" politikası adı veriliyor.

Berxwedan: *Yine Kürdistan'daki gelişmeler gerekçe gösterilerek Türkiye halkında ırkçılığı ve şovenizmi geliştirmek için hummalı bir çalışma yürütülüyor ve adeta tüm basın-yayın organları böyle bir özel savaş politikasının hizmetine sokulmuş durumda. Bununla nereye kadar gidebilir, nasıl bir sonuç alabilirler?*

Dç.Yalçın Küçük: Kürt düşmanlığı ve karşıtlığını hükümetten alıp kütlelere ve daha da önemlisi aydınlara geçirme politikası izleniyor. Kütleler ve özellikle aydınlar Kürt düşmanı haline getirilirse hükümetin sorununun kolaylaşacağı sanılıyor.

Nereye gidebilir? İki ayrı devlete gider.

Şimdi bunun üzerinde durmak istiyorum. Önce bir tekrara izin verileceğini umut ediyorum. Bizim teoride önemli katkılarımızden birisi Türkiye'de devletin büyümesi yasasıdır. Basın, devletin bir parçasıdır. Basın, MİT ve Genelkurmay'ın bir departmanıdır. Böyle davranılmalıdır.

Bu hafta Nokta Dergisi bana sorular sordu. Türk aydınlarının Kürdistan ayrılırsa Türkiye'nin daha müreffeh olacağını savunmaya başladıklarını belirterek sorular yöneltti. Ben bunları her zaman cevaplandırmıyorum, cevaplandırdım. Aktüel'in ilk sayısı da böyle çıktı. Israrla istemişlerdi; cevap vermiştim. Aktüel dergisi çok kısarak yayınladı ve Nokta Dergisi hiç yayınlamadı. Alınmadım, kitaplarımda yayınlıyorum. Yine de şu nedenle işaret ediyorum: Bir tek aykırı görüşe bile tahammül edemiyorlar. Şunu söylüyorum: Kürdistan Türkiye'den ayrılırsa ve Türkiye daha müreffeh olursa, bu sadece ve sadece Kürdistan'ın sömürüldüğünü gösterir. Bu, bir. Daha önemlisi, Türkiyeli aydınlara ve bazı yüksek bürokratlarda Kürdistan'ın bazı illerini "verme" düşüncesi yayılıyor. İkincisi, belki de benim Aydın Üzerine Tezler'deki bir çözümlememle de ilgilidir. 1920 yıllarında Yunanistan Osmanlı'dan kopuncaya kadar yönetim kadroları Elenler'in elindeydi. Bağımsız oldular ve Türkiye artık Elen yüksek bürokrata güvenmez oldu; kendi kadrolarını yetiştirdi. Türkiye'nin ilk bürokratları ve aydınları, Türkiye, bağımsız bir devlet olan Elenler'in İstanbul'da kalanlarına güvenmediği için ortaya çıktı. Şimdi yüksek bürokratlarda, Kürtler'in ayrı bir devlet kurmaları halinde pek çok yüksek görevin Türkiye'deki Kürtler tarafından boşaltılacağı beklentisi görülüyor. Aydınlar ise böyle bir çözümle, Türkiye'yi önemli bir sorundan kurtaracaklarını düşünüyorlar.

Bunlar tekeller Türkiyesi ile bütünleşmiş aydınlardır. Şimdi bunun hazırlığını yapıyorlar. Ancak burada bir sinsi niyet ve senaryo görüyorum. Görünen şudur: Kürdistan'da Türkiye, Irak ve İran tarafından ve karadan çevrili küçük bir Kürdistan'ın uzun süre yaşayamayacağı düşüncesi var. Devlet kurulacaktır, Kürt devrimcileri görevlerinin başına geçeceklerdir ve sonunda büyük bir başarısızlıkla hem restorasyon olacak ve hem de Kürt devrimciliği ortadan kaldırılacaktır.

Senaryo budur.

Türkiye'de yeniden "Büyük Türkiye" hayali doğmak üzeredir. Kürt devrimciliği bunun önünde engel olarak görülmektedir. Çözüm böyle görülüyor; gidiş bu yöndedir.

Ancak şu anda bunun hükümet düzeyinde bir senaryo olacağını sanmıyorum. Çünkü hiçbir parti ve lider Kürdistan'ı kaybeden olmak istemez; tekrar alıncaya kadar hükümette kalacağını düşünebilecek bir politikacı düşünemiyorum.

Bu senaryo, ikinci sınıf emperyalist büyük Türkiye peşinde koşan, gerici bir Türkiye içindir.

Berxwedan: ***Son günlerde İstanbul'da Genelkurmay Başkanlığı ile İçişleri Bakanlığı'nın ortaklaşa düzenlediği basın toplantısında dile getirilen bazı görüşler var. Adeta kamuoyuna "Eğer toplu bir katliam yapmazsak, vatan elden gider, PKK her şeyi aldı götürdü" imajı verilerek kitleler, özellikle de Türk halkı kitlesel bir katliama hazırlanmak ve bunun yanında yer alması sağlanmak isteniyor. Bu durumları nasıl değerlendiriyorsunuz?***

Dç.Yalçın Küçük: Bu sorunuz yukardaki sorunla aynıdır.

Türklük, kemalizmin misak-ı milli ilkesini terk etmek zorunluluğunu duyuyor. Yayılmacı bir Türklük geliyor. Tarih, Kemal'in yerine Enver'i ön plana çıkarmak üzeredir.

Yayılmacı Türklük, hem kendisine bir misyon bulmak ve hem de bir düşman yaratmak zorundadır. Orta Asya'da "kömünizm altında ezilmiş, dinini ve benliğini kaybetmiş, geri kalmış" Türklere yatırım ve uygarlık götürmek misyonudur, artık Türklük, Elenleri ya da Bulgarları düşman ulus sayamayacak durumdadır. Kürtler, Türkler'in "düşman ulusu" yapılmak isteniyor.

Bunun için kan dökülmesi planlanıyor.

Berxwedan: ***Bu basın toplantısının hemen ardından özellikle Hürriyet gazetesi tarafından büyük puntolarla 500 PKK militanının öldürüldüğünün sanki gerçek bir habermiş gibi verilmesi vb. haberleri nasıl değerlendiriyorsunuz? Gerillanın gerçekte böyle kayıplarının olmadığını belirtmeye sanıyoruz gerek bile yok ve biliyorsunuzdur.***

Dç.Yalçın Küçük: Yayılmacılık hep kaybederek olmuyor.

Daha başka yazılarımda da belirttim. Emperyalizm veya yayılmacılık hiçbir zaman tek başına ekonomik ya da ideolojik değildir. Güç gösterisi istiyor. Büyük Britanya emperyalizminin, ekonomisinden daha çok, donanmasıyla özdeşleşmesi bu anlamdadır.

Türkiye, yeni bir profesyonel ordu ile güç gösterisinde bulunmak durumunda. Yayılmacı bir Türkiye'nin bir çırpıda "beş yüz düşman gerillasını dağıttığı, yok ettiği" imajı kesin gereklidir. Hürriyet, olmayanı da uydurmakla görevlidir.

Tekrarlıyorum: Basının MİT ve Genelkurmay'ın bir dairesi olduğunu beş yıldır söylüyoruz. Şimdi yetersizdir. Şimdi söylenecek olan basının bir devlet organı olduğudur. Devlet görevini yapıyorlar.

Berxwedan: ***DYP-SHP koalisyon hükümeti, bugünkü gelişmelerde gerçek iktidar sahibi olduğunu iddia ediyor, ancak basından da gördüğümüz gibi, Kürdistan'da yönetim doğrudan Milli Güvenlik Kurulu, daha doğrusu Genelkurmay Başkanlığı'na bağlanmış durumda ve sivil otorite tanınmıyor. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz, yönetim kademelerinde, yani hükümet ile diğer kesimler arasında çatlak mı var?***

Dç.Yalçın Küçük: Mümkün değil. Bu hükümet Demirel'in jübile hükümetidir.

Biliniyor, jübileler, oyuncuların eski oyunlarının tekrarına dayanıyor. Bir de daha kibar oynanır. Jübilesi yapılan eski oyunlarını tekrarlamak ve ancak yumuşak olmak durumundadır.

Demirel'in temel oyunu Kürt sorununu Genelkurmaya ve iç sorunu polise bırakmaktır.

Demirel'in bu iktidar odaklarını değiştirmemesi bir yana, böyle bir niyeti olduğunu hiç sanmıyorum. Demirel, budur. Demirel'in buna bir itirazı olduğunu sanmıyorum.

HEP Kongresi'nde Musa Anter'in söylediği, "kırk yıllık yani olur mu kani" sözü Demirel için kesinlikle doğrudur.

Demirel'in, Şükrü Balcı'nın yetiştirdiği Ünal Erkan-Mehmet Ağar ekibini daha da güçlendirmesini beklemek gerekiyor. Bunları Kürt sorunu ile görevlendirmesi bile mümkündür.

Unutulmasın, Vedat AYDIN, bu ekip iş başına getirilince katledildi.

Unutulmasın, sanıyorum CIA'dan alınan istihbarat ile İstanbul'da onbir Dev-Solcu yine bu ekip iş başına gelince katledildi.

Bu ekip Washington yanlıdır. Gelir gelmez de Washington'a gittiler.

Demirel, bir ödün adamıdır. Muhalefette kaldığı, köşede bırakıldığı zaman Amerika aleyhine dedikodular yapmıştır. Şimdi bunları telafi edecektir. Bu Amerika'dayken ekibi Kürdistan'da görevlendirmesi mümkündür.

Çatlak beklemiyorum.

Berxwedan: ***Kürdistan'da çok tarihi gelşimeler yaşanır ve Kürdistan halkı topyekün ordulaşma, ayaklanma ve kendi ulusal meclisini kurmaya doğru giderken, Türkiye devrimci-demokratik hareketinin içinde bulunduğu durum nedir?***

Dç.Yalçın Küçük: Yeni Ülke'de yaptığımız açık oturum bir ayna değeri taşıyor. Türkiye devrimcileri umutlu ve iyimserdirler. Ancak hem Eylülist darbe ve hem de sosyalizmin yıkılışı, bir paradoks olarak bu yıkılış en çok hep Sovyetler'i eleştirenleri olumsuz olarak etkiliyor, devrimciliğin ve sosyalist mücadelenin daraldığı bir ortama yol açmış görünüyor; adımlar atılıyor, ancak adımlar birbirini etkileyerek çoğalacak yerde kendisini tüketiyor.

Ülke'de açık oturumda en çok "eşitsiz gelişme yasası" kavramına baş vuruldu. Türkiyeli devrimciler, PKK'yı tek muhatap kabul etmeye başladılar. Kürt devrimciliğinin yükselişinden memnun görünüyorlar. Ancak kendilerini kanıtlama ihtiyacı beliriyor; bunu olumlu buluyorum. Yalnız bir kompleksin doğmasını istemiyorum.

Herkes çok umutlu görünüyor. Ben de çok umutlu durumdayım. Korkuyu tanımayan kuşak geliyor. Kürt devrimciliği, Türkiye rejiminin durdurulabilir ve hatta yenilebilir olduğunu göstermesi bakımından çok önemli bir etkiye sahiptir.

Ancak çok gelişmesi bazı kaygıların da nedeni oluyor; Türkiye devrimcilerinde ve devrimci demokratlarında Kürt devrimci ve devrimci demokratlarıyla birlikte çalışmada "kaybolma" ya da kimliğini yitirme endişesi beliriyor. PKK söylemindeki aksine vurgu ve açılımlar, yeterli ölçüde çabuklukla etkili olamıyor.

Öyle sanıyorum burada HEP yönetimine büyük sorumluluklar düşüyor.

Israrla ve pratik olarak, birlikte çalışmanın gereğini vurgulamak ve göstermek durumdadırlar.

Güven bir pratik işidir.

HEP'in hızla bütün halkların temel sorunlarının ısrarlı savunucusu olduğunu, sözden ve yazıdan daha çok, işle, pratikle göstermesi gerekiyor.

Bunlar yapıldığı takdirde, yeni işçi ve gençlik kuşakları harekete getirildiğinde, yeni aydınlar yaratıldığında, bu iş çözülür. Bu konuda çok büyük bir birikim var. Zaman boş geçmemiştir.

Çok uzun olmayan bir zamanda ikinci ve büyük bir cephenin açılacağı umudu içindeyim.

Berxwedan: ***Yeni Ülke Gazetesinin Genel Yayın Danışmanı olarak, gazetenizin sürekli toplatılmasını ve hakkında rekor düzeyde davalar açılmasını nasıl yorumluyorsunuz?***

Dç.Yalçın Küçük: Bir ara azalmıştı. Günlük projesi nedeniyle artmaya başladı.

Türkiye devletinin bir **Yeni Ülke**'ye tahammül etmesini beklemiyorum.

Devlet Kürt kokan her alanda PKK rengi olup olmadığını araştırıyor. Bu alanın dışına özgürlük tanıyor.

İnat edilirse, yürekli davranılırsa, akıllı hareket edilirse toplatma ve davalarla olumsuzlukları azaltılabiliyor.

Ben Türkiye ve Kürdistan'ın önemli ölçüde yürek ve akıl biriktirdiğine inanıyorum.

Berxwedan: ***Berxwedan Gazetesi'nden beklentileriniz nelerdir?***

Dç.Yalçın Küçük: Her yayın kendi okuyucu alanını ve kadrosunu bulmak durumundadır.

Berxwedan'ın son sayılarını göremiyorum, siyasi polis hepsini vermiyor. Ancak yine de söyleyeceklerim olabilir; kendisine yeni bir alan açmak durumundadır.

Şimdi günlük planları yapan **Yeni Ülke** için de bir zorluktan söz etmeliyim: Devlet basını, kötülemek için de olsa, hep Kürt devrimciliği haberleri veriyor. Kötülemek ayrıdır; ancak okuyucu zaman zaman bu kötülemeleri kendi diline çevirme teknikleri geliştirebiliyor. Bu haberleri kendi prizmasından geçirerek okuduğunda önemli ölçüde doğruyu bulabiliyor. Dolayısıyla, devlet basınının Kürt haberleri vermesi ve bunu en önemli haber sayması, devrimci basını, okuyucu açısından zorlayacaktır. Unutmamak gerekir; devrimci iki Çin duvarının içinde değildir. Hem Kürt gerçekliğini öğrenmek ve hem de diğer gelişmelerden haberdar olmak istiyor.

Dolayısıyla çok özel yayınlar dışında bu tür yayınların zorluklarla karşılaşacağını düşünüyorum. Eğer alan ve okuyucu iyi seçilirse bu güçlükler aşılabilir. Okuyucu, aradıklarının çoğunu burada buluyorsa, **Berxwedan**'da bunların dışında haber ve yazı görmek durumundadır.

Ne olabilir? Kuşkusuz son sayılarınızı okuyamadığım için net bir cevap vermem mümkün olmuyor. Ayrıca bunu en iyi sizler takdir edecek durumdasınız.

Yalnız benim ihtiyaç duyduğum bir alan var. Bölge halklarına yayılmak. Mademki bölge büyümüştür, mademki Türkiye devleti kendi etki alanını genişletmek istiyor, mademki bölge ve Ortadoğu devrimi projelerimiz var, bunun gereklerini yapma zorunluluğu da var demektir.

Berxwedan kendi alanını terk etmeden, bölge halklarının ekini ve devrimci birikimi ile geleceğini ele alabilir. Ermeni, Kafkasyalı, Arap, Türk ve Kürtler arasında kardeşlik ve devrimci dayanışma için bir boşluk görüyorum.

Biz burada bu amaçla bir dernek kuruluşu yaptık, **Berxwedan** üstelik bu bölgelere, Ermenistan'a, Gürcistan'a, Azerbaycan'a, Arap topraklarına götürülebilir. Unutmamak gerek, buralarda, Türkçe okuyanların yaygınlığı dışında Kürtçe okuyanlar ve Kürtler de var.

Zamanla bütün halkların yazılarıyla sayfalar bile düşünülebilir.

Bu alanı çok önemli buluyorum. Önümüzdeki zamanda buna çok zaman ayırmak istiyorum.

Her türlü yardımlaşma, dayanışma ve katkıya hazır olduğumu bildiğinizi biliyorum. Sevgiler.

DÜNYA BASININDA KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ

DÜNYA HARİTASINDA YENİ BİR ÜLKE
Kürt devleti, batı ne düşünürse düşünsün ileriye çıkacak

Rogalands Avis
20.1.1992

Kristajan Gudlaugsson

...Kürdistan sorunu karşı taraflar açısından oldukça karışık ve hassas bir durum arzetmektedir. Daha çok Kürtler açısından bu böyledir. Birleşik ve güçlü bir Kürdistan yeni sınırlar ve yeni güç dengelerinin bu alanda (Ortadoğu) oluşmasına yol açar. Zaten şimdiden siyasi olarak bu gelişmektedir.

Her şeyden önce yeni devletin kurulması, eski Osmanlı imparatorluğu'ndan kalanları tam bir çözüme götürecek, bununla beraber Türkiye'nin askeri ve doğal kaynaklarında güçlü azalmalar meydana gelecektir. Irak ve Türkiye'nin petrol kaynakları, Kürtlerin kurmak istediği devletin sınırları içerisindedir. Bu dağlık bölge aynı zamanda su kaynakları olarak anahtar bir konumdadır. Irmaklar enerji üretmekte ve Irak çöllerine can vermektedir. Sadece bu neden bile Saddam açısından düşünülmesi güç bir durumdur.

Fakat Kürtler geleceklerine ilişkin kararları Özal ve Saddam'a bırakmak istemiyorlar. Onlar kendilerine ülke olarak gördükleri bölgeyi kurtarmak için ellerine silahlarını aldılar. Hedefleri Türk ve Irak güçlerini bölgeden uzaklaştırıp demokratik Kürdistan'ı kurmaktır.

Kürdistan İşçi Partisi (PKK) 10 seneden bu yana Irak ve Türkiye'nin sınır bölgelerinde gerilla savaşı vermektedir. Geçen sene Türkiye sınırındaki ölüm kamplarına gelen trajik kaderli Kürt göçmenlerinin önerileri, Kürt halkının birlik olup silahlı ayaklanmaya kalkmalarıydı. 1000 yıllık bağımsızlık mücadelelerinde Kürtler ilk defa ortak bir önderlik altında birleşmeyi farkettiler.

...Türkler silahlı güçlerini büyük yerleşim birimlerine çekmeyi seçtiler ve kırsal alanın kontrolünü gerillaya bıraktılar. Irak bölümündeyse gerillalar gittikçe daha geniş alanlar kazanmaktadır. Kürdistan İşçi Partisi bu sene içerisinde büyük bir ihtimalle, bir halk meclisi toplayıp demokratik bir hükümet oluşturacak.

Türkiye ve NATO ülkeleri isyancıları terörist olarak görmektedir. Onun için Almanya Türkiye'ye milyarlarca Alman Markı karşılığı askeri araçlar verdi. Onun için Amerika Kürt halkını bağımsızlık mücadelesinde yalnız bıraktı.

Fakat Kürt halkı, bağımsızlığın, gerilla mevzilerinin güçlenmesiyle kazanılacağını inkar etmiyor. Bu Kürt devleti, Batı ne düşünürse düşünsün ilerleyecektir.

Önümüzdeki iki sene içerisinde tam değişmiş yeni bir dünya haritası göreceğiz. Değişmeler devam etmekte ve bu yeni ülkelerden biri daha 2000 yılında dünya haritasında yerini alacak; bütün görüşlere göre bu, Kürdistan olacaktır.

Türk devleti gerilla kamplarını bombalıyor

The Independent/İngiltere
25.1.1992

Gerilla kamplarının ilk saldırıya uğramasından sonraki şiddetli çarpışmalar son iki hafta içinde daha da arttı. Çarpışmalar Irak sınırına yakın olan yolları bile kapattı ve karlarla kaplı Cûdi dağındaki saklanma yerleri ve mağaralar TC uçakları tarafından hedeflenmekte.

Türk devleti askeri yetkilileri kayıplar hakkında bilgi vermezken; bölge halkı ve gerillalar TC gazetelerinin gerillalardan 500 kayıp olduğu iddialarını reddetmekteler...

Brüksel'deki Kürt sözcüsü, *"TC halkı korkutmak ve ordunun moralini yükseltmek için bombalamakta. Biz bu mevsimde savaşmayız, eğitim yaparız"* dedi.

Toplam nüfusun 5/1'ini teşkil eden 12 milyonluk Kürdün yarısının yaşadığı TC'nin güneydoğusunda esrarengiz ölüm olayları devam etmekte.

Türk devletinin koalisyon hükümetinde ileri gelen yardımcılardan Mahmut Alınak, gazetecilere geçen Haziran ayından beri meydana gelen 40 ölüm olayının izah edilemediğini söyledi. Bunların çoğu Kürt milliyetçileridir ve öldürülmeden önce işkence gördükleri saptanmıştır.

SHP'den milletvekili olan ve Kürt asıllı Bay Alınak, bu olayların arkasında Türk devletini bir sivil savaşa sürüklemeye çalışan karanlık güçlerin ve kontr-gerillanın olduğunu ileri sürdü.

SERÎHILDAN

Verva na usar ra
Mîlete ma wuşto ra
Serîhildana kirmanca
Bîzano na dîna
Roza qesaşi ama
Perskeme endî ma
No wenge xelaşa
Uştmera endî ma

Wenge partiya ha hesno
Poşt dana peşmergune ho
Ju feka çikeno
Ez ne merdu wesu
Peşmerge rekneno kouna
Mîlet qîkeno veura
Nikak î sukura
Bimetop uştmera

Ali Şêr

Welat ava dibe

Newroza not û didoyan
Pîroz be li mirovatiya cîhan
Ava dibe parlamentoya Kurdan
Dimeşe gel ber bi azadiya Kurdistan

Her bijî Serok APO
Te em kirin mirov ro bi ro

Êdî em in xwediyê xaka xwe
Serbilind û azad in bi têkoşîna xwe
Em in muxtar û walî û qeymeqam bo Kurdistana xwe
Lêxin gelê'm hilweşînin avayî û qonaxên dijminê me

Her bijî Serok APO
Te em kirin xwedî avahî îro

Rabin bi kêf û dîlan bikin şer û fîgan
Ava'kin meclîsa Kurdan, ji gunda heta bajaran
Bistînin her tiştî ji dijmin, bikin malê Kurdan
Avakin jiyaneke netewî bo gelê Kurdistan

Her bijî Serok APO
Pîroz be Newroz bi avakirina parlamento

28.1.1992 / Ş. W.

CENG Û BERXWEDANA LI CIZÎRA BOTAN

Destpêk di rûpela dawiyê de

Ji birîndaran keçika 11 salî **Newroz Şahman**, xortê 21 salî **Mehmet Nûri Kirok** û 8 welatparêzên din rakirin nexweşxaneyan. Birîndarên din di malan de xwe derman kirin. Leşkerên dagirkerên Tirk zirar û ziyanê pirr mezin gihandin xaniyên welatparêzan ji, ji ber ku hemû xaniyan dikirin hedefên xwe û êriş dibirin ser.

Milîsan panzerekê rûxandin: Ji dijminî 6 kes hatin kuştin

Piştî rojekê, di roja 11'ê Sibatê de, milîsên gel bersiva êrişa dagirkeran dan. Komeke gerîllayên bajêr êriş bire ser panzerên dijminî. Reşandin ser wan. Bi rokêtekê panzerekê bi tevayî rûxandin. Di panzera hatî rûxandin de 6 endamên komên taybetî hatin kuştin. Ji hêzên dijminî, hinekan ji birîndar kirin. Lewma guman heye, ku hejimara birîndarên ji dijminî gelekî bilind be û heya kuştî ji bêhtir bin.

Gerîlla ji Cûdî daketin bajêr

LÊDANÊN MEZIN LI DIJMINÎ KETIN

Di şeva 13'ê Sibatê de gerîllayên ARGK avêtin ser Cizîra Botan û berê xwe dan hemû saziyên dagirkeran. Bi carekê Cizîra Botan bû meydana cengeka mezin. Roket li dûv hev peqiyan. Gelê me ji dest avêt çekan û li kêleka gerîlla şerê dijminî kir. Bersiva 10'ê Sibatê dihat dayin.

Di domana cengê de 4 roket li lojmanên polîsan ketin û tev hatin hilweşandin. Roketek li saziyeke dijminî ket û awahî hilweşiya. Roketek ji li panzerekê dijminî ket, panzer bi hewayê ve firî û 3 polîsên têde di cih de mirin.

Herweha dikana hevxebatkarekekî jî hate bombekirin. Ji ber ku hevxebatkarê bi navê Sait Sakin dev ji karê xwe yê gemar û qirêj bernedida, gerîlla bombe danîn dikana wî jî.

Li çiyayên Kurdistanê yên ku firokên dewleta Tirk bombekiribû

AŞITAN QIRKIRINEKÊ PÊKANÎN

Destpêk di rûpela dawiyê de

Ji aliyê din, gava dagirker çûn hewarê, gundiyên Kurdistanê ji bin berfê dernexistin. Bi zorê eskerên xwe bi gundiyan ji binê berfê dan derêxistin. Xwarina û battaniyên belav dikirin ji, tenê dîdan çeteyan û leşkeran. Bangeşiya xwe dikirin, ku alîkariya gundiyên Kurdistanê ji dikin. Dewleta Tirk tu caran nikare gelê Kurd bixapîne. Gelê Kurdistanê wê berdisa vê sextekariyê û afetê ji bide dagirkerên Tirk.

GERÎLLA DIJMINÎ TENGEZAR KIR

Destpêk di rûpela dawiyê de

Lûleyên çekên gerîlla Rihayê hejandin

GERÎLLA AVÊT SER NAVENDA BAJÊR

Riha *(Berxwedan):* Di roja 12'ê Sibatê de gerîllayên ARGK di nava bajarê Rihayê de êriş birin ser 2 qereqolên dijminî. Bi çekên otomatîkî reşandin ser herdu qereqolan. Di encama bombeyên hatin avêtin de, ji dijminî gelek hatin kuştin û birîndar kirin.

Her di wê demê de gerîlla 2 banka ji dan ber bombeyan. Zirarên mezin gihan dijminî. Her çendî dijminî pejirand ku 1 hatiye kuştin û 4 kes ji birîndar bûne, tê gotin, ku di van livbaziyan de hejimara kuştî û birîndarên dijminî gelek bilindtir e.

Mala ordiyê hate bombekirin

Stanbol *(Berxwedan):* Gerîllayên ARGK di roja 9'ê Sibatê de 6 bombe avêtin mala ordiyê ya li Stanbolê taxa Fenerbahçe. Di encama peqîna bombeyan de ji subayên dijminî gelek hatin kuştin an jî birîndar kirin. Dagirkerên Tirk pejirandin, ku 8 serleşker birîndar ketine. Lê eşkere ye, ku hejimara birîndaran bilindtir e, heya çendekî kuştî jî hene.

Koteka gerîlla ya şoreşgerî

Êlih (Berxwedan): Di roja 1'ê Sibatê de gerîllayên ARGK li bajarê Êlihê ajanekî bi navê İdris Çelik bi mirinê cezakirin. Ev kes ji gundê Timokê navçeya Hezo hatibû Êlihê û ji sala 1984'an vir ve sixûrî dikir. Li êrdima Xerzanê; li navçeyên Hezo, Qabilcewz (Sasûn) û Misricê zirarên mezin gihandibû welatparêzan.

Gelek ciwan tevlî ARGK dibin

Wan *(Berxwedan):* Weke nûçeyên gihane rojnameya me, bi destpêka meha Sibatê, 60 ji Wanê, 16 ji Elbakê, tev bi hev re 76 ciwan, ji dora Wanê xwe gihandine ARGK û derketine çiyê. Piştî ku 76 ciwan xwe gihandin ARGK, artêşa dijmin li Wanê dest bi operasyonan kir 16 maliyên ciwanan girtin.

Gerîllayên ARGK sîxûrekî bi mirinê cezakirin

Adana *(Berxwedan):* Di hefteya yekemîn a meha Sibatê de gerîllayên ARGK li bajarê Adana sixurekî navdêr bi mirinê cezakirin. Ev sîxûrê ji gundekî Midyadê, gava li gund mûxtarî dikir, giliya welatparêzan dikir û dibû sedema girtina wan. Paşê ji Kurdistanê reviyabû Adanayê û bawer dikir weha wê xwe xilas bike. Di dawiyê de gerîlla wî girtin û bi mirinê cezakirin.

Gelê Kurdistanê ber bi meclîsa netewî ve diçe

Destpêk di rûpela dawiyê de

Serokê Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê Abdullah OCALAN bi van gotinên xwe dibêje, ku êdî gelê me fêkiyên têkoşîna xwe ber hev dike û xwe gihandiye merheleya bêriyên xwe pêkbîne. Tiştê divê were kirin ew we, ku em fermanên Serok baş bi cih binin. Ji bo vê jî, divê em guhên xwe bidin gotinên Serok û baş fêm bikin ka çi dibêje.

Binavkirina endamên ji bo Meclîsa Netewî ya Kurdistanî, ku wê bibin berpirsiyarên gelê me, tiştekî weha pêwîst e, ku dîkkat û nazikiyeke mezin dixwaze. Endamên werin hilbijartin, divê ew rêberên ji hîmbêza gel derketî bin, ku bêhtirîn welatparêz in, fîdekar in, bê tirs in. Ji bo wan, divê çi sûdeke (menfaat) malbatî, êl û eşîrî nebe. Bicihanîna hilbijartinan li ser bingeheke rast, gelekî pêwîst e. Ev kar wê çendê bi dizî divê were kirin, ku dijmin hîç pê agahdar nebe, nezanibe kîne yên hatine hilbijartin. Gava gelê me bi viyana xwe ya zikmakî hilbijartineke pêkbîne û rêberên xwe bi nav bike û li ser vê bingehê ber bi meclîsa netewî ve biçe, bê guman wê dijmin ji serî bide her babet komplo û provokasyonan, ji bo pêşî li van gavan bigire. Hemû şaxên îstixabarata dijminî wê xwe bilivînin û wê serî bidin her cûre tevlihevkirinê, tarî û şêlokirinê.

Ne xwe, gava em rêberan hilbijêrin, divê ev ji bo gelê me gelekî eşkere be, lê ji bo dijmin û hevxebatkarên wî gelekî bi dizî be. Lewma pêdiviya me bi lêkolîn, gotûbêj û biryarên xurt heye. Di biryarên xwe de, divê em xwe li ser gel mecbûr nekin, divê em pêşniyar û sûdên pirraniya gel ji xwe re bingeh bizanibin.

Em vê pirsê bi nimûneyekê (misalekê) bikolin:

Em bibêjin, li gundekî emê endamê meclîsê bi nav bikin. Welatparêz xwe dicivînin. Navên endaman eşkere dikin. Her kesek dikare navan pêşniyar bike yan jî navê xwe hilde. Gava çi navek neyê nimandin (hildan), welatparêzê baştirîn ê li gund tê pêşniyar kirin. Ji bo ku ew welatparêz pêşniyarê bipejirîne (qebûl bike), divê were îkna kirin û alîkarî pêşkêşî wî were kirin. Lê heke navên hatine hildan ji yek navî bêhtir bin, hingê gel di nava xwe de li ser van navan dide û dîstîne, rewş tê nirxandin. Ji endaman kî bêhtir girêdayê Partiyê be, gelê Kurd be û şoreşê be tê tespît kirin. Kî bêhtir gund diparêze, kî bêhtir gundiyan dide ser riya şoreşê, kî bêhtir xizmeta gelê xwe dike, kî bêhtir fîdekar be, kî bêhtir xwediyê kedê û xebatê be ew tê eşkere kirin. Kî bêhtir li beramberê dijminî berxwedanê pêş ve dibe û çi sirrekê nade dijminî, kî bêhtir bê tirs û bi biryar be ew tê bi nav kirin. Bêyî ku mirov li malbata wî yan eşîra wî binêre, ew kes dibe endamê ji bo hilbijartinê, endamê were pêşkêşkirinê. Ji bo di hilbijartinan de biserkeve alîkariya wî tê kirin, pişta wî tê xurtkirin.

Lê gava ev kar dibe, divê mirov wê jî ji bîr neke, ku girêdan bi gerîlla re hebe. Divê bi berdewamî agahiyên li ser pêşveçûnên li gund, li ser endamên hatibin pêşkêşkirin, li ser gotûbêjên tên kirin, li ser rewş û taybetiyên endaman bigihin gerîlla û tev ji agahiyên rast û nuh bin. Girêdana bi gerîlla re divê her demê bingeh be. Gerîllayên ARGK, ku têkoşîna me gihandine vê merheleyê û vê çendê dijminî pelixandine, di vê meşa bi rûmet de ji, wê gelê me ji êrişên dijminî biparêzin û wê her cûre karên parastinê biserkevtinî pêkbînin. Li beramberê komplo û provokasyonên dijminî, wê gelê me baldar û hişyar bikin, wê gelê me ronahî û zana bikin, wê yekbûn û yekîtiyê pêşvebibin. Gerîlla, wê gelê me li ser riya rizgariya netewî bikişînin nava artêşbûna siyasî û leşkerî û weha wê xwe amade bikin, ku lêdana dawiyê li dijminî bixin. Lewma em dibêjin, ku gerîlla çavên gelê me ne û divê girêdan û têkiliyên wan ên baştirîn bi gel re hebin. Gerîlla ew saziya cengê ya yekem û piroz e, ku ji aliyê gelê me weke şaxê biryarê hatibe nasîn û pejirandin, ku gelê me serî didiyê, çi bike jê dipirse.

Heke em bi vî rengî xwe bilivînin û bimeşin, ji bo em biserkevin, çi kelem û histiriyek namîne. Eşkere ye, ku derfetên meşîna ji meclîsên navçeyî ber bi meclîsa netewî ve hene. Tiştê were kirin tenê ev ve, ku bi hemû his û daxwazên netewî, bi hêrs û kîna ji bo dijminî, bi bêriya ji bo azadiyê em rabin ser xwe û serî hildin. Ji bo em bikaribin bimeşin û biserkevin, divê em têkoşînê û karê rêkxistinkirinê xurttir bikin. Bê guman, gelê me yê ku bi pêşengiya PKK dimeşe û cengê dike, wê biserkeve.

Şêweyekî din ji şerê qirêj

CENGA PSÎKOLOJÎKÎ

Destpêk di rûpela dawiyê de

Şêweyên cenga psîkolojîkî jî gelek in. Ji bo xirakirina morala cepheya beramberî, ji bo pêkanîna ketine ji aliye moralî ve, her babet (şewe, reng) rê û azîne di cenga psîkolojîkî de tên bikaranin. Nûçe û agahiyên vir û derewîn ên di weşanan de jî perçeyeke vê yên pêwîst in. Ji xwe, em ji lêdanên fizîkî bigirin heya belavkirina nûçeyên derewîn, gelek tişt dibin perçeyên şerê psîkolojîkî. Nimûne; nûçeya bi rengê "500 endamên PKK li çiyayê Cûdî hatin kuştin", ku di weşan û rojnameyan de hate belav kirin, perçeyeke ji cenga taybetî ya qirêj, ku dewleta Tirk birêvedibe. Dijmin bi vê taktîkê dixwaze rastiya xwe veşartî bihêle. Xwe welê dide şanîkirin, weke ku li beramberê têkoşîna biserketibe. Bi vî awahî dixwaze baweriya gelê me ya ji pêşengî re jar bixîne. Dixwaze şoreşgeran û gel, bi bangeşiyên (propagandayên) xwe bine bin posîdeyên xwe. Ji ber vê serî dide derew û demagojiyan. Bi riya derew û demagojiyan senaryoyan avadike, da bikaribe bibêje, ku dewlet xurt e, şoreşa Kurdistanê jar e. Bi pêşvebirina xebata di riya aloziya (krîz) baweriyê de, hedef ew we, ku ji aliyê psîkolojîkî ve serdestiyek were avakirin. Armanca nûçeyên di weşanên dijminî de jî, ev rastî bi xwe ye.

Bi destpêkirina zivistanê, li gund û bajarên Kurdistanê operasyonên leşkerî hatin destpêkirin. Çi serketinek nekete destê dijminî, lê dijmin weke ku biserketibe, nûçeyên derewîn da belavkirin. Ji aliyê din xebitî, ku lêdanên ji gerîlla digire, veşartî bihêle. Ji bo vê jî, li kêleka bombebarandina li ser çiyayên Kurdistanê, şaxên weşanî jî bi karê belavkirina virên mezin hatin livandin. Bi vî awahî şerekî psîkolojîkî hate gerandin. Eşkere ye, ku dijminî weha xwest, ji xwe re moralê peyda bike. Lê hema her kesek dizane, ku rastî bervajiyên vê rewşê ne. Ji ber ku lêdanên mezin bi destê gerîlla li artêşa dijminî ketine. Li beramberê kuştinan, gelê me bersiveke ronak û sert bilindkir. Her çendî yê binketî dijmin e jî, rojnameyên di fermana îstixbaratê de, dan bihîstandin, ku gerîlla lêdan girtine. Bi vê cenga psîkolojîkî ku bi riya weşanan tê meşandin, dijmin dixwaze bi psîkolojiya gel bileyîze. Kin were gotin, ji bo şikandina morala gelê me, her tiştekê dikin. Lezandina kuştinan jî bi vê armancê ye.

Dewleta Tirk ji aliyekê gotinên li ser mafên mirovan di devan de mîna benîştê dicû, ji aliyê din welatparêz tên revandin, ên tên girtin hunda dibin, ên ji hingavtinan tên derbas kirin tên kuştin, di kolanan de mirov tên kuştin û gelek provokasyonên din tên meşandin. Bi van dixwaze çavê gelê me bişikîne û gelî bitirsîne.

Lê belê gelê me vê rojê rast û rast di cengê de ye. Lewma ev kirin û daxwazên dagirkerên Tirk çi posîdeyekê li gelê me nakin, gelê me yê ku pêşveçûnên mezin kiriye para xwe. Dîsa jî divê em gelekî baş bizanibin, bi tiştên tên kirin çi dibe hedef û çi tê xwestin. Ev divê geleki baş were zanîn. Rastî ev ve, ku weşan û rojnameyên burjuwazî, bi tevayî di bin xizmeta şerê taybetî de ne, sîstema dagirkeriyê bi lerzînên roj bi roj ji hev dibe û dihilweşe. Dewleta Tirk dixwaze wan mewziyên hunda kiriye û dike, bi azîneyên bangeşiya psîkolojîkî inkar bike. Lê belê rastî tev baş derketine ser rûyê avê.

Ne xwe, divê gelê me, li beramberê kuştinên kontr-gerîlla ku her rojekê bêhtir tên zêdekirin, xwe çêtir rêkxistî bike û tedbîrên xwe bistîne. Tevlî yekeniyên parastina sivîl, divê rêkxistinî ji her alî ve were xurtkirin û pêşvebirin. Divê di demeke kin de endamên kontr-gerîlla yên mirovkuj werin eşkere kirin û pêşiya wan were girtin. Siyaseta dijminî çi be bila be, divê em xwediyê wê dewlemendiyê û berhemdêriyê bin, da ev şerê qirêj bizivire çekeke ku dijmin bi wê li xwe dide.

Derfet nîne, ku dewleta Tirk bikaribe xwe ji bager û bahoza gerîlla rizgar bike. Tehdîtên dijminî bi nola, "Di biharê de em kevir li ser kevirî nahêlin" birêvedikevin. Lê artêşa me ya gerîlla jî wê bi koteka şoreşgerî bersiva dijminî bide. Wê bike, ku ev kavilê rûreşiya mirovahiyê bibe perçeyekê sêrgoya dîrokê. Gelê me û artêşa me, xwediyên potansiyeleke berxwedanê ya dewlemend in; xwediyên kelepor û tecrûbeyên cenga heşt salan in. Di vî şerî de, ku cihan bi baldarî dişopîne, rewşa herdu aliyên cengê xweya ne. Eşkere ye, ku wê dewleta Tirk binkevtî bibe.

Vê rojê êdî hinek rastî hene, ku bûne navên gelê Kurdistanê. Her çendî vegirtin, qirkirin, kuştin, koçberî û mişextiyî, lêdan û hingavtin hene jî, gelê me li pêşiya wan serî danayne. Wêrin, serihildan û berxwedan bûne nav û taybetiyên gelê Kurdistanê. Gelê Kurdistanê êdî di rojên xwe yên reş û tarî, yên bi êş û kovan de jî, şîn û reşiyê girênade. Şîn û girîn nema ye, kêf û dawet, şahî û dîlan bûne hunera can û dil e. Her çendî her rojeke mirovê Kurd bi êş û tivanceke, ta û dilêşeke nuh tijî ye jî, dildarî (koletî) û bindestiyê weke çarenivisekê (qederekê) napejirîne. Di berxwedanê de jiyaneke nuh dike serpêhatine û vê serpêhatinê didomîne. Serpilka (merheleya) ku gelê me vê rojê xwe gihandiyê, serpilkeke weha ye, ku serxwebûna niştimanî garantî dike û xwe bi mirovahiya gerdûnê (dînê) dide pejirandin. Lê ev jî rastiyek e, ku hîna gelek xebat heye, divê di vê riyê de were kirin. Sebir û hedar heye, lê di xebatê de lez û bezî mecbûriye. De em bikevin ser riya vê xebata, wê me bigihîne serxwebûn û azadiyê.

Hêrsa gelê me weke aşit e

Di dîroka xwe de dewleta Tirk, wê taybetiya xwe ya delivkar (firsendkar), careke din datîne pêşiya çavan. Bêyî ku bibêje yaye zivistan e, li erde berf heye, dibêje firsend ev firsend e û çiyayên Kurdistanê dide ber barana bombeyan. Lê hisaba li mal, li ya li sûkê nayê. Lewma ji serê xwe dike nava belayê, serêşiya wê mezintir dibe. Gava dibêje ezê gel bitirsînim, bibizdînim, nifrîn û hêrsên mezintir li pêşiya xwe dibîne. Gava dibêje ezê gerîllayan qir bikim, bi sedan eskerên wê di binê berfê de, di binê gilokên aşitî (berfa ji çiyan digindire, horês) de dimînin. Her çendî xwe mîna dewleta xurttirîn li Rojhilata Navîn dibîne jî, nikare serbazên xwe yên mirine, ji binê berfê derêxîne. Ne ji gundiyên Kurdistanê be, tev wê di binê berfê de biminin, heya roja ev berf bihele. Dewleta Tirk, ku ji bo bombekirina gerîllayan bi dehan firokan difirîne û bi milyonan lire xerçdike, ji bo xilaskirina yên di binê berfê de mane, tiştekê nake. Ji bo tiştên dike jî, da ji berika xwe çi masrefekê neke, dest diavêje berîka gelî. Ev jî qirdikî û kirhiya dewleta Tirk, careke din baş dide holê.

Taybetiyên dewleta Tirk eşkere ne. Gava li pêşberê hêzekî şoreşger nebe, pêşiya xwestekên wê yên gemar nekaribin werin girtin, taybetiya xwe ya delivkar û mirovkuj dixe pratîkê. Lewma divê hêzekî şoreşger, her demê li pêşiya vê dewletê hebe. Vê rojê ev hêz li Kurdistanê PKK ye, gerîllayên ARGK ne, gelê Kurd ê serî hildide û li berxwe dide ye.

Dewleta Tirk jî vê rastiyê gelekî baş dizane. Ji aliyê din, dixwaze milletekî Kurd ê weha hebe, ku bi tevayî seriyê xwe tevandibê, destê xwe bi hirmet li pêşiyê girêdabe, da bikaribe hespê xwe baş li ser axa Kurdistanê bibezîne. Lewma jî pariya di devê gel de ji dev derdixîne û bi milyonan lîre diherikîne cengê. Firokên cengê û helîkopteran bi rojan difirîne û Kurdistanê dide ber bombeyan. Gava vê dike, jî aliyê din jî, bi gotinên weke, "Di biharê de em yek jî wan sax nahêlin"

Dûmahîk di rûpela 19'an de

War ew war e, lê ne ew bihar e

Darên delîl û nîşana bihara Kurdistanê dibişkivin. Kehniyên avê didizin û derdibin. Berfa li serê çiyan hêdî dêdî dihele. Çem û rûbar tijî avên sar dibin û diherikin. Merg şîn dibin. Gul û çîçek vedibin û bêhna xweş didin. Mî (mihî) dizin û dengê colên berxan di zevî û mergan de bilind dibin. Çiyayên Kurdistanê dixemilin, bi alên kesk, sor û zerên di destên pêşmergeyan de.

Ji sala 1984'an heya roja îro, rewşa Kurdistanê gelekî hatiye guhartin. Ji ber ku di 15'ê Tebaxê sala 1984'an de li bakurê Kurdistanê şerê germ yê çekdarî destpêkiriye û roj bi roj gerîllayên ARGK bi pêş ve çûne û bi serketine. Tirsa ji polis û cendirmeyên Tirkan û ji diktatoriya generalên xwinxwar hatiye şikênandin.

Ew qabûs û tirsa li ser gelê me êdî tê avêtin. Cesaret û xebata PKK û gerîllayên ARGK gelê me bi hêz dikin û yekîtiya wan zexm dikin. Tu quwet û provokasyon nikarin li hemberê vê yekîtiyê bisekinin û berê wê bizivirînin. Germiya vê bihara li Kurdistanê digihîje heya Ewrûpayê jî. Welatparêzên Kurd bi lez xwe di bin alaya Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê de komdikin.

Yên din ku yekîtiyê çênakin, weke ku derziyê bixî wan, ew derzî di nava roviyên zikê wan de bimîne asê, cihê xwe çêbike, roj bi roj wan biçilmisîne, nexweşiya zerikê wan bigirê, di nava lihêf û doşeka xwe de mirar bibin, bi wan dibe. Vêca ev şiklê mirina mirar-buyî di nava lihêf û doşekê de, tiştekî jê gemartir û pîstir nîne. Xwedê me neke qismetê vê mirina rezîl û ruswa.

Mehên zivistanee li şûn dimînin, gul û gulîlk dibişkivin
Wêne: Berxwedan

Ji sala 1975'an heya sala 1980'î di bakurê Kurdistanê de gelekî hêz, grûp û partî hebûn. Xwedî serok, rojname û rojnamevanan bûn. Lê belê tevan ji dewleta Tirko bêhtir dijminiya PKK dikirin. Yekîtiya hêz û partiyên Kurdan û rojnameyên wan wezîfeya kontrgerîlla dikirin. Rewşa wan welê bû, weke ku bingeha xaniyekî ne zexm û saxlem be, wê zû qelş bikevinê û bilerize. Ji ber ku esasa hêz, partî û rojnameyên ne saxlem bi zû ji hev dikeve û weke nohkên li ser berê belav dibin ew jî belav dibin û navê wan namîne.

Dema mirov li tarîxa wan dinêre, di nava çend mehan de dikarîbûn bi hezaran mirov bigihînin hevûdu. Belê tu caran hêza wan mirovan çênedikirin. Ji ber ku bingeha wan tune bû, di demeke kin de tev belav bûn, weke çeleka zer.

Rojnameyên wan di dema 12'ê Îlonê de bi zimanê polîsî dinivîsin. Digotin, "Pênc Apocî di filan çiya de ne", "Du Apocî çûn mala filan kesî, filan gundî" û her wekî din... Gelek tiştên van rojnameyan bi vî awahî bûn. Di dûv re aqibeta wan bû çi, em tev dizanin. Vêca îro ew hêz û partiyên wê demê, li Kurdistanê ne mane û tev hunda bûne. Li Ewrûpayê ji ne mane, ji bilî eşîrtî, malbatî, xal û xwarzî û kirivatiya wan. "Serokên" li Ewrûpayê hema xwe disitirînin, xwe û nêzîkên xwe bi xwe ve girêdidin. Di "pizzaria"n de, bêqalî û çeqaliya wan meji didin sekinandin. Ev karê wan, li gora wan çare ye ji bo mirovatiyê!

Rojnameya "Kurdistan Press" û nivîskarê wê Orhan Kotan ji çend gotin li ser Selîm Çurukkaya û Sakîne Cansiz nivîsîne. Bi rastî ji dema min xwend, ew rojnameya "Aydinlik" hate bîra min. Ez ji Orhan dipirsim, gelo te rojnameya "Yeni Ulke" nexwendiye, yan jî ma ne adeta te ye tu tiştekî rast binivîsî? Min digot qey wê tu behsa serihildanên Kurdistanê bikî. Qedrê gel û serhidan bigirî, yan jî behsa kontrgerîllayên zilmê li Kurdan dikin, bikî. Vêca ez dibêjim heqê te!..

Roportaja ku "Yeni Ülke" bi Selîm Çurukkaya re kiriye divê tu bixwînî û şerm bikî. Divê tu nivîsekê ji "Yeni Ulke" re bişînî û izrê xwe bixwazî... ji ber derewên xwe yên mezin û gelek pûç.

Aqibeta "Aydinlik"ê îro hatiye serê rojnameya "Kurdistan Press" jî. Her salê ji bo ekonomiya wê şev amade dibin, lê bi van şevan ji xwe nikarin xilas bikin. Çunkî serkeftina rojnameya "Kurdistan Press" tenê bi Botan û Behdînan, bi gerîllayên ARGK û serihildanên Kurdistanê ve girêdayî ye.

Ezê çend gotinan li ser "komûnîstên" Ewrûpayê jî bibêjim. Taqdîr ya we ye. Carekê dido welatparêzên ji bakurê Kurdistanê bi mêhvandarî diçin bajarê Hesiçe mala dostekî xwe, yê bi navê Hacî Hasu. Hacî Hasu welatparêzekî Kurd e. Mêhvan diçin ber derî û destê xwe li derî didin. Xwediyê malê tê û derî ji wan re vedike. Dema herdu mehvanên xwe yên ezîz dibîne, gelekî bi hatina wan kêfxweş dibe û wan fermoyê hindurî dike. Piştî demekê xwarina wan tê û dest bi xwarinê dikin. Piştre, di ser çayê de sohbetê dikin. Apê Hacî li wan dinêre û weha dibêje:

"Mêhvanên delal, komûnîstên we ji Ewrûpayê vegeriyan e, ma hûn jî vê re çi dibêjin?"

Mêhvanek bersiva apê Hacî dide dibêje:

"Apê Hacî ew ne komûnîstên welatê me ne. Ew komûnîstên Tirkan in, Haydar û Nîhat..."

Mêhvan berdewam dike û dibêje apê Hacî:

"Carekê hespekî gundiyekî hebû. Gundî rêncberî dikir. Hesp, bû bîst salî. Kal û jar ketibû. Carekê hesp, bang li xwediyê xwe kir. Weha got, 'Xwediyê min, dema ez ciwan bûm, te gelek bar bi min bir û anî. Te gelek êzing bi min da kişandin. Di seyran û dawetan de te ez gelek bezandim. Vêca ez kal û jar ketime. Ez dixwazim tu min aza bikî.' Xwediyê hespî got, 'Baş e' û çû nava gund. Çend zilam anîn û hatin cem hespî. Dema çavên hespî bi wan zilaman ket, ji xwediyê xwe pirsî û got, 'Ev çi zilam in, ma tu wê çi bikî.' Xwediyê hespî jî ji hespê xwe re got, 'Tu doza azadiya xwe li min dikî. Ezê pêşî te bixesînim û paşê aza bikim.'

Çend zilaman hespî avêtin erdê, xesandin û paşê berdan çolê. Vêca Nîhat û Haydar jî xesandine û paşê ew berdane.

Memê Alan

Tîşkên serxwebûn û azadiyê ji bakurê welatî berev parçên dî yên welatî diçin

Ji taybetmendiyên gele Kurd ji kevin da heta digehite roja îro, tim yaxîbûn û berxwedan e, dijî sitem û zordarî û çavsoriya dijminên çavên xoziqkirin li berûbomên serzevî û bin zeviyên Kurdistanê û hêrişên wan ên hovane, ji bo tepeserkirin û qotkirina gelê Kurd ji karwanê şaristaniyet û hêlana wî li kenarê pêşketinê sergidan û hêr. Ew jî mina gurgekî har ber bibîte giyanê xelkê bêçare û bê parêzkar, sepandina nexş û pîlanên wan ên dijî rewş û sincê mirovatiyê û bê guhdane çi rêsa û yasayên hatine pejirandin li nav civata mirovahiyê da.

Yaxîbûn û berxwedan stera geş e li esmanê xebat û bizava gelê Kurd, ku bûye singireke bi hêz û neliviya ye, li hember nexş û pîlanên wan ê hatine terxankirin ji bo ji holê rakirin û tewandina gelê Kurd, tev pê kul û bizav û hovetiya wan bi ber avê da çûye li ser kevirê berxwedanê û kîna piroza gelê me ji bo xweparastinê, çunkî hîma berxwedanê li dilê lawêt bi şerefêt Kurdistanê hera xort bûye û bûye kelemeke tîj û di sing û çavêt wan da çikiliye.

Rast e, gelê me çi cara dil teng nebûye di pêşkêşkirina xwîna geş a lawên xwe da di rêka serbexweyî û serfiraziya Kurdistanê, belkî bi pêçewanê bûye laperên dîrokê şahid e û ev xale bi tîpên zêrîn xemlandiye. Lê cihê dax û kovanê ye, ku heta niha ev xebat û bizav û lehengî û cangoriye ne gehişte qonaxa dûmahiyê û vê sîstema zordariyê ji rih û rîşala bihelweşînit û tovê şovenîzm û bêdadî û mergesata bingor bikit û xelkê me bigehite tenahî û azadiyê û bi bi renc û xebata xwe şad bibît.

Helbet evê jî egerên xwe yên kawdanî û yên xweyî (zatî) û babetî hene. Mîna çep û rast daçûna serkirdatiya bizavê û nedarêtin û nexiskirina stratêjîk û tektîkên pêdivî ji bo birêvebirina karwanê şorişê di heldêr û çep û çirên demî da. Hero li ser benekî leystin û girêdana şorişê bihel û mercên barê ramyariyê dewletên Kurdistan dagirkirî.

Her wesa çûnayetî ya pêkhatina serkirdatiya şorişê û çînên şorişê xwe pêve girêday û gelê ho û egerên din ku cihê wan di vê gotarê da nakit. Ji ber van egerên borî, ketin û tepisîn û aşbetal kirina şorişê sîmayê şorişa gelê Kurd bernedaye û tim û tim gelê Kurd bûye qurbanê kêmbînî û berjewendên van bi nav serkirdatiyan.

Lê piştî van xopan û ketinên pri meregest û xemawî yên di ser gelê me da hatîn û bê rûbûna van serkirdatiya û xuyabûna sewdakirina wan bi doza gelê Kurd û xwestekên wî yên netewî di Kurdistaneke serbixwe û aza û yekbûyî da.

Di her gêjawek û sernixonekê da û giriftariyên mezin û bê çaremayî da gula çarekirin û rêkên çare kirinê di nav wê gêjawê da serê xwe dihilinît û çi giriftarî yên civakî bê çarekirin naminin, lew gula hîvî û omêda di dilê gelê me da neçirmisî û her tim geş maye û bê hîvî bûn ji serketin û gehiştina qonaxa azadiyê çi cara hêlîna xwe di dilê lawên dilgermên gelê me da nekariyê, belkî bi pêçewanê pitir ji berê rijd bûne li ser xebat û bizavê û li rêk û çareseriyê geryane û xwe berpirsiyar ditiye û milên xwe dayne ber vî erkê netewî yê pîroz.

Mixabine heta demekî gelekî nêzîk ji piraniya partî û rêkxirawên Kurdî di nexş û pîlan û tektîkên xwe da, tim û tim bi çavekê yek layenî (anko Kurdistan bi çavekê parçeyî lê dinêra û didît, nek bi çavê Kurdistana yekbuyî) li doza gelê me dimeyzand.

Evê ramyariyê jî ziyaneke êk car mezin û giran gehandiye rengê hizirkirina nivşe nû yê gelê me, heta niho bûye kelemak û astengeke gelekî dijwar di rêka xebata yekbûya me.

Helbet ev reng ramyariye (konevanî) bi xwesteka partî û rêkxirawên burjuwazî û kevneperestên Kurd bûye, çunkî berjewendên wan wê kurt hewsî û bi karin bi wê rêkê berjewendiyên xwe li ser hisaba me bidomînin.

Ev tevger û astenge îro hêdî hêdî ji holê radibit û Kurdistan bê sînorên bi destçêkirî ji nav wê domanê xwe dihilkêşît roj bo rojê girsên xurt û lawên Kurd tevî wê daxwaza pîroz dibin û nexşê û pîlanên dav dozên navçegeritiyê bin gor dikin. Eve ji bi saya ramyariya rast û durist a PKK û qorbaniyên wê dayn di rêja serxwebûn û azadiya Kurdistanê de. Ji bo hîvî û armancên pîroz û nexşê paşeroja geş û gehiştin bi rûmet û gerdengazî, rêçeke pîrî giran û tehlî û kelem û dasiye, westiyan û qorbanî yên bê hempa û pêle û werpêçên bi badek û zivrok xwe di pêşiyê da melisandine, kesê xwe pavête vê meydanê gereke xwe nevî li ba wî bi hêz û balkêş bît û bi çaveke vekirî li hawîr dor xwe bimeyzînît û davên ramyariya cihaniya îro ku bi navê sîstema cihanî ya nû bi nav dikin, ge ne wilo bît dengê bizava Kurdî wê di nava vê şopa mendagêjawên vî serdemî da kiz û mit bimînit, ev jî ziyanek û zererek û zerereke mezin didite şorişa azadixwaza gelê Kurd. Dîsa ne bi bişêweke birbestî û hemû hîvî û daxwazên xwe pêve bi girêdin, herwekî îro berey Kurdistanî xwe pêve girêday.

Cemawerê Kurd ber bi avakirina dewleta xwe ve dimeşin
Wêne: Berxwedan

Di nav vê lêşawa guhurîna ku sîmayê her layê civatê girtî bi tavayî û kar lêkirina van bûyeran nava her rêkxistinekê yan grûpeka çi ramyarî yan çandî da diyar û her êk bi gorey hêza xweya civakî û boçûnên xwe yên ideolojî.

Ger di van çend salên dawiyê de li bakurê Kurdistanê mêze bikin, dê rastî çend guhurînên nû pir watedar û vejen hêyn û heta diçît ev guhurîne ser tîşkên wê gehniştîne hemî parçên Kurdistanê û cemawerê Kurd xwe li hawîr didite civandin, çinku li bakurê welatî şorişê rê rewa xwe ya rast girtiye.

Her guhurîneka civakî hoyên xwe yên taybetî hene û dibine serkêşên van bûyerên nû yên hundirî, çinku çi livîn û werarên civakî ji xoyî nahên. Serkêşa van tîşk û xetirên werar û guhurînê PKK ye. Bi rastî îro di meydana têkoşîna me ya netewî da PKK evî barê giranê xebat û bizavê ji bona mafê çarenûse di Kurdistaneke serbixwe û aza da hildaye ser milê xwe bi hîm û bi rijdî li ser vê yekê rawestaye û cemawerê xwe li ser vê ramyariyê perwerde kiriye ku xaleka erînî (icabî) ya nû ye di tevgera şorişa Kurdî da.

Û her ji ber vê yekê ye jî tevaya kevneperest û xwesparên li pariyên qelew digerin roja îro xwe daye hev û hero li ser benekî dileyzin û govendê dikin û bêy çavgirtina hel û mercên vê qonaxa netewiya nazik ya gelê Kurd têda diborît bê şer mane xwe dihavêjin bawêş û himbêza dagirkerên Kurdistanê.

Piştî girêdana Kongreya PKK ya Çaran di hundirî Kurdistanê da û li bin sîbera tivengên pêşmergeyên ARGK da û biryarên dîrokî têda hatin girtin ji pêşvebirina xebat û bizavê û germkirin û şarandina hemî reng û tîpên têkoşînê û ya jî hemûya giringtir biryara avakirina Hikumeta şer li herêma Botan û Behdînan û pêngavên rastî bû hatin havêtin û ev biryare gelê Kurdê têhniyê fîra bayê azadiyê bi germî û bi sozî û evîn pêşwazî û himbêz kir, rewşa şorişê gûrtir û geştir kir û kela şoriş û berxwedanê seranser welat girt û dijmin û sistema zoriya wî jî layê pêşmergên ARGK û cemawerî ve jî binî hejand û ina lerzînê.

Bi vê serkeftina dîrokî ya watedar jî layê leqyana parserga hêza di navbera şorişa Kurdî û hêza dewleta dagirker de, çav li dijminî sor kirin û wekî her car li bereya çewaşê gerya ku bi vê yekê gorzekî ji pişt ve bi şûrekê jeng bi weşînit girtî, lê jî bir kiriye ku ev reng kese roj bi rojê di kevin bin solên pêvajoka dîrokê û nema êdî gel bi got-gotik û axiftinên wan ên hingivkirî dixapît.

Piştî bê hîvîbûna dewleta dagirker a Tirk, ku ev reng kese û welatfiroşe li hundirî bakur bi dest nakevin û di nav gel da ji mêj bê rû û bê rêz mane û kes bi bangê wan nivêjê naken, piştî diyarbûna pênasên wan ên sextekariyê.

Bê hîvîbûna dewleta dagirker û destvale vegeryana wê dest ji piya direjtir bû peydakirina noker û xizmetçiyên ku her tim li ber fermanên wan bûn, ev car dewleta Tirk a dagîrker mîna her car dest bi hêrişên xwe yên hovane kir û bi hemî hêz û şiyanên xwe yên leşkerî û ragehandinî têkeft û leftê û pêkulkirinê li dijî şorişa gelê Kurdistanê bi pêşengiya PKK têtê bi rê ve birin û serkirdatiyê dihat.

Girovê vê rastiyê jî hêrişên havîna 1991'ê û hêrişên vê dawiyê girovene û jî bilî gefû gorên tîj ku hero maşêta gir a ser gotarên tev rojnamegeriya dewleta Tirka ye, û jî layê xwe ve demê ji holêrakirina şorişa gelê me. Helbet merem jê PKK ye û ev gefe heta roja îro domdike.

Beramberî vê lêhmişta hovaneya terora çivêl bê wêne şorişa Kurdistanê dest berdayî nerawestaye û belkî bi himeke xurist û mikum beramber rawestaye û nexş û pîlanên rojanekirine singirekî nelîv û xwegirê xurist dijî vê lêhmişta negris, gereke mirov bêjît amadeyên pêş wexte bêt ji, jî layê sorişê hatiye kêşan û danan.

Bizava azadîxwaza Kurdî li bakur bi rêberiya PKK şiyaye qonaxa here giring di hêla têkoşîna netewî da, bibrit bi serketin, ew jî komkirina tev çîn û texên civaka Kurd li hev û raperandina cemawerî dijî sitem û zoriya dewleta Tirk û serhildan û raperîn bûye kar wê rojane yê cemawerî ku tirs û lerzeka bê hempa xistiye stokurka dijminî. Çunkî berî niha di tevaya bizav û têkoşînên bûyn di dîroka gelê me da çi dûr yan nêzîk pûte bi vî sermayê xurist û hêza çi car nekevît û xweragir pê nedihate kirin û tim li kinarê rûdana dima û çarenivîs xuyaye kanê çewa kovan û tepisînê xulke şorişa me girtibû. Lê PKK ev valehiye pir kir û milet bi yek dest dijî dijmina rakire ser piya bû bi vê yekê çirisken hîviya serxwebûnê di dilê her Kurdekê xudan xirat û niştimanperwer hil û geş kir.

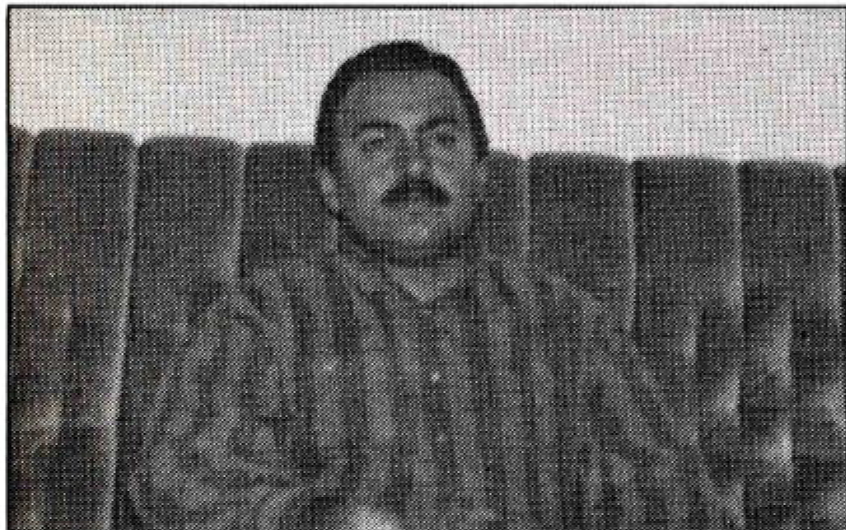
Lew îro dibînin xetirên bira serxwebûn û azadiyê li her çar parçên Kurdistanê roj bû rojê geş û tîşka didin û dav û pîlanên xwespar û otonomîxwaza bê rû dimînin û gelê Kurd xwe li daxwaza xwe ya pîroz civandiye û ketiye qonaxa şorişa serxwebûn û azadiyê. Hêzên kevnar û kirê girtiyên biyaniya em dibînin îro ketine galegalê û tengezariyê û mîna totikê (bebexay) awazên seydayên xwe vedigêrin û ji binê piya dikine qîrî û hinde gotinên ku îro bûyne mode vedigêrinin, ta rojnamevan jî ji daxuyanî û got-gotkêt wan bê zar bûne, jî xwe cemawerê Kurd her behis neke!

Mihemed Çelkî

Çand * Pîşe * Wêje

Hevpeyvînek bi hozan Dilovan re:

"Serhildana gel jiyana hunerê ye hunera ku ne bi serhildana gel re be, ew hunereke mirî ye"

Wêne: Berxwedan

Berxwedan: *Pirseke klasîkî ye, lê çendî ku klasîkî be jî pêwîste. Gelo jiyana te, destpêka hunerî, rewşa civakî ya ku tu tê de mezin bûyî û sal û cihê bûyînê, çawa bûn. Tu dikarî ji kerema xwe re, xwe bi xwendevanên rojnameya me bidî naskirin?*

Dilovan: Berî her tiştî ez we sipas dikim ku we fersendek da min, ez di riya rojnameyê ye, têkiliyekê bi xwendevanan re deynim.

Bi kurtî ezê xwe bidim naskirin. Di sala 1953'an de ez li bajarê Yêrîvanê ji diya xwe bûme, heya niha jî li wir diminim. Navê bavê min Reşîdê Baso ye, ew bi xwe jî dengbêjekî bi nav û deng e. Stiranên wî yên di radyoya Yêrîvanê de (beşê Kurdî) tomarkirî gelek in. Rewşa malbata ku ez têde mezin bûme, jî hêla aborî ve, gelekî xizan bû, wek gelek malbatên Kurd ku li Yêrîvanê diminin. Eslê malbata me bi xwe jî Qersê bû, kalikê min ji gundê Tendûrekê ye, ku girêdayî bajarê Qersê ye. Destpêka min a hunerî jî ji malê destpêkir.

Berxwedan: *Mirov dikare bibêje ku berî her kesî hikariya (tesîra) bavê te ji hêla hunerî ve li te bûbû, bi taybetî jî bavê te bi xwe dengbêjekî bi nav û deng bû, li gora ku tu dibêjî, gelo jî biliwî tesîra tu hunermendên din li te hebû?*

Dilovan: Belê, ji bilî bavê min Mihemed Arif Cizrawî, ku di nêrîna min de hunermendekî gelekî mezin e, tesîra wî li ser min hebû. Baş tê bîra min, ji zarokatiyê ve min hez ji dengê wî dikir. Wusa ji Kawûs Axa, Meyrem Xan, hikariyeke mezin li ser huner û dengê min kirin. Stiranên van hunermendên bi qîmet her demê di radyoya Yêrîvanê de derdiketin. Bi rastî ne min tenê, her kesî ji dengê wan hez dikir.

Jî bilî van kesan, hinde dengbêjên din jî hebûn, ku bi berdewamî stiranên wan di radyoyê de dihatin weşandin, weke: Şeroyê Biro, Reşîdê Baso, Efoyê Esed... û Egîdê Cimo ku hunermendekî hêja bû, di lêdana Meyê de.

Berxwedan: *Di nava van hikariyan de te jî çend salî ve dest bi meşa xwe ya hunerî kir, anku destpêk çawa bû?*

Dilovan: Di 15 saliya xwe de min gava xwe ya yekemîn avêt. Tê bîra min, min jî bavê xwe re li sazê dida, bavê min jî kilam digotin, gelek caran min û bavê xwe me li hevûdu vedigerand.

Di sala 1981'ê de çend stiranên min di radyoya Yêrîvanê de hatin weşandin. Ew weşandina bû esasekî xurt jî min re, moralekê mezin da min. Bi kurtî destpêka min a hunerî bi vî rengî bû.

Berxwedan: *Gelo, radyoya Yêrîvanê fersend ji her dengbêj û hunermendî re vedikir, ku stiran û berhemên xwe pêşkêş bike?*

Dilovan: Na... na! Fersend tenê ji wan kesên ku bi fermî (resmî) têde dixebitîn, hemû, wek: Egîdê Cimo û hinek kesên din. Hinek dengbêjên din jî hebûn -lê pir hinek, stiranên xwe li ser teybê tomar dikirin û jî berpirsiyarên radyoyê re dibirin, eger bihatana qebûl kirin, belav dibûn, lê eger nehatana qebûlkirin jî, di cihê xwe de diman.

Berxwedan: *Tu li çend aletên muzîkî didî?*

Dilovan: Ez li ser Ûdê hîn bûme. Lê li pênc aletên muzîkî dixim, wek: Ûd, Tembûr, Cumbuş, Gitar û Mandolina.

Berxwedan: *Eger (sebeb) çi bû ku tu jî destpêkê ve li ser Ûdê hînî muzîkê bûyî?*

Dilovan: Sedema yekemîn, ez li Yêrîvanê di komeke muzîkî ya Ermenî de bûm, vê komê bi 16 zimanan stiran û orkestera pêşkêş dikirin, her weha bi Kurdî jî me stiran digotin. Di nava vê komê de aleta Tembûrê tunebû, ez mejbûr bûm ku hînî Ûdê bibim. Sedema duwemîn jî, dengê wê aletê bû. Bi rastî Ûd, dengekî dilovan derdixe, him qêrîn, him jî nalîn. Anku di dengê vê aletê de him deng qalind, him jî deng zirav heye. Dikare her du dengan bide. Ez qêrîn û nalîna mirovê Kurd di dengê Ûdê de dibînim. Tembûr jî weha ye, lê ne wek Ûdê, nizmî û bilindiya Ûdê gelekî xurt e. Dîsa jî ez dibêjim ku Tembûr û Ûd hevûdin temam dikin. Lê di dema ku ez di orkestereyê de bûm, min li Tembûra Azerî dida, cudabûneke pir biçûk navbera herdu Tembûran de heye.

Berxwedan: *Em werin ser pirsa hunerê. Gelo, di nêrîna te de hunera Kurdî di çi radeyê de ye, gihiştiye çi bilindiyê?*

Dilovan: Dema ku welat bindest be, hingê huner jî bindest e. Û gava huner bindest be weke ku tê xwestin pêşve nakeve. Muzîka me gelekî dewlemend û zengîn e, lê hatiye dagirkirin, bi zorê jî dest me hatiye girtin.

Di nêrîna min de muzîka Kurdî gelekî li paş e, çawa? Li gora gel, muzîka me li pêş e, tiştê pêşkêş dibin jî ciwan in. Lê hema di nava muzîka dinyayê de pir li paş e, çi jî aliyê teknîkî ve û çi jî aliyê naverokê ve, li pêş neketiye. Nimûneyek, jî seîd nod hunermendên me bi notê nizanin, gelo ev ne kêmasiyeke jî bo kesê hunermend! Jî ber vê yekê ez gelek caran dibêjim, divê zarokên me hînî muzîka xwe bibin, bizanibin hunera Kurdî çi ye, muzîk, folklor û govenda Kurdî çawa ye, ev hînbûn zor pêwîst e. Dîsa ez dibêjim, mirovê bê welat, gelekî zehmet e ku di demeke kin de muzîka xwe bibe pêş û bigihîne mustewaya hunera cîhanê ya li pêş.

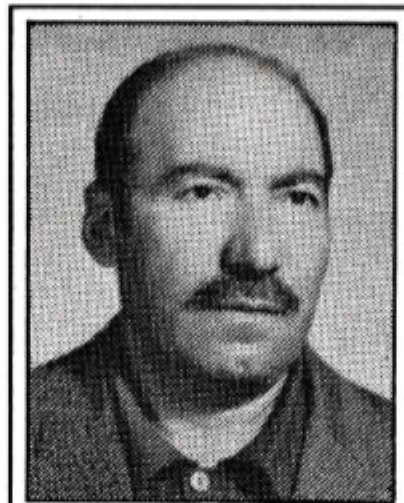
Li başûrê Kurdistanê rewşa hunera Kurdî cudatir e. Li wir hinek fersend çêbûn ku hunera me pêşbikeve. Li wir bi rastî jî pêşketin çêbû. Mebesta (qesda) min ew e ku muzîkeke profesyonel çêbibe.

Eve ez li gel hevalên HUNER-KOMê me, dixwazin muzîkeke profesyonel çêbikin, gelekî baş e, lê hîn kêmasî hene.

Ez li vir rastî muzîkvanekî hunermend hatim, Îqbal Hajibî. Bi rastî bi kûranî muzîk fêm kiriye, bi zanistî fêm kiriye. Eger derfet jêre peyda bibin dikare muzîka Kurdî ku di rewşeke ne baş de dijî, xelas bike. Çendî ev xelaskirin hindik be jî. Dîsa ez dibêjim, divê dibistan vebin û bi sedan xwendevan di van dibistanan de bixwînin, çanda xwe nas bikin.

Berxwedan: *Gelo, jî bo neteweyekî bindest, huner dikare çi rolê bilîze?*

Dilovan: Di rewşeke weha de, divê em hemû hêza xwe derxînin meydanê. Rast e, stiranên evînî jî gerek in, lê hema berî her tiştî divê em niha li ser rizgarkirina welat bistirên. Divê em şehîdan binin ziman, qehremaniya wan bikin stiran û pêşkêş bikin. Yanî niha ne dema evîndariyê ye, berî her tiştî dil dixwaze welat azad bibe. Piştî rizgarkirina welat em dikarin li ser evîn û evîndariyê bistirên. Lê hema niha, na! Jî ber ku gel tiştekî din dixwaze. Ez bi xwe gelek caran derketime şevan, dema ku em li ser evînê stiranan dibêjin, kes guh nade me, kesên ku li çepikan dixin jî, jî dilê xwe lê nadin.

Dengbêj Reşîdê Baso

Berxwedan: *Weke ku tu jî dibînî, gel di serihildanê de ye. Li aliyekî gel rabûye ser piyan û li aliyê din jî gerilla lê dide. Di nava van pêşveçûnan de huner çi ye û hunermend kî ye?*

Dilovan: Ez bi kurtî dikarim weha bersiva vê pirsê bidim: Serhildana gel jiyana hunerê ye. Hunera ku ne bi serhildana gel re be, ew hunereke mirî ye, huner ev e. Hunermend jî, ku divê deqe bi deqe, kêlî bi kêlî li kêleka gelê xwe be. Di mirinê de bi gel re be, di mayînê de bi gel re be, bi kinî ez dikarim van bibêjim.

Berxwedan: *Weke ku jî pratîka gelek hunermendan de diyar dibe, ew kesên xwe di ser şerê gel û siyasetê re dibînin, tu çawa wan dibînî?*

Dilovan: Şaş e, gelekî şaş e! Wê çawa hunermend xwe di ser gel û şerê gel re bibîne?! Yê ku xwe dide kuştin gel e, yê ku xwînê dirijîne gel e, yê ku hunermend bilind dike dîsa jî gel e. Jî ber vê yekê divê heya dawiyê hunermend û qedra hunermendan jî gel re hebe, divê gel piçûk nebîne.

Berxwedan: *Gelo, sebeb çi ye ku Kurdên li Yêrîvanê diminin, pêwîstiyeke mezin didin folklor û stiranên gelêrî?*

Dilovan: Di nêrîna min de sebeb ew e ku, eger mirov bi çandê ve nehatibe girêdan, wê zû bihele. Yanî parastina çandê parastina jî xwehundakirin û asimîlekirinê ye. Dema niha hinek Kurdîtiya me maye jî, sebeba yekemîn ew, bi taybetî jî di vî warî de rola rojnameya Riya Teze û Radyoya Yêrîvanê gelekî pêwîst e.

Berxwedan: *Pirseke din, lê hema em hêvîdarên bersiveke kin in. Jî bo te huner çi ye?*

Dilovan: Jî bo min huner ziman e. Mirov dikare daxwazên di dilê xwe de, bi der û dora xwe bide bihîstin.

Berxwedan: *Li Kurdistanê, îro şerekî giran di bin serokatiya PKK de heye, jî bo hebûneke bi rûmet tê birêvebirin. Hûn Kurdên li Ermenistanê diminin, dîtina we li ser vî şerî çiye?*

Dilovan: Ez dixwazim bersiva vê pirsê bi kurtî bidim. Bi rastî niha Kurdên Sovyetê bi temamî xelasbûna xwe di serkevtin û pêşketina PKK de dibînin. PKK şewqa xwe daye hemû aliyên dinyayê, ez dixwazim vê rastiyê bibêjim. Berî ku PKK têkiliya xwe bi me re çêbike, me nizanibû li dinyayê çi dibe û çi jî nabe, wusa jî me nizanibû gelê Kurd di çi rewşê de ye. Niha fotografa Serok APO di dîwarê her malê ve daleqandiye, her kes dibêje, heya bi zarokan jî dibêjin: Bijî Serok APO!

Berxwedan: *Tu li dawiyê çi bangê jî wan hunermendên ku bi zimanê biyanî distirên û muzîk û stiranên me bi erzanî jî bo bilindkirina nav û dengê xwe difroşin, dikî?*

Dilovan: Bi rastî mesela wan kesan meseleke mezin e, divê nivîsên kûr û dirêj li ser wan werin nivîsandin. Lê hema ezê bangeke kurt jî wan re bibêjim. Nabe mirov bi çanda milletekî weke gelê me ku pir dîrokî ye bilîze. Jî bo ku Tirkan, Ereban... û Farisan razî bikin, werin çanda me bifiroşin, na! Vegerin, mirov di nava gelê xwe de bilind dibe, mirov di nava gelê xwe de dibe mirov. Tirk, Ereb û Faris tiştekî nadine me, nikarin me mezin jî bikin, tenê tiştê ew dikarin bikin, ew e ku bi me bilîzin û me bi peran bikirin. Heger hûn niha neyên hûn nikarin sibê, ku rizgarbûn çê dibe, jiyan bibin...

Berxwedan: *Li dawiyê em gelekî sipas dikin ku te ev fersend jî dema xwe da me, hêvîdar in ku em di dema pêş de hevpeyvînên weha li ser axa welat çêbikin.*

Dilovan: Ez jî we sipas dikim, her hebin jî bo Kurdistaneke serbixwe û azad. Bila baweriya we heya dawiyê bi me bilind be, ku em jî dil û can bi xebata were ne...

Ber bi jiyaneke nuh ve

Geliyên Botan kûr û kevande ne

Rojeke germîn hêdî bi hêdî destpêkir. Tîrêjên tavê ji nava pelên deviyan re dan ser rûyên me. Bêhneke binevşîn ji gelî bilind dibû. Bi dilê xwe yê fireh û xweş, me berê xwe da ber tavê, li navsera çiyayên wê hêla gelî.

Hîn em ji xwe re diaxivîn, me dît va qutiyek konserveyê ji jor ve kete ser rûyê hevalekî. Heval destê xwe avête rûyê xwe, dît ku rûyê wî şil bûye. Bi lez û bez me qutî rakir û nêrî, me dît ku hîn nuh hatiyê valakirin. Me li jora xwe nêrî. Tehtek sor û reş î bilind, zêdeyî pênçsed metreyan bi jor ve dibû kevande. Me fêm kir ku li ser kevandê leşkerên dijmin hene. Û ew rewşa ku me şevê din dîtibû, rewşa van leşkeran bû. Me xeber da zêrevanan (nobetçî) ku hişyariyê baş bikin û ji hevalê din re jî me got, bêdeng bin. Hevalên nanpêj dev ji pijandinê berdan, agir vemirandin. Me li hêza xwe nêrî, nîvê hevalên me bê çek bûn. Me li cihê xwe nêrî me dît, ku cihê me qet ji bo şerî ne baş e. Ji ber ku jêra me jî kevande bû.

Me hevalek, ku derdorê baş dizane bi kar kir û dûrebîn da dest û me got:

"Keşfek baş bike. Ji xwe em dijminê li jora kevandê nikarin bibînin. Lê wan cihê xwe eşkere kir. Lê binêre ka li kîjan deran leşkerên dijmin hene û xwe baş veşêre."

Heval rahişt dûrebîna xwe, çeka xwe avêt milê xwe, bi katên têr pelçim xwe kamûflaj kir û ji me dûr ket. Em jî rûniştin. Me ji hêlekê ve hêzên xwe ji ber çav re derbas kirin û ji nuh ve tev rast kirin. Her hevalekî bê çek me da kêleka hevalekî bi çek û me ji wan re got:

"Ku şer derkeve, girînge hûn ji hevalên xwe tu caran dûr nekevin."

Hîna em weha diaxivîn hevalê çûbû derdorê kontrol bike vegeriya û got:

"Hevalno, li rojavayê me komeke leşkerên dijmin hene. Xwe di nava daran de veşartine û li wir rûniştîne. Lê mirov nizane hejîmara wan çiqas e."

Baş bû, ku me cihê wan jî tespît kir. Di şerî de ku mirov cihê dijmin baş bizanibe, ev tê maneya qezençkirina nîvê şerî. Keşf jî, ji ber vê yekê bi feyde ye. Girîng e ku gerîlla biçe ku derê, pêşî divê guh bide ser keşfê û saloxdariyê. Dijmin me nedîtibe, ji bo me tu tehlûke tune ye. Belê di cihekî weha teng de ku dijmin me bidîta wê bihata ser me û ez bawer im destpêka sala '90î tê bîra we. Dijmin weke seyê har êrîş dianî ser me. Hezar leşker dişandin ser hevalekî tenê.

Hîna em weha ji xwe re diaxifîn hevalekî got:

"Li çiyayê pêşberê me jî dijmin heye."

Me tevan ji nava pelçiman re li wî aliyê gelî nêrî. Lê me tiştek nedît. Pişt re me rahişt dûrebînê û nêrî ku bi rastî jî navsera çiyê rêzek leşkerê dijmin hêdî hêdî berê xwe dide ber bi xwarê ve.

Hinek heval gotin:

"Bawer bikin dijmin em dîtine, ew bi dizî niha dora me digirin."

Me got:

"Gerîlla xwînceimidî û bêhnfireh e. Gerîlla, cihê ku dijmin lê bixwaze şer bike, li wir şer nake. Lê cihê ku dijmin nexwaze şer bike, gerîlla li wir bi hêzeke xurt xwe diavêje ser hêzên wî. Ji ber vê yekê hûn dibînin ku dijmin niha derketiyê operasyonê û li her sê aliyên me dor girtiye. Xuya ye, ku ew şer dixwaze. Ji ber vê yekê em bi dijmin re nakevin şer. Divê her hevalek bê deng û bê hereket li hêviya emrê qomûtan bimîne."

Dijminên li pêş me, berê xwe dan nava çiya û kom bi kom li binê daran rûniştin. Di navbera me û wan de gelek dûrbûn (mesafe) hebû. Encax çekên reşaşên giran weke BKC û MG-3 bikarîbana me bigihandana hevûdu. Ji ber vê yekê me fêmkir ku ew hîna em nedîtine.

Didome

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Xeleka -XI-

Berdewam ji hejmara derbas bûyî

5- Karên cemkirî yên derhingêv: Karê (vegirtin)

- Nêzbuhêrk:

Min vegirt
Te vegirt
Wî/wê vegirt

Me vegirt
We vegirt
Wan vegirt

- Dûrbuhêrk (Mêjbuhêrk):

Min vegirtibû
Te vegirtibû
Wî/wê vegirtibû

Me vegirtibû
We vegirtibû
Wan vegirtibû

Dirêjbuhêrk:

Min vedigirt
Te vedigirt
Wî/wê vedigirt

Me vedigirt
We vedigirt
Wan vedigirt

Berê-Niha:

Min vegirtiye
Te vegirtiye
Wî/wê vegirtiye

Me vegirtiye
We vegirtiye
Wan vegirtiye

6- Karên cemkirî yên saltgîr: Karê (dûrketin):

- Nêzbuhêrk:

Ez dûrketin
Tu dûrketî
Ew dûrket

Em dûrketin
Hûn dûurketin
Ew dûrketin

- Dûbuhêrk (Mêjbuhêrk):

Ez dûrketibûm
tu dûrketibûwî
Ew dûrketibû

Em dûrketibûn
Hûn dûketibûn
Ew dûrketibûn

- Dirêjbuhêrk:

Ez dûrdiketim
Tu dûrdiketî
Ew dûrdiket

Em dûrdiketin
hûn dûrdiketin
Ew dûrdiketin

- Berê-Niha:

Ez dûrketime
Tu dûrketiye
Ew dûrketiye

Em dûrketine
Hûn dûrketine
Ew dûrketine

Veghuhastina karan di mandê (pêşrojê) de

1- Karên hîmî yên derhingêv: Karê (Birin)

Pêşroja we bê:

Ezê bibim - dê bi(RDN)im
Tu dê bibî - dê bi (RON)î
Ew dê bibe - de bi (RDN)e

Em dê bibin - dê bi(RDN)in
Hûn dê bibin - dê bi(RDN)in
Ew dê bibin - dê bi(RDN)in

Pêşroja bê guman:

Ez dê bibim - dê bi(RDN)im
Tu dê bibî - dê bi(RDN)î
Ew dê bibe - dê bi(RDN)e

Pêşroja bêgumanê dûr:

Ez wê bibim - wê bi(RDN)im
Tu wê bibî - wê bi(RDN)î
Ew wê bibe - wê bi(RDN)e

Em wê bibin - wê bi(RDN)in
Hûn wê bibin - wê bi(RDN)in
Ew wê bibin - wê bi(RDN)in

2- Karê hîmî yên saltgîr: Karê (çûn)

Pêşroja wê bê:

Ezê biçim
tu yê biçî
Ew ê biçe

Emê biçin
Hûn ê biçin
Ew ê biçin

- Pêşroja bêguman:

Ez dê biçim
tu dê biçî
ew dê biçe

Em dê biçin
Hûn dê biçin
Ew dê biçin

- Pêşroja bêgumanê dûr:

Ez wê biçim
Tu wê biçî
Ew wê biçe

Em wê biçin
Hûn wê biçin
Ew wê biçin

3- Karên afirandî yên derhingêv: Karê (firandin)

- Pêşroja wê bê:

Ezê bifirînim
Tu yê bifirînî
Ew ê bi firîne

em ê bifirînin
Hûn ê bifirînin
ew ê bifirînin

- Pêşroja bê guman:

Ez dê bifirînim
tu dê bifirînî
ew dê bifirîn e

Em dê bifirînin
Hûn dê bifirînin
Ew dê bifirînin

-Pêşroja bê gumanê dûr:

Ez wê bifirînim
Tu wê bifirînî
Ew wê bifirîne

Em wê bifirînin
Hûn wê bifirînin
Ew wê bifirînin

4- Karên afirandî yên saltgîr: Karê (nalîn):

- Pêşroja wê bê

Ez ê bi nalim
Tu yê bi nalî
Ew ê bi nale

Em ê binalin
Hûn ê binalin
Ew ê binalin

- Pêşroja bê guman:

Ez dê binalim
Tu dê binalî
Ew dê binale

Em dê binalin
Hûn dê binalin
Ew dê binalin

-Pêşroja bê guman ê dûr:

Ez wê binalim
Tu wê binalî
Ew wê binale

Em wê binalin
Hûn wê binalin
Ew wê binalin

5- Karên cemkirî yên derhingêv: Karê (vegirtin)

- Pêşroja wê bê:

Ez ê vebigirim
tu yê ve bigirî
Ew ê ve bigire

Em ê vebigirin
Hûn ê vebigirin
Ew ê vebigirin

- Pêşroja bê guman:

Ez dê vebigirim
Tu dê vebigirî
Ew de evebigire

Em dê vebigirin
Hûn dê vebigirin
Ew dê vebigirin

-Pêşroja bê guman ê dûr:

Ez wê vebigirim
Tu wê ve bigirî
Ew wê vebigire

Em wê vebigirin
Hûn wê vebigirin
Ew wê vebigirin

Dûmahîk di hejmara bê de

Hêrsa gelê me weke aşit e

Destpêk di rûpela 16'an de tehdîtan bilind dike. Rastî were gotin, tehdîtên vê nolê gelek hatine guhên me. Ma kêm car gotine, "sêpênç eşqiyane, me dora wan zivirandiye, emê koka wa zûwa bikin?" Lê hema her carê encam bûye bervajiyê (tersî) gotinên wan. Roj bi roj hejimara gerîllayan zêdetir bû. Gelê me zînde bû û rabû ser xwe. Vê rojê ji avakirina meclîsa netewî bûye pirseke rojevî. Dewleta Tirk jî roj bi roj bêhtir diperite, dihilweşe, jar dikeve, qels dibe û bê mecal dimîne. Rûçikê wê şot û tazî dibe, dostên wê kêmtir dibin û dijminên wê her diçe pirrtir dibin.

Dagirkerên Tirk tehdîtan dikin, ku di biharê de qirkirinê pêkbînin. Lê di rastiniyê de tirsa dilê xwe ya mezin didin der. Ji ber ku pêşî, ji bo qirkirinê zivistanê ji xwe re baş dîtin. Çend caran xwe ceribandin jî. Lê erdnigariya (coxrafya) Kurdistanê ya sert, asê û rênedar vê keferatê heland. Ew bi xwe lêdanên mezin girtin. Hem gelê me û hem jî gerîlla, ne weke salên buhurî xwe livandin, di vê salê de negotin berf û baran, sirr û seqem, serma û zivistan, livbaziyên xwe domandin.

Pêşenga eniya me PKK, bi gavavêtinên siyasî û taktîkî, wê çembera li dora dewleta Tirk baş teng kir. Serok APO, di axaftinê xwe ya sersala nuh de, dibêje, ku gelê me di sala 1992'an de, wê bimeşe zafera dawiyê. Helbet ev meşa ber bi zafera dawiyê ve, mirineke kesîn e ji bo dijminê har, hov û çavsor.

Bê guman di pêşerojê de (di rojên li pêşiya me de) dewleta Tirk, wê bêhtir har bibe, wê mîna kuçikê filitî lê bibe, bi êrîşbaziya xwe û bi tirsa xwe ya ji mirinê, wê teviya hîm û qudreta xwe bide ber xwe. Lê hêrsa gelê me, ku difûre yan jî mîna aşitên berfê roj bi roj her mezintir dibe, her weha daxwaza gelê me ya ji bo azadiyê, wê dawiya dijminî bîne. Ma dikare li beramberê vê çi bike? Dewleta Tirk baweriya xwe gelek bi demsala zivistanê dianî, lê bi sedan mirî li şûn xwe hişt. Gava rastî ev be, çawa dikare xwe li pêşiya şahî û germiya mehên biharê bigire? Kin were gotin, dijmin xwêhdanê ji patika xwe dirijîne. Ma gelo ne welê ye?

Belê, di sala 1992'an de gelê me, wê çi asteng, çetinî, kelem û histirî li pêşiya xwe weke zehmetiyekê nebîne. Serê xwe li ber çi tehdîtekê danayne. Wê buhayê nede çi xapandinekê. Di riya meclîsa netewî de, wê berê xwe bide zafera dawiyê. Ev meş, meşa ber bi rizgariya Kurd û Kurdistanê ye. Bombeyên dewleta Tirk nikarin vê meşê bisekinînin. Ya rast û heqîqet jî, ev bi xwe ye.

Welatparêz û dostên hêja!

Di şeva pîrozkirina 7 saliya damezirandina ERNK de em silavên şoreşgerî ji we hemûyan re dişînin.

7 saliya damezirandina ERNK û Newroz ji bo hemû welatparêzên Kurd û dostên me pîroz be.

Agirê ku Kawayê hemdemî rêheval Mazlûm di zîndana Amedê de vêxist, ji wê rojê heya îro di dilê gelê me de dişewite û li ser vê bingehê Newroz bi serîhildanên gel û bi livbaziyên gerîlla yên xurt tê pîrozkirin.

PKK, çawa ku di Newrozê de ERNK sazkir, wusa jî di vê rojê de şerê gel pêş ve dibe, xwe xurt dike, yekîtiya gel bi pêş ve dibe. Di artêşa rizgariya gerîlla de gavên nuh diavêje û bi hilpişkînên nuh têkoşînê berdewam dike.

Gelê Kurd saleke din a dîrokê derbaskir. Ew, îro bi zanebûn, bi şiyarbûn, bi rêkxistinî, bi serokatiyeke rast, bi yekbûneke xurt, di bin siha çekên gerîllayên qehremen de, bi rênîşandana şehîdên hêja, bi vê bîr û baweriyê dikeve Newroza 1992'an.

Newroza 1992'an di têkoşîna me de dibe merheleyeke nuh. Ev sala nuh wê bi destpêka avakirina hikûmeta şoreşê û avakirina meclîsa (civata) netewî.

Welatparêzno,

Baş tê zanîn ku têkoşîna me dikeve peyvajoyeke (süreç) nuh. Êdî ji niha û şûn vea şerê me pir zor derbas dibe. Girînge em hemû bi hevre vî barê giran hilgirin ser piştên xwe. Roj, ne roja rûniştinê û sekinandinê ye, roj roja şer e, roj roja xebatê ye, roj roja cengê ye.

Lewma em berî her tiştî bang li wan kesan dikin, yên dibêjin imkanên me hene û bi taybetî li ciwanên Kurdistanê, ku divê dîsa vegerin nava şerê germ yê li welat. Hemû kesên li derveyî welat diminin, her dem, her roj, bi dil, bi can, bi mejî, bi mal û bi hemû hebûnên xwe, xwe bi PKK'ê ve bi xurtî bijdînin û xizmetê ji bo têkoşîna rizgariya netewî ya Kurdistanê bikin.

Din bin nîrê mêtingeriyê de pîrozkirina van rojan encex û encex xizmet û alikarî dide meşa azadiyê. Weke dibêjin, şoreş cejna gelan e, gelê Kurd jî encex cejna xwe di Kurdistaneke serbixwe, aza û yekbûyî de pîroz bike.

Silav ji Serok APO re!
Silav ji hemû rêhevalan re!
Silav ji hemû welatparêzan re!
Di bin serokatiya PKK de, di bin ala ERNK û li ser riya şehîdan ve pêş ve!
Bijî heftsaliya damezirandina ERNK!
Bijî Newroz!

Sibat 1992
Girtiyên Daweya PKK li Düsseldorfê (Almanya)

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 10
Hejmar 143
15 Sibat 1992
Buha 3.00 DM

Rojnameya 15 rojîn

CENG Û BERXWEDANA LI CIZÎRA BOTAN

Xwepêşdana ajotkarên kamyonan ên welatperwer

Cizira Botan *(Berxwedan):* Di roja 8'ê Sibatê de bêhtirî 400 ajotkaran kamyonên xwe li Cizira Botan gihandin hevûdu û bi armanca protestoya qedexekirina mazotê dest bi xwepêşdanekê kirin. Dixwestin ji Cizira Botan bimeşin Xebûrê, li Xebûrê ji mitîngekê çêkin.

Ji deriyê tixûbî (Xebûr), berî qedexekirinê di rojê de bêhtirî 500 kamyonan derbas dibûn niha hiç derbas nabin. Xwediyên kamyonan alikarî ji Kurdên başûr re dibirin, lê dirav nedigirtin. Lewma gava vedigeriyan ji bo nekevine zirarê bi xwe re hinek mazot dianîn. Paşê dewleta Tirk, bi hinceta ku ajotkar mazotê didin PKK, anîna mazotê qedexe kir.

Ji bo protestoya vê ajotkar kamyonên xwe li Cizira Botan gihandin hevûdu û berê xwe dan Xebûrê. Peşî xwe gihandin Girgê A-mo. Li wir dagirker barikat danin pêşiya wan û nehiştin derbas bibin. Piştî pozberî û gotûbêjên dirêj, ajotkar disa vegeriyan Cizira Botan. Biqasî 15 kêliyan hemû riyên bajêr bi navgînên xwe girtin. Paşê jî dawî bi livbaziya xwe anîn. Lê eşkere kirin, ku wê berxwedana xwe bidomînin.

Dijminê dagîrker êrîş bire ser gelê me

BERSIVA GERÎLLA YA DIJWAR

Di roja 10'ê Sibatê de li Cizira Botan bi carekê dengê çekan bilind bû. Dengê çek û bombeyan bêhtirî 3 saetan doma. Bi bilindbûna dengê çekan, hate fêmkirin, ku hêzên dagirkeran serî didin provokasyonekê û direşinin ser gelê me yê sivîl. Di encama vê êrîşê de bi dehan welatparêz birindar bûn, bêhtirî 100 kamyon zirarên mezin girtin, gelek xanî hatin rûxandin.

Eşkere bû, ku dagirker dixwestin bersiva xwepêşdana ajotkaran bidin. Ji ber ku camên bêhtirî 100 kamyonan şikênandin. Ji aliyekê ve jî, ji hemû aliyan direşandin ser mirovan. Gelek mirov birindar bûn.

Dûmahîk di rûpela 16'an de

Gelê Kurdistanê ber bi meclîsa netewî ve diçe

"Gelê Kurdistanê ji rewşa xwe ya berê xwe xilas dike. Rewşeke bi viyan (irade), bi biryar, zana û rêkxistî pêş ve dibe. Ev dike, ku gelê me ber bi meclisa xwe ya netewî ve biçe. Di pêşerojê de gelê me, xurttir wê xwe bide ser riya meclisa netewî. Tecrûbeyên gelê me ne gelek in. Lê merheleya ku gelê me xwe gihandiyê wê û pêşemin ji şermiyên vê dawiyê yên di parlamentoya dewleta Tirk de, didin xweya kirin, ku divê gelê me bikeve ser riya meclisa netewî û li ser vê riyê gavan biavêje. Çûyina ser riya netewî, tê wê maneyê, ku Kurd xwedî li kesbûna xwe derbikevin, bibin dilxwazê jiyaneke aza, dawî bir rezaletê û dildariyê (koletiyê) binin, bi vî awahî xwe bigihînin rûmetê û ji bo xwe bibin himekî ramanê, himekî siyasî. Heke îddia di jiyanê de hebe, heke 'di vê barê de biryara me heye' were gotin, hoy û şert çi bibin bila bibin, divê em wan imkanên piçûktirîn ji baş bikarbînin û bê tirs destê xwe biavêjin wan. Ev encameke weha ye, ku bi çi rengî be, em nikarin dereng bihêlin. Divê em zû destê xwe biavêjinê û dereng neminin.

Ji ber vê yekê ye em dibêjin ku, di vê salê de weke fêkiyê têkoşînê, meclisa netewî wê xwe di riya pêkhatinê de pêş ve bibe. Ev sal divê salekî weha be. Ji meclisên navçeyî ber bi meclisa netewî ve çûyîn, delameteke (wezîfeyeke) weha bingehin e, ku divê bê guman pêk were."

Dûmahîk di rûpela 16'an de

GERÎLLA DIJMINÎ TENGEZAR KIR

Li Dersimê artêşa dagîrkeran perçiqî

Dersim / Dep *(Berxwedan):* Dewleta dagirker di van demên dawiyê de li Dersimê ji operasyonên xwe yên leşkerî lezand. Di demeke kin de bêhtirî 50 kesî hatin girtin. Tev ketin ber lêdan û hingavtinan. Xwestin di derbarê gerîllayan de agahiyan bistînin. Di encama hingavtinan de bêbextekî cihê gerîllayan got. Dijminî bi hezaran leşkerên xwe ajot ser gerîllayan. Sêçiva Dep, Xozad û Mêzgerê bi leşkerên dijminî tijî bû. Gundên li qirexa Çemê Perî yên weke Teman, Golanê Sadê, Goma Ûsê Xecê, Îsa Begê û Baxîn hatin vegirtin. Derdor bi leşkeran, tank û topan tijî bû. Ji banîyan ji helikopter û firokên cengê difirîn.

Şerekî dijwar destpêkir. Şerê yekemîn di roja 10'ê Sibatê de çêbû. Assubayekî dijminî hate kuştin, gelek leşker birîndar bûn. Lê şervaneki ARGK jî şehîd bû.

Di roja 12'ê Sibatê de şerê duwemîn destpêkir û heya 13 Sibatê doma. Yuzbaşiyekî (sersedek) dijmin û 20 serbaz hatin kuştin. Bi vî awahî kuştiyên ji dijmini gihan 22 kesan. Hejimara birindaran jî geleki bilind bû. Lê di vî şerî de ji 5 şervanên ARGK şehîd ketin.

Dijmin, di domana şerî de ji helikopteran bombe dibarandan, ji erdê jî topan diavêt. Di şerên 3 rojan de artêşa me ARGK, însiyatîf û serdestiyê ji destê xwe berneda. Her çendî hinek şervan şehîd bûbûn jî, gerîlla karîn lêdanên mezin li dijminî bixin û di dawiyê de çembera dijminî bişikînin û xwe rizgar bikin.

Ev ceng şanî dike, ku Dersim di riya Botanê de ye. Gerîlla Dersimê dizivirînin Botaneke nuh. Guman nîne, ku di vê salê de, li Dersimê ji mal wê li dijminî xirabibe.

Li Farqînê êrîşa mezin çû ser artêşa dagîrkeran

Farqîn *(Berxwedan):* Di şeva 30'ê Çîlê de yekeniyeke ARGK li Farqînê êrîş bire ser yekeniyên artêşa dijminî. Hemû saziyên dewleta dagirker ên di bajêr de kire hedefa xwe.

Êrîş, biqasî niv-saetekê doma. Hêzên dijminî nekarin çi bersivekê bidin. Di encamê de 11 serbazên dijminî hatin kuştin, bêhtirî 20 serbazan jî birîndar bûn.

Serbazên dijminî, di domana êrîşê de, xwe di qûlikan de veşartin. Newêrin serê xwe jî hildin. Lê di roja dûv re, bi hovîtî êrîş birin ser sivîlan û gelek kesan girtin. Ev jî baş şanî dike, leşkerên dijminî yên tirsonek û pepûk, gava pirs dibe mirovên sivîl, çiqasî hov û çavsor dibin.

Dûmahîk di rûpela 16'an de

Li çiyayên Kurdistanê yên ku firokên dewleta Tirk bombekiribû

AŞITAN QIRKIRINEKÊ PÊKANÎN

Navenda nûçeyan *(Berxwedan):* Di destpêka meha Çîlê de, firokên dewleta Tirk ên cengê çiyayên Kurdistanê dan ber bombeyan. Di encamê de, di serî de li Botan, li gelek derên Kurdistanê ji çiyayên bilind aşît hatin xwarê. Gundê Bêavan (girêdayê Şirnexê) ma di binê berfê de. Bi sedan xanî man di bin berfê de, bi sedan mirovên me bê xanî man.

Ji roja 7'ê Çîlê pêve, firokên dewleta Tirk çiyan bombe dikirin. Di salên berê de jî dagirkeran daristanan dabûn ber agirî, daran şewitandibûn an jî birribûn. Ji ber ku daristan jî hatibûn tunekirin, tiştek nemabû, ku bikaribe berfê bigire. Gava dewleta Tirk ji bombeyan barand, êdî aşît li dûv hev jî çiyan gindirin newal û xakerastan. Lê pirr eşkere ye, ku ev bûyer, qirkirineke dewleta Tirk a hov û dirinde ye.

Bi pirranî aşît li çiyayên van bajaran hatin xwarê: Şirnex, Elk, Êlih, Qabilcewz (Sasûn), Arvo (Şerwan), Hezo, Sêrt, Xizxêr (Berwarî), Qilaban, Çel, Dih, Bêdlîs, Tûx, Reşadiyê, Çewlik, Bongîlan, Mazra, Maden, Palî, Mêrivan, Amed, Çunguş, Dersim, Pilemorî, Gercews, Mêrdîn.

Bilî afetên ji ber aşitan, riyên di navbera gund û bajaran de ji li gelek deran hatin girtin. Riyên bêhtirî 10 hezar gundan, bi tevayî û bi rojan girtî man, ji ber ku cih bi cih bêhtirî 4 metreyan berf barîbû.

Dewleta dagirker bi zanabûn çiyayên me bombekir, bi armanca ku lêdanan li gerîllayên ARGK bixe. Di encamê de bû sedema qirkirineke mezin. Lewma ne rast e, ku were gotin ev afeteka tabiatê bû. Di rastiniyê de qirkirineke hov a dewleta Tirk bû. Piştî ku vê çendê çiyan bombekirî, niha jî behsa afetê dike û dixwaze rûyê xwe yê rast veşartî bihêle. Ji ber ketina aşitan bêhtirî 200 gundiyên Kurdistanê hatin kuştin. Lê jî vê hejimarê bêtir jî eskerên dewleta Tirk di bin berfê de man û mirin. Guman heye ku bêhtirî 200 esker miribin, lê dewleta Tirk tenê nivê vê hejimarê dipejirîne yên din eşkere nake.

Dûmahîk di rûpela 16'an de

Ji axaftinên Serok APO

Sala 1991'ê çawa derbas bû?

Sala 1991'ê ji bo rejîma Tirk a 12'ê Îlonê û Tûrgût Ozal, sala mirin û têkçûnê bû. Ji ber vê yekê, bi hemû hêza xwe hatin ser me. Vê dawiyê jî, hêzên hevxebatkar ên başûrê Kurdistanê ji xwe re kirin destik û li dijî me bikaranîn.

Weke ku tê zanîn hêzên hevxebatkar têkiliyên fireh û xurt bi hêzên komûnîst û dînî (olî) re danîn. Ew hêzên otonomîxwaz Kurdistanê didin dest dagîrkeran. Ne tenê ev, xiniziyên ji vê mezintir jî dikin. Belê, hemû îmkanan ji dagîrkeran re vedikin, da werin bê ceng û şer Kurdistanê di bin lingên xwe de bipelêxînin. Ji vê mezintir xiyanetî?

We tevan dît çawa di vê dema dawiyê de çûne Ankarayê. Gelo, çûn li Ankarayê çi kirin û çi gotin? Çûn li "polîtîka T. Ozal a nuh" guhdarî bikin. Polîtîka Ozal a nuh çi ye? Berî her tiştî ew polîtîkaya taktîkeke nuh e ji bo xurtkirina şerê taybetî yê ku Ozal serkêşiya wê dike. Mixabin, heya ku Ozal karîbû, ew hêzên hevxebatkar ên başûrê welat ji xwe re bikaranî û fêde ji wan dît. Çawa? Plana wan ew bû ku rê li pêşiya me bigirin û nehêlin em biçin livbaziyan li bakur bikin. Lewma em dibêjin, karê ku ew pê radibin xiyaneta herî mezin e. Ew doza gel difiroşin. Ma gelo ji vê yekê xerabtir çi heye?

Di vê dema dawiyê de Ozal planeke din gerand û gote wan hêzên xwefiroş: "Emê ji bo avakirina hikûmeteke federal alîkariya we bikin." Eşkere ye, ku dîsa ev planeke dagîrkeriyê ye û dewleta Tirk xwe ji wê re hazir dike. Armanc ji wê ewe, ku hilgavtina me ya 1992'an bê tesîr bihêlin.

Di van rojan de gotûbêjek di navbera karbidestên dewletê de çêbûbû. Hinek ji wan gotibûn, "Emê her kesî efû bikin, lê hema APO na." Ozal jî gotibû, "Belkî em wî jî efû bikin." Pirs ne ez im, ne jî Ozal e. Ev tişt plana wan a dagîrkeriyê diyar dike.

Li kêleka vê efûkirina sexte, xwestin di nava me de jî planeke gelekî bi tehlûke bimeşînin. Ev plan ji ya hêzên başûr ên hevxebatkar jî tehlûketir bû.

Divê hûn bizanibin, ku Ozal pisporê şerê taybetî yê çalak e. Ji bo ku planên xwe di karvaniyê de pêkbîne, çû li ber Ewrûpayê, şêxên Ereban, Corc Bûş geriya. Çû girî û got, "Eman werin me xelas bikin, Apociyan bêhn li me teng kirin." Lê dîsa jî nikarîbû plana xwe li ser serê me bimeşîne, em nehatin û nayên xapandin.

LI MÊRDÎNÊ DIJMIN QIRKIRINEKÊ ÇÊKIR

Mêrdîn *(Berxwedan):* Di roja 15'ê Sibatê de 50 leşkerên dijminî çûn gundê Qurdisê û xwestin hinek gundiyan bigirin. Gundî li ber xwe dan. Leşkerên dijminî jî reşandin ser gundiyan. Gundiyan ji bersiv da. Di şerê derketî de keçika 13 salî **Mahfûze Çapar** birîndar bû, 3 eskerên dijminî jî birîndar bûn.

Leşker paşê ji gund reviyan. Piştî niv-saetekê bi hêzeke mezintir vegeriyan. Avêtin ser malan. Gava gundiyên gundên Kûrika Çeto, Dara û Qesrê yên ciran agahdarê bûyerê bûn, dest bi meşekê kirin û berê xwe dan gundê Qurdisê. Bi hezaran gundiyên welatparêz xwe gihandin gund, lê dijminê dagirker li pêşiya gund barîkat danîbû. Her çendî tehdît dihatin kirin jî, gundiyan li ber xwe dan. Hêzên dijminî dîsa alikarî xwestin.

Hêzên nuh di bin fermana serhezarekî de hatin gund. Serhezarî gundiyên bi navên **Zeynettin Oktay** (50), **Îsmail Oktay** (70) û **Beşir ...** (50) ji xwe re kire siper û ferman da serbazan, ku bireşînin ser gel.

Di encamê de **Seyfettin Kotçak** (15), **Ali Olmez** (70), **Abdulselam ...** (20), **Abdulhakim ...** (20) û **Bedriye ...** (8-10) şehîd ketin, 5 gundî jî birîndar bûn.

Piştî ve qirkirinê bûyer berdewam dikirin, bi hezaran gundiyên gundên ciran dimeşiyan. Nûçeyên vê qirkirinê, em wê, di hejimara bê de bi weşînin.

● Di şeva 13'ê Sibatê e gerîllayên ARGK li Nisêbînê reşandin ser navgineke polisan. Weke tê gotin gelek polis hatine kuştin.

● Di roja 14'ê Sibatê de li gundê Golê navçeya Mehsertê şerek di navbera gerîlla û hêzên dijminî de derketiye. Encam hîna negihane me.

Şêweyekî din ji şerê qirêj

CENGA PSÎKOLOJÎKÎ

Dagirkeriya Tirkan lêdan li ser lêdanê ji gerîllayên ARGK digire. Roj nîne, ku mewziyeke nuh hunda neke. Ji bo li ser lingan mayinê, bili zêdekirina terorê çi rê û azîne (metod) ji xwe re nabîne. Ev liveke weha ye, ku dixwaze têkoşîna mafdar a gelê Kurdistanê bixeniqîne. Lewma pêşvebirina koteka şoreşgerî ya rizgariya netewî dibe wezîfeyeke pêdivî (gerek). Dewleta Tirk a dagirker, li kêleka kuştinên di van rojên dawiyê de, cenga psîkolojîkî ji zêdetir dike. Ji ber ku baş dizane tenê bi terorê nikare biserkeve, xwe didiyê ku motîvên (sedemên) mafdarkirina terorê ji xwe re peyda bike û dixwaze van hedefên xwe li ser bingeha depolitîzasyona (ji siyasetê dûrkirina mirovan) gelî bigihîne encamekê.

Dûmahîk di rûpela 16'an de